

Genç Birikim'den...

Sevgili Genç Birikim Okurları,

Sizleri selamların en güzeli ile selamlıyoruz. Allah'ın Selamı, Rahmet ve Bereketi Resulü'nün ve onun yolunda yürüyenlerin üzerine olsun. Rabbimize sayısız Hamd ve Senalar olsun.

Hamd olsun ki yeni bir sayı ile karşınızdayız. Sizlere, muştularla dolu bir dergi hazırlamış değiliz ancak ne kadar şükretsek azdır ki, insanların dünyalık metanın peşinde yarışa koştukları bir ortamda, dünyada ve coğrafyamızda yaşanan gelişmelere duyarsız değiliz. Şükürler olsun ki 'Bize değmeyen yılan bin yaşasın!' zihniyetinde olmayan bir topluluğun mensubuyuz. Şükürler olsun ki biz bu tehlikenin farkındayız. Allah, bu tehlikeye karşı bizlerin yar ve yardımcısı olsun. İlerleyen sayfalarda, Fahri Hoşab hocamızın sohbetinde de belirtildiği üzere günümüz Müslüman'ının en büyük ve en tehlikeli düşmanı 'Dünyevileşme'dir. Bu hususta daha fazla söz etmek, hocamızın tek solukta okuyacağınız sözlerinin yanında değersiz kalır.

Dünya ve coğrafyamızdaki gelişmelere duyarlı olmak bizim akidemizin bir gereğidir ancak ne yazık ki artık bir 'erdem' olarak algılanır oldu. Bu algılamının bir nedeni de yaşananların, insanlarda moral bozukluğuna yol açması olsa gerek. Oysa 'keyif kaçırın haberlerden kaçış' bizi ateşe götürülebilir, Allah muhafaza.

Evet! Ne yazık ki İslam dünyası yanıyor, alev alev. Hemen her yanı, hem de her dem. İşgal edilen topraklarda Müslümanlar kâfirler eliyle eza çekerken, geriye kalan topraklarda ya Müslüman görünümü yerli müstekbirlerin zulmü altında inim inim inlemekte ya da zalimlerden kurtarılmış ama istikrarsızlığa gark olmuş bölgelerde ümmet bir birini boğazlamakta.

Arap Baharı diye adlandırılan sosyal vakaların gerçekte bir özgürlük mücadelesi mi yoksa müstekbirlerin bir oyunu mu olduğu tartışılabilir, tartışılmaz bir gerçek var ki Müslüman kanı oluk oluk. Elbette akla ilk gelen Suriye. Hızlıca bir göz attığımızda Libya, Mısır, Cezayir, Tunus, Yemen... Öteden beri Filistin... Henüz işgalden kurtulmaya çalışan Irak. Şu ya da bu yönde bir değişim oluyor bu ülkelerde, değişmeyen şey ise kan, gözyaşı ve istikrarsızlık. İstikrarsız bir dünya müstekbirlerin ekmeğine yağ sürerken, esasen kimin kazandığı tartışmalı. Geçen sayımızda Celal Sancar 'Libya'da İsyan Sonuca Değdi mi?' diye sormuştu. Arap-İslam Dünyasındaki gelişmeleri Ali Kaçar, Süleyman Arslantaş, Muhammed İmamoğlu ve Necdet Yüksel'in kaleminden okuyacaksınız ve muhtemelen şu dua dilimizde dolaşacak: "İnşallah 'Suriye'de yaşananlar için de bu sonuca değdi mi?' Diye sormak durumunda kalmayız."

Türkiye'nin gündemindeki en önemli iki konudan biri Suriye idi, diğeri ise eğitim reformu. İktidar ile muhalefet arasında değişik matematik formülleri dolaşırken hepimiz ibretle mankurt zihniyetine bir kez daha şahit olduk. Hükümetin 4+4+4 formülünü 28 Şubat'ın son izinin silinmesi gerekçesiyle zafer olarak yorumladığı bu hamle (ki tamamiyle yanlış değildir) esasen bir ezber tekrarıdır. Gönül isterdi ki birileri, sisteme entegre olma handikabını aşıp da 'one minute' desin. Rejimin kendine iyi vatandaş yetiştirme hevesini açığa çıkarıp da devletin, insanları eğitime sevdasını sorgulasın. Ne eğitimi? Kim kimi hangi hakla ve hangi akla hizmetle eğitiyor? Devlet de olsa insanı terbiye etme hakkı olabilir mi? Hatırlayınız 'Rab' ne demekti? En azından bu sorular gündeme getirilmeli değil miydi?

Sizleri Allah'a emanet ediyor ve derginizle başbaşa bırakıyoruz.

Yıl: 15 Sayı: 155

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 7/A
Sihhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
09.04.2012

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sihhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sihhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

Beşşar Esed Döneminde Türkiye Suriye İlişkileri

Ali KAÇAR

10

Onlar Bunu Hep Yapıyorlar, Ya Biz?

Süleyman ARSLANTAŞ

14

Kandahar'ın Ölülerini Bulan Adam

Celal SANCAR

16

Suriye'de Rabbâni Âlimler İle Belam'laşan Âlimler Karşı Karşıya

Muhammed İMAMOĞLU

22

İade-i İtibar mı Yeni Rejime Kan Pompalamak mı?

Erdal BAYRAKTAR

26

İşgallere Sessiz Kalmak İnsanlıkla, Şereflere Bağdaşmaz

Necdet YÜKSEL

28

Katil Merah mı?

Çeviri: İsmail CEYLAN

30

Konferans: Dünyevîleşme

Fahri HOŞAB

34

"Uluslararası Hasan El-Benna ve Müslüman Kardeşler Sempozyumu"

5-6 Mayıs'ta Ankara'da Yapılacak / Genç Birikim

38

"Biz Hakka Teslim Oldukça Özgürleşenleriz

Ne zulmederiz ne de Zulme Boyun Eğeriz." / Raziye Nur ÖZKÖSE

39

İnce Dokunuşlar - IV

Fatih PALA

40

Basından Seçmeler

Aysel ARPACI

42

Şehadetle Diriliş: ÇANAKKALE

Mehmet Ali KULAT

44

Kur'an'ın Kitap Haline Getirilişi

Mustafa DAĞLIOĞLU

52

Namaz

Ömer Faruk ÇAKICI

55

Oku

Ali GÜVENDİ

56

Tevbe İle Öze Dönüş

Betül Güler BULUT

58

Beyazıd Meydanı

R. Bülent ERTÜKEL

60

Sabır Azığı

İdris GÖKALP

63

Zalimler Devrilirken Suriye

Rüveyda GÖKALP

64

Basın Açıklaması

Beşşar Esed Döneminde Türkiye Suriye İlişkileri

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Hafız el-Esed'in ölümünden sonra Türkiye ile Suriye arasında başlayan askeri ve diplomatik ziyaretler, iki ülke arasındaki ilişkileri yumuşatmış, birçok alanda yeni ortak projeler üretilmesini de beraberinde getirmiştir. Ayrıca yapılan bu askeri ve diplomatik ziyaretler sayesinde, Suriye bağımsızlığına kavuştuğu 1946'dan bu yana tarihinde ilk kez, Ocak 2004'de 57 yıl sonra devlet başkanlığı seviyesinde bir ziyaret gerçekleşmiştir. Böylece Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esed'in bu ziyareti ile Türkiye-Suriye ilişkilerinde, gecikilmiş olsa da yeni bir sayfa açılmıştır. Çünkü 900 küsur km. gibi en uzun ortak sınıra sahip iki komşu ülke 57 yıllık süre içerisinde birbirlerine daima düşmanca davranmışlar ve zaman zaman da savaşın eşiğine kadar gelmişlerdir. Oysa Esed'in Ocak 2004 ziyaretiyle, iki komşu ülke arasında –en azından kısa bir süre için– savaş hali sona ermiş ve her alanda ilişkilerin geliştirilmesi için müspet bir ortam meydana getirmiştir. Zaten Türkiye ve Suriye, dün denilebilecek kadar yakın bir süre öncesine kadar, yüz yıllardır aynı bayrak, aynı çatı altında, ortak kaderi ve sevinci paylaşmış iki ülke idi. Nitekim Esed bu ilk ziyaretinde, Çankaya Köşkü'ndeki törende yaptığı konuşmada, "Birlikte güvensizlik ortamından güven ortamına kavuştuk. Bölgedeki istikrarsız ortamı istikrarlı hale getirmemiz gerekiyor" demek suretiyle ilişkilerin geldiği aşamayı göstermiştir. Ayrıca Cumhurbaşkanı Sezer de törendeki konuşmasında, "Bölgede var olan düşmanlık, güvensizlik ve istikrarsızlık yerini barış ve istikrarın egemen olduğu bir ortama

bırakması için zaman kaybedilmesin"¹ dileğinden bulunarak bu durumu teyit etmiştir. Görüşmeler sırasında dönemin Dışişleri Bakanı Gül, Orta Doğu'da daha etkili olma adına Türkiye'nin Suriye-İsrail barışının sağlanmasında arabuluculuk yapma teklifini Esed'a iletmiştir. Esed'i misafir eden dönemin Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök, Suriye yönetiminin son dönemde Türkiye'nin terörle mücadelesine verdiği desteğe teşekkür etmiştir.²

Bu ziyaret, iki ülke ilişkileri açısından olduğu kadar, bölgesel dengeler açısından da yeni bir dönemin başlangıcını oluşturmuştur. Bu görüşmelerde, Türkiye ile Suriye arasında daima problem olarak gündemde duran iki konu; Hatay'ın durumu ve su sorunu neredeyse bir daha gündeme getirilmemek üzere çözümlenmiştir. Esed, su problemine ilişkin, "Ben kişisel

1 Hürriyet Gazetesi, 7 Ocak 2004

2 Akşam Gazetesi, 8 Ocak 2004

olarak bu tür sorunlara çözümün her zaman uluslararası hukuk ile bulunacağını sanmıyorum. Hatta hukukî yöntemler zaman zaman çözüm yerine çözümsüzlüğü de beraberinde getirebilir. İşte bu nedenle ben Türk dostlarla bu konuda doğrudan diyalog kurmaktan yanayım. Bu diyalog ise, sevgi, dostluk ve karşılıklı çıkarların gözetilmesi ilkesine dayanarak devam ettiği sürece ve Türkiye'nin bu konuda atacağı adımlarla, Suriye'nin su konusundaki beklentileri karşılanır; su sorunu diye bir gündemimiz de kalmaz" şeklinde konuşmuştur. Hatay konusunda ise, "Konunun çözümü de mutlaka zamana ihtiyaç duymaktadır. Ancak bu, sorunun 'çözülemeyecek' olduğu anlamına gelmez. Nitekim dikkat ederseniz, biz hiçbir zaman, oranın Suriye toprağı olduğunu ve bunun için Türkiye ile savaşaçağımızı söylemedik. Bana göre bu sorunun en doğru çözümü konuyu bu aşamada bir tarafa bırakmaktır. İkinci olarak, var olan ilişkilerimizi öyle iç içe hale getirmeliyiz ki, sorunun çözümüne doğru daha rahat adımlar atılabilsin. Üçüncü olarak, o düzeye yükseldiğinde, bu ilişkiler var olan sınırlardan çok daha güçlü olacaktır zaten. İşte o zaman bu sorun da çok daha kolay ve kendiliğinden çözülecektir. Ancak, bu sorunun çözümü sonuçta hükümetler arasında sağlanacaktır. Unutulmamalıdır ki, şimdi Suriye ve Türkiye arasında çok büyük bir karşılıklı güven sağlanmıştır; bize düşen bu güveni sürekli güçlendirmektir" açıklamasını yapmıştır.³

Karşılıklı ziyaret ve görüşmelerde, her iki ülke yetkilileri birbirlerine karşı bir takım jestler yapmış ve ülke halkalarının birbirlerini ziyaret etmeleri için bir takım kolaylıklar sağlamışlardır. Nitekim Suriye, 13 Ocak 2004'de aldığı bir kararla Türk sanayicilerine, işadamlarına ve tüccarlarına, Suriye'nin tüm sınır kapılarından vize alma hakkı ve kolaylığı sağlamıştır.

Türkiye Başbakanı Erdoğan Aralık 2004'de, Suriye Başbakanı Muhammed Naci Otri'nin davetlisi olarak, Dış Politika Danışmanı Ahmet Davutoğlu'nun da olduğu, çok kalabalık bir heyetle Suriye'ye gitmiştir. Ziyaretin ilk gününde, 22 Aralık 2004'te Türkiye ve Suriye arasında Serbest Ticaret Anlaşması imzalanmıştır. Başbakan Erdoğan, bu görüşmede, "Özellikle tarihi, kültürel, dini bağlarla birbirine bağlı, bunun yanında komşu, dost, kardeş Suriye ile olan ilişkilerimiz gerçekten 10 yıllarca kopmuş, bu kopukluğun bedelini ne yazık ki nesiller ödemek durumunda kalmıştır. Şimdi bunu bir kenara koyan hükümetler işbaşında. Artık geçmişten ibret alarak geleceği dünyanın gelişimine doğru orantılı olarak ve bu gelişmeyle beraber de bir değişimi, bir dönüşümü sağlamak suretiyle birlikteliğimizi el ele kardeşçe inşa etmenin gayreti içerisindeyiz"⁴ şeklinde konuşmuştur. 22-23 Aralık 2004'de yapılan görüşmelerin sonucunda varılan anlaşma ile Türkiye, sanayi ürünlerinde Suriye menşeli ürünlerin ithalatındaki vergileri kaldırırken, Suriye ise Türkiye menşeli ürünlerin Suriye'ye ithalatında vergilerin 12 yıllık bir zaman dilimi içinde kaldırılmasına karar vermiştir. Serbest Ticaret Anlaşması ile Türkiye-Suriye dış ticaret hacmi genişlerken, Türkiyeli ve Suriyeli işadamları, ithalat ve ihracat işlemlerinde yeni kolaylıklara kavuşmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın bu ziyaretinin ardından Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Suriye'ye 13-14 Nisan 2005 tarihleri arasında yeni bir ziyarette bulunmuştur. Sezer'in ziyareti, eski Lübnan Başbakanlarından Refik Hariri'nin Şubat 2005'te öldürülmesinden sonra hem Lübnan içinde, hem de dışında Suriye karşıtı grupların Şam'a uluslararası bir yaptırım uygulama çalışması içinde oldukları bir tarihte gerçekleşmiştir. Refik Hariri cinayeti sonrası Beyaz Saray BM'nin 1559 Sayılı Kararının⁵ der-

4 <http://haber.mynet.com/basbakan-erdoganin-suriye-ziyareti-131439-dunya/>

5 BM'nin 1559 Sayılı kararı; ABD ve Fransa öncülüğünde 2 Eylül 2004'te BM Güvenlik Konseyi'nde kabul edilen 1559 sayılı karar, tüm yabancı güçlerin (yani Suriye birliklerinin)

hal yerine getirilmesini istemiş ve Suriye'nin Lübnan'dan çıkartılması, uluslar arası yaptırımların devreye girmesi için diplomatik baskılarını artırmıştı. Bu bağlamda ziyaret öncesinde, hem AB hem de ABD tarafından Suriye rejimine ve Cumhurbaşkanı Sezer'in ziyaretine ciddi tepkiler gösterilmiştir. Dönemin ABD Ankara Büyükelçisi Edelman Bursa'daki temasları sırasında bir gazetecinin Cumhurbaşkanı Sezer'in ziyaretini gündeme getirmesi üzerine ABD, AB ülkelerinin ve Mısır'ın Suriye'ye bir yaptırım uygulanması konusunda fikir birliği içinde olduğunu ve Türkiye'nin de uluslararası camianın kararlarını desteklemesini beklediğini ifade etmiştir. Büyükelçi Edelman sözlerinin devamında ise üstü örtülü bir şekilde ziyaretin gerçekleşmesi durumunda Türkiye'nin uluslararası kamuoyu tarafından dışlanacağı mesajını vermiştir. Amerikan yönetiminden Sezer'in ziyaretine yönelik dile getirilen tepkiler, Sezer ve Esed görüşmesinin gerçekleştiği günde bile sürmüştür. ABD

Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Richard Boucher, Cumhurbaşkanı Sezer'in Şam'da bulunduğu sırada düzenlediği basın toplantısında Suriye rejimini Irak'ı istikrarsızlaştırmak, barış sürecini ve Ortadoğu barışını engelleyen grupları desteklemekle suçlamıştır. Bu açıklamalar düşünüldüğünde Sezer'in ziyaretinin Şam rejimi üzerindeki uluslararası baskıların en üst seviyeye ulaştığı bir dönemde gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır.⁶

Türkiye, bu ziyaretten önce, Birleşmiş Milletler'in Suriye'nin Lübnan'dan askerlerini çekme konusundaki kararına destek verdiğini Mart ayında Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan bir açıklamayla zaten belirtmişti. Aynı dönemde Fransa ve Rusya dâhil Batılı ülkelerin hemen tamamı Esed yönetimi karşısında ortak bir tutum ve politika benimsemiş ve ayrıca Suudi Arabistan'ın başını çektiği Arap ülkeleri de Suriye'yle ilişkilerini koparmıştı. Böyle bir dönemde ve bütün bu tepkilere rağmen bu ziyaretin gerçekleştirilmiş olması, elbette Suriye tarafından çok önemli bir jest olarak değerlendirilirdi.

Lübnan'dan çekilmesini, tüm örgütlerin (yani Hizbullah'ın ve Lübnan mülteci kamplarında yaşayan Filistinlilerin) silahsızlandırılmasını, Lübnan silahlı kuvvetlerinin tüm ülkede kontrolü sağlamasını ve cumhurbaşkanlığı seçiminde serbest ve adil bir sürecin işlenmesini öngörüyordu.

6 <http://www.setav.org/ups/dosya/28769.pdf>

dirilmiştir. Çünkü Türkiye bu ziyaretiyle, hem Arap dünyasından hem de geleneksel müttefiklerinden dışlanan Suriye'nin en zor gününde yanında yer alarak Şam'a ve Esad yönetimine ciddi bir meşruiyet ve güven vermiştir.

Abdullah Gül'ün 28 Ağustos 2007 günü Cumhurbaşkanlığı makamına oturduktan kısa bir süre sonra Siyonist İsrail'in Türkiye hava sahasını kullanarak Suriye'nin kuzeydoğusundaki El Kibar tesislerini bombalaması, Türkiye'yi zor durumda bırakmıştır. Çünkü bir taraftan yıllardır stratejik müttefiki olan İsrail, kendi hava sahasını izinsiz kullanarak, daha yeni ilişkilerini geliştirmeye

çalıştığı komşusu Suriye'yi bombalamıştır. Suriye hava sahasını ihlal ettiği 6 Eylül'de Suriye resmi haber ajansı SANA'ya açıklama yapan Savunma Bakanlığı yetkilileri İsrail savaş uçaklarının ülkenin hava sahasını ihlal ettiğini ve Suriye hava savunma sistemlerinin, ihlal gerçekleştiren uçaklara ateş ettikleri ve ülke hava sahası dışına çıkmaya zorladıklarını belirtmiştir. İsrail'in Suriye'ye saldırdığının iddia edildiği saatlerde Türkiye'nin Suriye sınırına yakın bölgesinde de savaş uçaklarının yoğun ve alçaktan uçuşu sırasında boş araziye 2 yakıt tankı düş(ürül)müştür. Türkiye, Dışişleri Bakanı Babacan'ın ağzından olayı sert bir üslupla kınamış ve İsrail otoritelerinden açıklama beklediklerini belirtmiştir. Olaydan üç gün sonra Suriye Dışişleri Bakanı Velid Muallim, resmi ziyarette bulunmak üzere Ankara'ya gelmiştir. İsrail ve Suriye arasında yaşanan gerginlik hakkındaki sorulara karşılık Muallim, Türkiye ile Suriye arasında var olan karşılıklı güvenin devam ettiğini belirterek "Bizim söylediklerimiz doğrudur ve Türk tarafı da bu gerçeğin farkındadır" demiştir. İsrail ise uzun süre sessizliğini koruduktan sonra saldırıyı kabul etmiştir.⁷

Türkiye Suriye ilişkileri, gün geçtikçe daha da ilerlemiş ve kısa süre içerisinde, siyasi, ekonomik ve askeri ilişkiler tahmin edilemeyecek bir aşamaya ulaşmıştır. Özellikle de Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin 2009 yılındaki Davos çıkışı ile bozulması, Türkiye-Suriye yakınlaşmasını daha da hızlandırmış, hatta iki ülke arasında Nisan 2009'da ortak askeri tatbikat bile yapılmıştır. İlişkilerin bu şekilde gelişmesi, özellikle de ortak askeri tatbikat İsrail'i çok rahatsız etmiştir.

Dışişleri Bakanı Ali Babacan'ın Ekim 2007 ayının başlarında yaptığı Ortadoğu gezisinde Suriye'ye de uğramış ve Beşşar Esad'a, Abdullah Gül'ün davetini iletmıştır. Esad da bu davete 16-19 Ekim 2007 tarihleri arasında yapacağı ziyaretle müspet cevap vermiştir. Bu ziyaret sırasında, "Türkiye ile Suriye Arasında İşbirliği Mutabakat Zaptı" iki ülke Dışişleri Bakanları tarafından imzalanmıştır. "Mutabakat Zaptı'nda, "Siyasi ve Güvenlik", "Ekonomi" ile "Enerji ve Su" başlıkları altında, yürütülen ve gerçekleştirilebilecek projelere dair karşılıklı atılacak adımlara yer verilmiştir. Bu çerçevede, terörle mücadelede işbirliğinin sürdürülmesi,

Serbest Ticaret Anlaşması'ndan da istifadeyle karşılıklı yatırımların artırılması, mevcut sınır kapılarının iyileştirilmesi ve yenilerinin açılması, Arap Doğal Gaz Boru Hattı Projesi'ne yönelik çalışmaların hızlandırılması, TPAO ile Suriye Petrol Şirketi arasındaki işbirliğinin derinleştirilmesi, su konusunda ziyaretlerin ve görüş alışverişinin ilerletilmesi kararlaştırılmıştır.⁸

Türkiye-Suriye ilişkilerinin müspet anlamda gelişmesi, Suriye'ye yönelik uluslararası kuşatmayı da gevşetmiştir. Çünkü iki ülke arasındaki ilişkiler hem Suriye'nin normalleşmesini sağlamış, hem de uluslararası ilişkilerde Suriye'ye güveni arttırmıştır. Nitekim bu güvenin bir belirtisi olarak, Hariri suikastından sonra elçiliğini çeken ABD, elçisini tekrar Suriye'ye göndermiştir. Zaten Suriye-Türkiye ilişkileri gelişinceye kadar Suriye bölgesel ve uluslararası ilişkilerde adeta yalnızlaş(tırıl)mıştı. Nitekim Beşşar Esad, Arap Birliği'nin bir-iki toplantısı dışında neredeyse hiçbir ciddi dış ziyaret bile yap(a)mamıştı. Türkiye'nin Suriye ile geliştirdiği bu ilişkiler, elbette Türkiye'ye de getirisi olmuştur. Bu getirilerden birincisi, Suriye, Türkiye'nin Arap dünyasına çıkış kapısıydı. Dahası Ankara, bölgede

yapmak istediğini gösterecek başarılı bir model kurmak zorundaydı. Ankara-Şam modeli kısa zamanda Ortadoğu'da parmakla gösterilen bir ilişki türü hâline gelmiştir. İkincisi ise, Türkiye kendi iç reformlarını yapmaktaydı ve şiddetle yeni pazarlara ihtiyacı bulunmaktaydı. AKP hükümeti, iç politikada eski politik-finansal koalis-yona yenilmemek için kısa zamanda kendisini destekleyen yeni orta sınıflara alternatif pazarlar açmak zorundaydı.⁹

Türkiye Suriye ilişkileri, gün geçtikçe daha da ilerlemiş ve kısa süre içerisinde, siyasi, ekonomik ve askeri ilişkiler tahmin edilemeyecek bir aşamaya ulaşmıştır. Özellikle de Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin 2009 yılındaki Davos çıkışı ile bozulması, Türkiye-Suriye yakınlaşmasını daha da hızlandırmış, hatta iki ülke arasında Nisan 2009'da ortak askeri tatbikat bile yapılmıştır. İlişkilerin bu şekilde gelişmesi, özellikle de ortak askeri tatbikat İsrail'i çok rahatsız etmiştir.

Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esed, Başbakan Erdoğan'ın davetlisi olarak 16 Eylül 2009'da Türkiye'ye yeni bir ziyarette bulunmuştur. Türkiye ile Suriye arasındaki işbirliği sürecini güçlendirmek ve daha iyi bir noktaya taşımak adına, sürecin daha iyi işlemesi için ortak bir mekanizmanın kurulması öngörülmüş-

tür. Bu çerçevede, yapılan karşılıklı görüşmeler sonucunda, 16 Eylül 2009'da "Türkiye-Suriye Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi"nin kurulması kararlaştırılmıştır. Bu kararın ardından, iki ülkenin Dışişleri Bakanları Türkiye-Suriye Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi Anlaşmasını imzalayarak süreci resmen başlatmışlardır. Suriye ile Türkiye arasındaki ilişkilerin her aşamasında faaliyet göstermesi beklenen ve her iki ülkenin başbakanlarının eş başkanlığı ve her iki ülkeden de onar bakanın katılımı ile gerçekleştirileceği kararlaştırılan Konsey'in, bir Bakanlar Kurulu yapısında, yılda en az iki kez toplanması öngörülmüştür. İşbirliği Konseyi'nin Bakanlar Kurulu'nun içinde dışişleri, enerji, ticaret, bayındırlık, savunma, içişleri, ulaştırma ve tarım bakanlarının bulunduğu toplam on altı (Türkiye ve Suriyeli) bakandan oluşması öngörülmüştür. Bununla birlikte gerek görüldüğünde toplantılara kurul üyesi olmayan diğer bakanların da katılması sağlanarak Bakanlar Kurulu'nun yapısı daha da genişletilebilmesi kararlaştırılmıştır. Bakanlar Kurulu'nun yılda en az iki kez toplanması öngörülmüştür. Bununla birlikte her iki ülkenin kararıyla toplantıların sayısının arttırılabilmesi kararlaştırılmıştır. Toplantılarda işbirliği öngörülen alanlarda somut gündem maddeleri belirlenecek, söz konusu maddeler üzerinde tarafların pozisyonları ve süreçlerin ilerlemesi için gerekli değişiklikler gündeme geleceği belirlenmiştir. Bakanlar Kurulu toplantısında taraflar arasındaki işbirliği alanları tartışılacak ve gerekirse işbirliği öngö-

9 Doç. Dr., Gökhan Bacık, Orta Doğu Stratejik Araştırmalar Merkezi (OSAM) Direktörü- <http://www.aksiyon.com.tr/aksiyon/haber-30193-196-suriye-turkiye-iliskilerinde-sonbahar.html>

rülen alanlara dönük anlaşmalar, protokoller ve mutabakat zaptları imzalanacaktır. Sürecin resmi düzeyde kalmaması için ise toplantıda alınan kararlar doğrultusunda ilgili bakanlıkların kısa süre içinde bir eylem planı hazırlaması ve bu planı da karşı tarafa sunması öngörülmüştür. Dolayısıyla sürecin bürokratik aşamalara takılması engellenmiş olmaktadır. Bakanlar Kurulu toplantılarının ardından hazırlanan eylem planlarının hayata geçirilmesi ise, yılda en az bir kez iki ülke başbakanlarının eş başkanlığında toplanması öngörülen İşbirliği Konseyi toplantısında kararlaştırılacaktır.¹⁰

17 Eylül 2009'da, Suriye ve Türkiye Dışişleri Bakanları, Türkiye ile Suriye arasındaki vizeleri kaldıran anlaşmayı imzalamışlardır. İmza töreninde, Türkiye Dışişleri Bakanı Davutoğlu, iki ülke arasındaki vizelerin tümüyle kaldırıldığına karar verildiğini beyan ederken, Suriye Dışişleri Bakanı Muallim de, iki ülke arasında taşımacılık yapan TIR'lara uygulanan vergilerin kaldırılması yönünde karar verildiğini açıklamıştır. 16 Eylül'de İstanbul'da gerçekleşen görüşmelerde, ayrıca, ikili ilişkiler, Kürt açılımı, Irak-Suriye gerilimi ve İsrail-Suriye dolaylı barış görüşmelerinin yeniden başlatılması konuları ele alınmıştır.¹¹ Türk ve Suriye vatandaşlarının birbirlerinin ülkelerine yapacakları seyahatlerde önceden vize alınması mecburiyeti 18 Eylül 2009 tarihi itibarı ile sona ermiş ve böylece vizesiz geçişler başlamıştır.

¹⁰ <http://www.setav.org/ups/dosya/28769.pdf>

¹¹ 17.09.2009 tarihli Radikal Gazetesi'nde 'Bu da Türkiye-Suriye vize açılımı' başlıklı haber.

12-13 Ekim 2009'da aynı gün hem Halep'te hem de Gaziantep'te düzenlenen Türkiye-Suriye Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi Birinci Bakanlar Kurulu Toplantısı'nda, Türkiye-Suriye ilişkileri ve işbirliği süreci somut bir çerçeveye oturtulmaya çalışılmış, ilişkilerin kurumsal altyapısının inşa edilmesine dair önemli adımlar atılmıştır. Türkiye-Suriye Birinci Bakanlar Kurulu Toplantısı'nda, dış politika, ekonomi, sulama, eğitim ve ulaşım alanlarında karşılıklı müzakereler yapılmış, 40 protokol, proje ve mutabakat zaptının hayata geçirilmesi kararlaştırılmıştır.¹² Birinci Bakanlar Kurulu toplantısında, karşılıklı olarak diplomatların eğitilmesi, dış ticaret hacminin beş milyar dolara çıkarılması, başta Gaziantep-Halep olmak üzere Türkiye-Suriye tren yolu ulaşımına ağırlık verilmesi, Suriyeli ve Türk lisans düzeyindeki üniversite öğrencilerinin iki yıl Suriye'de, iki yıl Türkiye'de değişim programına katılması ve Fırat ve Dicle'den Suriye'ye suyun ulaştırılmasına devam edilmesi ve Asi Nehri üzerinde bir baraj yapılması kararlaştırılmıştır.¹³

Dışişleri Bakanı Davutoğlu ve meslektaşı Suriye Dışişleri Bakanı Velid Muallim Halep'teki 1. Bakanlar Kurulu toplantısının ardından düzenledikleri ortak basın toplantısında görüşmelerde işbirliği anlayışıyla genel bir çerçeve

¹² İmzalanan protokol, proje ve muhtıralarla ilgili daha geniş bilgi için bkz; "Türkiye-Suriye YDSİK 1. Toplantısı Ortak Bildirisi, 22-23 Aralık, Şam,; http://www.mfa.gov.tr/turkiye--suriye-ydsik-1_toplantisi-ortak-bildirisi_22-23-aralik-sam.tr.mfa

¹³ Zeynep Gürcanlı'nın 'İşte Suriye buluşmasının sonuçları' haberi, Hürriyet Gazetesi, 13.10.2009

çizildiğini ve sürecin somut anlaşma ve protokollere dönüştürülerek Aralık ayında Başbakan Erdoğan'ın Şam ziyaretinde düzenlenecek olan Stratejik İşbirliği Konseyi toplantısında uygulamaya aktarılacağı ifade edilmiştir. Basın toplantısında Dışişleri Bakanı Davutoğlu, "iki ülkenin ekonomik entegrasyonu ve halklarının kaynaşmasını sağlayacak bu anlayışın bölgeye yayılmasını umduğunu" ifade etmiştir. Davutoğlu Suriye'yle ilişkilere dönük olarak da Türkçe ve Arapça "Ortak sloganımızı, 'Ortak kader, ortak tarih, ortak gelecek; el kader el müsterek, et tarih el müsterek, el müstakbel el müsterek' olarak ilan ediyorum" demiştir. Ortak basın toplantısında Suriye Dışişleri Bakanı Muallim de Türkiye ile Suriye arasındaki stratejik ilişkilerin ve sürecin ekonomik ve toplumsal entegrasyon yönünde hızla ilerlediğini belirtmiştir. 1. Bakanlar Kurulu toplantısında yerel yöneticilerin yanı sıra her iki ülkeden Dışişleri Bakanları, Devlet Bakanları Millî Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Sağlık Bakanı, Ulaştırma Bakanı, Tarım ve Köy İşleri Bakanı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Çevre ve Orman Bakanı katılmıştır. Suriye tarafından ise toplantıya katılan 15 bakandan oluşan heyete Suriye Devlet Başkan Yardımcısı Vekili Hasan Türkmeni başkanlık etmiştir. Türkmeni basın toplantısında Konsey Anlaşması'nın imzalanmasından hemen sonra toplantının gerçekleştirilmiş olmasının memnuniyet verici olduğunu belirtmiş ve iki ülke arasında gerçekleşen görüşmelerin ekonomi, güvenlik, savunma, sağlık ve çevre gibi alanlarda gelişmesine katkıda bulunacağını ileri sürmüştür.¹⁴

Türkiye-Suriye ilişkilerinin gelişiminde süreci daha emin ve somut bir zemine oturtan Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi (YDSİK), iki ülke başbakanları düzeyinde ilk toplantısını 22-23 Aralık 2009 tarihlerinde Şam'da gerçekleştirmiştir. Türkiye-Suriye arasında sosyal, siyasi, kültürel, ekonomik ve diplomatik ilişkileri daha iyi bir seviyeye taşımak ve somut ve kurumsal temellere inşa etmek için toplanan YDSİK, çeşitli alanlarda 51 anlaşma, işbirliği protokolü ve mutabakat muhtırası imzalamıştır.

Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi Başbakanlar toplantısında Başbakanlar, uluslararası ve bölgesel meseleleri ele almışlar, her iki ülke ve bölge halkı için barış, huzur ve uzlaşının tesis edilmesinin gerekliliğini vurgulamışlardır. Toplantıda Türkiye ve Suriye, Arap-İsrail barış-

şının sağlanması konusunu, Filistin meselesini, Golan Tepeleri sorununu, Türkiye'nin bölgedeki arabuluculuk faaliyetlerini ele almış, Irak'ın toprak bütünlüğü ve bağımsızlığının sağlanması gerekliliğinin altını çizirken, Irak'ta meydana gelen şiddet eylemlerini kınamış; Irak'ta seçimlerin yapılmasının ve demokratik sürecin devam ettirilmesinin önemine dikkat çekmişlerdir. Taraflar, ayrıca, Orta Doğu'nun nükleer silahlardan arındırılması ve Kıbrıs'ta BM arabuluculuğunda taraflar arasında bir uzlaşmaya ulaşılması konularını müzakere etmişlerdir.¹⁵

Bununla birlikte her iki ülkenin kararıyla toplantıların sayısının arttırılabileceği de belirtilmiştir. Daha da ileri gidilerek 1970 yılından beri düşünülen 'dostluk barajı'nın temeli HATAY'da Asi Nehri üzerinde Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile Suriye Başbakanı Muhammed Naji Otri'nin katıldığı törenle atılmıştır. Bu törende Erdoğan, Arapça'ya da çevrilen konuşmasında şunları söylemiştir:

"Suriye'den Türkiye'ye gelen turist sayısı vize öncesi döneme göre yüzde 100 artarak, 1 milyon turiste yaklaştı. Yine Türkiye'den Suriye'ye giden turist sayısı yüzde 150 artarak, 1,5 milyon turist sayısına ulaştı. Artık Suriye kazanıyor, Türkiye kazanıyor. Barış, dostluk ve kardeşlik kazanıyor. 2009 yılı aralık ayında Türkiye-Suriye yüksek düzeyli stratejik işbirliği konseyinin ilk toplantısını Şam'da gerçekleştirdik. Bu toplantıda 51 anlaşma, protokol ve mutabakat zaptı imzaladık. 1,5 ay önce, 2010 yılı Aralık ayında da değerli kardeşim Otri'nin katılımıyla Ankara'da yine bir araya geldik. 2 taraftan 25 Bakan'ın katılımıyla yoğun görüşmeler yaptık, 11 anlaşma imzaladık. Bu görüşmelerde 6 alanda 2011 sonuna kadar somut neticeler alınmasını kendimize hedef olarak belirledik. Nedir bu 6 hedef? Nusaybin-Kamışlı ortak gümrük kapısı inşa edeceğiz. Türkiye ile Suriye arasında ortak banka kuracağız. Gaziantep-Halep arasında hızlı tren seferleri başlatacağız. 2 ülkenin doğal gaz şebekelerini birbirine bağlayacağız. Türk Eximbank'ı Suriye hükümetine kredi sağlayacak. Asi nehri üzerinde Dostluk Barajı'nın temelini atacağız. İşte bugün, bu 6 hedeften birini gerçekleştiriyor, Dostluk Barajı'nın temelini Suriyeli kardeşlerimizle birlikte atıyoruz."¹⁶

15 <http://yusufsayin.com/makaleler/turkiyesuriye.pdf>

16 Ali Kaçar, Hama Katliamı ve Türkiye'nin Tavrı başlıklı makalesi, 147 sayılı (Ağustos/2011) Genç Birikim Dergisi,

14 <http://www.setav.org/ups/dosya/28769.pdf>

Onlar Bunu Hep Yapıyorlar, Ya Biz?

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Hz. Peygamber (a.s) bir hadislerinde: "Bir mü'min yılanı bir delikten bir kere sokulur." buyurmakta. Heyhat! Bizler mü'minler, Müslümanlar asırlardır aynı delikten defalarca yılanı, yılanlara sokuluyoruz. Üstelikte bu sokulmalar karşısında kendimizi sorgulamaktan daha çok yılanı, yılanları sorguluyoruz. Buna hakkımız var mı? Kur'an çok açık bir şekilde "Ey iman edenler! Siz doğru yol üzerinde iseniz, sapıtanlar size zarar vermez." (Maide 105) buyururken niçin kendimizi sorgulamıyoruz, niçin nerede hata yaptık, nerede hata yapıyoruz demiyoruz?

17 Aralık 2010'dan itibaren bir 'bahar' havası tutturuldu gidiyor. Yasemin Devrimi, Arap Baharı ve hatta İNTİFADA gibi İslam coğrafyasında meydana gelen despot yönetimlere karşı başkaldırıları isimler veriliyor. Başkaldırıları 'Bahar' demekle yaz gelmiyor maalesef. Hem unutmayalım kışın sonu bahar olabilir ama her baharın sonrası yaz olmaz. Kimi zaman bahar kışı, kimi zaman da yazı getirir. Kafamız karışık ve bizler daha kendi coğrafyamızda meydana gelen olayların kışa mı, yaza mı gebe olduğunu bile bilmiyoruz. Bildiğimiz tek bir şey var o da; bu despot yönetim-

ler gitsin de ne olursa olsun! Hayır! Öyle değil, zalim zalimdir, zulüm de zulümdür. Her zalimin ortaya koyacağı mazlum ve zulmet olur. Zalimler arasında tercih yapmak yerine zulmün her çeşidine karşı, omuz omuza nasıl mücadele verilir bunun hesabını yapmak durumunda olmalıyız.

Zulüm dünyası ve emperyal dünya sürekli konvansiyonel, biyolojik, nükleer silahlar üretiyor ve bu üretilen silahların deneyiminin yapılması ve eskilerinin de pazarlanması için uygun zeminlere sürekli ihtiyaç duyuyor. İnsanlık düşmanları bunları neredeyse iki asırdan beri sürekli yapıyor. Bu uygulama Birinci ve İkinci Dünya savaşlarında yoğun bir biçimde yapıldığı gibi, ondan sonrada farklı bir biçimde devam ettirildi ve devam ediyor. Birinci ve İkinci Dünya savaşlarında bu deneyin faturasını kendileri de ödediler. Ama İkinci Dünya savaşından sonra yapay düşmanlıkları olan ABD ve Rusya "Barış içersinde birlikte yaşama" formülü çerçevesinde deneyimlerini ve bunların faturasını hep üçüncü dünya ülkeleri ve halkı Müslüman olan ülkelere yönelttiler. Zaten bu ülkelerin genelde yöneticileri yapay düşman kardeşlerin memurları

Arap Baharı, Âh ah! Ne baharmış birader, beraberinde zemheriyi getirdi. Belki bazı yerlere birinci, ikinci-üçüncü cemreler düştü ama bahar bir türlü gelmiyor. Ağaçlar çiçek açmıyor, yapraklar çıkmıyor ve börtü böcek de toprağın altından çıkmıyor. O zaman ne baharı? Gelin bunun adını doğru koyalım. İnsanlığın geleceğini aydınlatmayan, geleceğe yönelik mutluluk vaat etmeyen bir süreç bahar olmaz. Mevsim diliyle söylemek gerekirse olsa bu bahar, kışın habercisi.

konumundaydı. Bu ülkelerin hiç birinde ayaklanma, başkaldırı, darbe vb. şeyler Amerika ve Rusya'ya rağmen olmazdı-olmadı.

Yalta Konferansı sonrası (5-11 Şubat 1945) Üçüncü dünya ve halkı Müslüman olan ülke topraklarında cereyan eden savaflara lütfen bir bakınız, bu savaşlar bahsi geçen yöre halkların gelecekleri için mi başlatıldı, devam ettirildi ya da sonlandırıldı? Mesela Vietnam Savaşı, 1954 Cenevre Konferansı ile Güney ve Kuzey olarak ikiye bölünen Vietnam'ın güneyine ABD, Kuzeyine Rusya ve Çin sahiplendi ve yaklaşık tıpkı İran-Irak savaşı gibi sekiz yıl süren bu savaşta Amerika Vietnam'a 6 milyon ton bomba attı. Her iki Vietnam'da insan kaybı toplam 900.000 ve bunun 500.000'i sivillerden oluşmakta. Amerika bu savaşta 46.000 kişi, 3.700 uçak ve 4.800 helikopter kaybetti. Dikkat edilirse Vietnam savaşından sonra Amerika'nın harp sanayi müthiş bir patlama yaptı. Amerika ve Rusya bu savaşla birlikte tüm klasik harp stoklarını eritti ve yepyeni bir teknoloji ile yeniden dünya silah pazarlarına arz-ı endam ettiler.

Bunlar bu işi hep yapıyorlar. İran-Irak savaşında tekrarladılar. Tek bir rakam verirsek; sekiz yıl süren İran-Irak savaşında her iki tarafın insan kaybı 1.450.000 kişi... Müttefik kuvvetler adı altında 17 Ocak 1991'de başlayan körfez harekâtından günümüze talan edilen yeraltı ve

yerüstü kaynakların yanı sıra yüz binlerce insanımız-kardeşimiz katledildi. On binlerce bacımızın ırzı kirletildi. Cezayir'den, Ruanda'dan, Keşmir'den vb. yerlerden bahsetmiyorum. Bilhassa şu soğuk savaş dönemi denilen 45 yıllık dönemde sözüm ona barış adına bu şerefsiz, emperyal güçlerin işledikleri cinayetler alt alta sıralansa neredeyse bir kıta nüfusu kadar insan kaybı ile yüz yüze geliriz...

Bir şey sizin dikkatinizi çekmiyor mu? Ne zaman İsrail İran'ı ve İran'ın nükleer çalışma birimlerini vurma tehdidini öne çıkarsa bu; Filistin ve özellikle Gazze başta olmak üzere Orta doğu'nun mazlum ve mustazaf insanlarına fatura ediliyor. Şerefsiz Siyonistler İran'a ellerini kaldırıyorlar ve fakat yumruklarını Gazze'li Müslümanların başlarına vuruyorlar. Kafaları bir şeylere bozuluyor, silahlarını Afganlı, Pakistanlı Müslümanlara yöneltiyorlar. Burada niçin İran'a vurmuyorlar demiyorum. Elbette Afganistan, Cezayir, Gazze bizim için ne ise İran da odur. Onların mezhebî yaklaşımlarını hep ön planda tutmaları benim İslâmî kimliğimle onlara bir zulüm, acı gelmesini istememe meşruiyet kazandırmaz. Kaldı ki sekiz yıl süren İran-Irak savaşında Saddam belâsı yüzünden gözyaşlarımız Iraklı Müslümanlardan çok, İranlı kardeşlerimiz için aktı.

Arap Baharı, Âh ah! Ne baharmış birader, beraberinde zemheriyi getirdi. Belki bazı yer-

lere birinci, ikinci-üçüncü cemreler düştü ama bahar bir türlü gelmiyor. Ağaçlar çiçek açmıyor, yapraklar çıkmıyor ve börtü böcek de toprağın altından çıkmıyor. O zaman ne baharı? Gelin bunun adını doğru koyalım. İnsanlığın geleceğini aydınlatmayan, geleceğe yönelik mutluluk vaat etmeyen bir süreç bahar olamaz. Mevsim diliyle söylemek gerekirse olsa olsa bu bahar, kışın habercisi. Hemen: 'bu adam da ne kadar karamsar' demeyin. Hepiniz gördünüz, basına yansıdı midir pantolonlu dört yaşındaki Esed cellâdının kurşunları ile şehid olan yavrumuzun büyük tabut içerisinde yatan küçük cansız vücudunu. Tıpkı yıllar önce Filistin'de babasının gölgesine sığınan Muhammed Ed-Durra'nın Siyonistlerce şehid edildiğini gördüğümüz gibi. Amerika, Rusya, BM, Avrupa Birliği, İKO, Suriye'nin dostları grubu ve hatta Türkiye, geçiniz ve hepsini geçiniz. Bunların hiç biri akan kanı durdurmuyor, kirletilen ırzı geri getirmiyor. Yok edilen tarihi, yok edilen medeniyeti geri getirmiyor. O zaman ne konuşup duruyorsunuz! Hiç olmazsa adam gibi "Bizim zalimleri durdurmaya gücümüz yetmiyor" deyin. Hiç birinizin Hamza (r.a.) olmasını beklemiyoruz. Ne garip ki içinizden Kuzman'lar da çıkmıyor. Hani Uhud Savaşına başta çıkmadığı halde, kadınların kendisine tarak ve sürmedanlık hediye ettikleri Medine'li Kuzman var ya, işte o, kadınların bu hareketini hakaret kabul ederek şanı için, yiğitliği için Uhud Savaşı'na katılmıştı.

Heyhat ki heyhat! Ortalıkta ne Hamza'lar var ne de Kuzman'lar..

Kuzman'ları tetikleyecek hanımlar da yok.. Ne oldu bize ölü toprağı mı serpildi üzerimize? Kandahar'daki, Gazze'deki, İdlib'deki, Humus'taki insanların, katledilenlerin kanları, canları bizi hiç mi ilgilendirmiyor? Bunların hesabı er ya da geç bizlerden sorulmayacak mı? Allah'ın huzuruna hangi mazeretle varacağız? 'Siz insanlar için çıkartılmış en hayırlı ümmetsiniz..' vasfımızı kaybettiğimizi ne zaman anlayacağız? Bize, Müslümanlara bu vasfı kazandıran; 'İyiliği emir, kötülüğü men etme' özelliğimizi yitirdiğimizi ne zaman fark edeceğiz? Ey Türkiye'li Müslümanlar! Ateş bize dokunmaz demeyin. Bu ateş Esenyurt'taki çadır yangını gibi size de, bize de, hepimize de dokunur. Dokundu zaten. Bu ateşin kendisine dokunmadığını zannedenler ya aklını ya da imanını gözden geçirsinler. Çünkü mü'minler iman ettik demekle kurtuluvereceklerini sanmasınlar. Bu bir faturadır. Allah'ın kendilerine verdiği emaneti, sorumluluğu yerine getirmeyen, gücünü gereği şekilde kullanmayan tüm Müslümanlara kesilen bir fatura. Bu fatura herkesten tahsil edilecek. Üstelik de çek-senet mafyasına da gerek kalmadan. Yüce Allah bir hükmünde öyle diyor; 'Allah, aklını kullanmayanları pislik içerisinde bırakır.' Şimdi soralım kendimize pislik içerisinde yaşamaya devam

mı, tamam mı? Nefis paspasında rükû inleyen güreşe var mıyız yok muyuz? Gazzeli, Suriyeli, Afganlı laf istemiyor, icraat istiyor. Elbette şairin dediği gibi; 'elde yeşil bayrak, başta fes mi var, Hilafet geliyor diye yoksa ses mi var?' naraları ile de hareket edecek değiliz. Ama bizim de önce insan olarak sonra da Müslüman olarak bir sorumluluğumuzun olması gerekmez mi? Proje-mizin olması gerekmez mi?

Peygamber (a.s.) bizim için yegâne örnek-tir. O'nun Mekke'de ateşle işkenceye tâbi tutulan Ammar b. Yasir'e: 'Sabret ey Yasir oğlu! Allah size Cenneti vaat ediyor.' sözü de ve keza Medine'de şiiir yoluyla kendilerini hicveden Kâb b. Eşref'i öldürtmesi de bir proje ürünüydü. Eğer Kur'an'ı ve Peygamber hayatını kültür olsun için okumuyorsak bunların hayatımıza yansması gerekir. Bu gün Suriye'de, Gazze'de, Afganistan'da emperyal güçler ve onların yerli işbirlikçilerinin akıttığı kanlara, kirlettiği ırlara karşı belirli bir strateji içerisinde cevabımız yoksa o kalpte imanı ne diye taşıyorsun kardeşim! Davranışlarımızı yönlendirmeyen iman hep tartışma konusu olmuştur. Şair diyor ki: 'İmansız olan paslı yürek, sinede yüküdür.' O zaman amelsiz olan iman ne oluyor?

Kur'an emanetine, Peygamberî duruşa sahip olan mü'minler tüm düşünce ve davranışlarında sorumlulukla hareket etmek mecburiyetindedir-

ler. Bizler, yani mü'minler bu sorumluluğu idrak yerine; İslâm dışı kokuşmuş, meflûç düşünce ve dünya görüşlerinin zebunu haline geldik. Evrensel projeye sahip olduğumuz halde onu rafa kaldırdık, adeta kendi insanımızın kanı, kendi kızımızın, kardeşimizin ırzı pahasına bizden olmayanların, vahye teslim olmayanların dünya görüşlerinin inşası ve bayraktarlığı için gayret gösterir hale geldik. Ve şu temel ilkeyi de unutarak ya da ihmal ederek: "Siz onlardan olmadıkça onlar sizden asla hoşnut olmazlar.."

Düşünün İran tüm lider ve kurumları ile Esed canisine destek olmaya devam ediyor. Gerekçe sözüm ona Suriye yönetimi Siyonist İsrail karşısında duruş sergiliyormuş, sevsinler bu iddianın arkasına sığınanları, Golan tepelerinin işgali üzerinden 45 yıl geçti. Hiç bir gün Esed zalimleri Golan'ı almak için en ufak bir harekette bulundular mı? İranlı kardeşlerim, lütfen dikkat ediniz, binlerce şehit kanları ile elde edilmiş bir devrimin üzerinde oturuyorsunuz. Sakın ha! Bu ateş bize dokunmaz demeyin, Zulüm ile âbad olunmaz, Esed zulmü bittikten sonra sıranın size gelmeyeceğinin teminatı mı var? Hz. Peygamberin bile hayatında hem Bedir var hem de Uhud! Dikkat edin bu ateş size de, Nuri El-Maliki'ye de benzerlerine de dokunur-dokunabilir. Geliniz Allah'tan razı olmaya çalışalım ki Allah da bizden razı olsun. (27.03.2012)

Kandahar'ın Ölülerini Bulan Adam

BBC'den Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Mezarcı Abdül Hakim Afganistan'ın güneyinde Taliban hareketinin ve lideri Molla Muhammed Ömer'in doğum yeri olan Kandahar eyaletinde yeri doldurulamayacak kadar önemli bir iş yapıyor. Abdül Hakim Taliban militanlarının NATO ve Afgan ordusu ile çatışmalarda ölen savaşçıları güvenip de teslim edebildikleri tek kişi. Afganistan Talibanın kontrolündeki topraklarda ölen asker cenazelerini de diğer tarafa götürme işini yine o yapıyor. Son altı yıl içinde çatışmalar şiddetlendikçe Abdül Hakim de hükümet yetkilileri ile Taliban militanları arasında yüzlerce ceset taşımış. Birçok cenaze ise sahibi çıkmadığından öylece gömülmüş. Beyaz uzun sakalı, beyaz türbanı, geleneksel şalvarı ile Abdül Hakim aileler için yakınlarını beklemenin ve acının ne olduğunu çok iyi biliyor. Kendisi de sevdiklerinin dönüşünü umarsızca beklemiş ve cenazelerini teslim almış çünkü. İki oğlu ve damadı Taliban

militanları tarafından öldürülmüş ve Abdül Hakim tam 14 uzun ve acılı gün boyunca onların cenazelerini beklemiş. Şimdi Taliban komutanları bir cenazeleri olduğu zaman ilk onu arıyorlar.

Cenaze arabası

Yaptığı işte kullanması için Taliban ona bir mektup vermiş. Hükümet yetkililerinin de güven mektubunu taşıyor. Bunları göstererek Taliban denetimindeki bölgelerle hükümetin kontrolündeki bölgeler arasında sorunsuz bir şekilde gidip gelebiliyor. Abdül Hakim Taliban'dan aranan bir cenaze bilgisi alır almaz, önce bölge morguna gidiyor. Ölen Taliban savaşçısı oradaysa cenazeyi alıp sarı bir steysin vagon taksiye atıyor isyancılara götürüyor. 65 yaşındaki Abdül Hakim Taliban'dan böyle bir talebin ilk kez 6 yıl önce geldiğini anlatıyor. Yerel yetkililere Afgan Kızılây gönüllü kartını gösterip cenazeyi almış.

Hemen ardından Kandahar'ın Zeray bölgesi yetkilileri çatışma alanında ölen 5 hükümet yanlısı savaşçının cenazelerini almasını istemişler, Taliban izin vermiş. Bu iki olaydan sonra her iki tarafın da güvenini kazanmış; "Toplam olarak 250 cenazeyi yerine ulaştırdım. 127'si Taliban, 28'i sivil, gerisi de hükümet kuvvetlerinin kayıplarıydı" diyor. Abdül Hakim, bir keresinde Taliban'dan üç

Amerikan askerinin cenazesini bile aldığını anlatıyor. Kendisine Malik Kako lakabıyla da hitap ediyor yöre halkı. Malik geleneksel olarak köy ya da bölgede belli kurallardan muaf görülen saygın ihtiyarlara verilen bir lakap. Ölen Taliban savaşçıların cenazeleri NATO öncülüğündeki uluslararası güçler ve Afgan hükümet kuvvetleri tarafından Kandahar'ın Mirwais devlet hastanesine teslim ediliyor ve buranın morgunda iki aya kadar muhafaza edilebiliyorlar. Abdül Hakim "Eğer bir cenazenin sahibi çıkmazsa, götürüp onu Zeray bölgesi mezarlığına gömüyorum" diyor.

Ama ya ölen Taliban savaşçısının ailesi kendisine aylar sonra başvurursa ne olacak?

Abdül Hakim'in buna da sunduğu bir çözüm var. Ölülerini gömmeden önce cep telefonu ile resimlerini çekiyor. Özellikle de göz, saç rengi, elbiseleri, taktığı saat ve yüzüklerini kayıt altına alıyor. Yüz ya da vücuttaki yara izi ya da tanımlayıcı diğer izleri de. "Biri kaybolan bir yakınını ya da cenazesini arıyorsa, bana geliyor. Onlara cep telefonumla çektiğim fotoğrafları gösteriyorum. Teşhis ederlerse onları o ölüyü gömdüğüm mezara götürüyorum" diyor. Abdül Hakim'in anlattığına göre artık Kızılây da ölen ve yakını çıkmayan her ölünün kaydını tutuyor ve tuttuğu bir fotoğrafçıyla görüntü kaydı da alıyor. Abdül Hakim şu ana kadar Kandahar'da sahibi çıkmayan yaklaşık 35 Taliban cenazesini toprağa verdiğini anlatıyor. Mirwais hastanesi morgunun sorumlusu Muhammed Aslam hangi

cenazelerin Taliban, hangilerinin sivil olduğuna Afgan polisinin karar verdiğini söylüyor.

"Polis bize hangi cenazelerin Taliban'a ait olduğunu söylüyor. Biz bilmiyoruz. Onları soğutucuda tutuyoruz. Eğer birisi emniyet müdürlüğünden mektup getirirse cenazeyi veriyoruz, ailesi olsun olmasın." diyor. Taliban savaşçıları, siviller ve Afgan güvenlik güçleri mensuplarının cenazeleri aynı morgda tutuluyor. Aralarındaki fark, hastaneden çıkarılış biçimlerinde. Bir sivil ya da bir Afgan güvenlik gücü mensubunun cenazesi için ya bir polis, asker ya da ailesinden biri çıkış kâğıdını imzalamak zorunda. Taliban cenazeleri için ise Abdül Hakim'in imzası yeterli.

Bekleyişin acısı

Abdül Hakim'in de trajik bir öyküsü var. İki oğlu ile damadı Şawalı Kot bölgesine bir tankerle su taşıırken Taliban'ın saldırısına uğramış ve öldürülmüşler. Beklemenin acısını bildiğini onun için insanlara cenazelerini bulmaları için yardımcı olmaya çalıştığını anlatıyor. Bir keresinde bir günde tam 14 Taliban savaşçısının cenazesini almış. Her bir cenazenin gereken saygı gösterilerek toprağa verilmesi gerektiğini, yakınlarını arayanlara onları ölü ya da diri bulmaları için yardım etmenin dini bir vecibe olduğunu söylüyor. Afganistan 35 yıldır savaş ve çatışma yaşıyor. Kimsenin yazmadığı, kimsenin anlatmadığı, kimsenin duymadığı bu türden öyle çok insan hikâyesi var ki. (Waheed Massoud /BBC Kabil /26 MART 2012)

Suriye’de Rabbâni Âlimler İle Belam’laşan Âlimler Karşı Karşıya

Muhammed İMAMOĞLU

Tunus’ta başlayıp Mısır’a sıçrayan ve bütün Ortadoğu’yu saran isyan dalgasının son durağı Suriye oldu. Her ne kadar bu ülkelerin halkları baskıcı, adaletsiz rejimleri altında yıllardır ezilmek gibi ortak bir kaderi paylaşıyor olsalar da her ülke kendi iç dinamiklerini taşıyor.

Suriye’deki mevcut rejimin temelleri Mart 1963 darbesiyle iktidara gelen Baas Partisi tarafından atılmıştır. 1966’da partinin radikal kanadı parti içerisinde yönetimi ele geçirmiş, 1970 yılında ise **Hafız Esed**¹ parti içerisinde tam bir kontrol sağlamıştır. Bu tarihten itibaren 2000 yılına kadar ülkeyi Hafız Esed yönetmiş, Arap milliyetçiliği ve Sovyetler Birliği’nden esinlenmiş devletin merkezi planlama rolü baskıcı ve zalim bir diktayla ülkede egemen olmuştur.

Hafız Esed, Baas Partisi zemininde başta ailesi, aşireti ve diğer **Nusayri**² grupların da des-

teğini alarak bir iktidar ağı örmüş, bu iktidar ağı içerisinde ordu ve istihbarat kurumlarını iktidarın başlıca hamisi haline getirmiştir. Ayrıca rejim içerisindeki kliklere kendi milis güçlerini kurma izni verilmiş, bu durum resmi güvenlik güçlerine paralel silahlı bir yapı doğurmuş ve **Şebbiha**³ denilen bu zâlim güçlerle ülke içerisindeki gayr-ı meşru karanlık ilişkiler ağı yöneltmiştir.

Hafız Esed iktidarını sadece Nusayri kesime dayandırmamıştır. İktidarını sağlamlaştırmak isteyen Hafız Esed, iktidar bileşenlerini toplumsal tabanda Sünni çevrelere doğru genişletmiştir. Bu anlamda öncelikle toplumda **Sünni(!)**⁴

1 Türkiye’de daha ziyade ‘Esad’ diye telaffuz edilen soyadı Avrupa devletlerindeki yanlış kullanımının sonucudur. Zira ‘Esed’ arapça aslan, ‘Esad’ ise en mutlu anlamlarına gelmektedir. Hafız’ın ve oğlu Beşşar’ın soyadları Aslan anlamındadır ama kendileri çakaldırlar.

2 Nusayrilik, hicretin 3. asrında zuhur eden batini bir harekettir. Görüşlerinin temelini Hz. Ali’nin ilahlaştırılması teşkil eder. Nusayrilere göre Ali, bir mabuddur; ölümsüzdür, her zaman vardır. İslâm toprağına saldıran her düşmanla İslâm’a karşı işbirliği yapmışlardır. Günümüzde Nusayriler, Lazkiye’nin Nusayri dağlık bölgelerinde bulunurlar. Son zamanlarda Suriye’nin bölgedeki diğer şehirlerine de yayılmışlardır. Çoğunluğu Sünni olan Suriye’de Hafız Esed döneminde idari mekanizmayı ellerine geçiren Nusayriler, Hama’da çağımızın en acımasız katliamını gerçekleştirmişlerdir. Bunların kâfir, müşrik, mülhid olduklarında bütün Ehl-i sünnet ve Şia uleması ittifak etmiştir. Geniş bilgi için bak: Şamil İslam Ansiklopedisi, Cilt:5, Sh: 127-130, İstanbul,1992.

3 Şebbiha, kelime anlamı ile hayalet ve hortlak sözcüklerine karşılık gelmekte, Arapça’da çokça suç işleyen anlamında kullanılmaktadır. Hafız Esad döneminde de aktif olan Şebbiha, Suriye’de gösterilerin başlamasıyla birlikte göstericilere ve muhaliflere yönelik tasfiye operasyonları yürüten, onlara doğrudan ateş açan sivil, paramiliter çeteler olarak ön plana çıkmıştır. Şebbiha, Mart ayında patlak veren isyan ile birlikte Baas Partisi rejimi tarafından muhalifleri yıldırma ve gözlerini korkutmak amacıyla kullanılmaktadır. Tamamı Nusayri ailelere mensup olan Şebbiha üyeleri, gösterilerde polis ve ordu güçlerinin yanı sıra konuşlanmakta, sokaklara, evlere ve köylere baskınlar düzenleyip vahşice davranmaktadırlar. Nitekim Suriye’ye belgesel çekmek için giden ve yaklaşık 20 gündür kendilerinden haber alınamayan “Gerçek Hayat” dergisi Ortadoğu temsilcisi Adem Özköse ve kameraman Hamit Coşkun’un Şebbiha milislerinin elinde olduğu, Şebbiha’nın elindeki iki gazeteciye ağır işkence yaptığı ve işkence izleri iyileşene kadar Türkiye’ye teslim edilmeyecekleri belirtiliyor. Bu yazının kaleme alındığı gün itibarıyla Adem ve Hamit kardeşlerimizin esaretleri devam etmektedir. Adem ve Hamit kardeşlerimizin bir an önce sağ salım ailelerine dönmeleri için Rabbimize dua ediyor, ailelerine Rabbimizden sabır diliyoruz.

4 Kendilerini “Sünnî” ya da “Ehl-i Sünnet” kavramlarıyla tanımlayan, bu ismi bir amblem gibi üzerinde taşıyanlar maa-lesef Ehl-i Sünnet ve’l Cemaat özelliklerini üzerinde taşımamaktadırlar. Özellikle Allah’a kafa tutan rejimlerle bir arada

gözükten isimlere gerek bürokrasi gerek sermaye içinde alan açmıştır. Böylece Hafız Esed ordu, istihbarat ve Baas Partisi içerisinde görev verdiği bu Sünni kesimlerin de desteğini kazanmıştır. Nitekim Hafız Esed'in, Sünni çevrelerle kurduğu iktidar ilişkileri, kardeşi Rıfat Esed'in darbe girişiminin başarısız olmasında rol oynamıştır.

Bunun yanı sıra Hafız Esed, rejime tehdit olabilecek **Müslüman Kardeşler** teşkilatının etkisini kırmak için sadece silahlı mücadele vermemiş, dindar Sünni kesimlerle de ilişkileri geliştirmiştir. Sünni Arap ve Kürtler nezdinde etkinliği olan Şam ve Halep ulemasının desteğini alacak şekilde toplumda saygın görülen bazı âlimlerin önünü açmış ve bunlarla işbirliği yapmıştır. Hafız Esed, bu çerçevede Şam ve Halep'te dini eğitim veren kurumların açılmasına ve bu kurumlarda rejimle barışık bir dindarlık anlayışının gelişmesini sağlamıştır.

Hafız Esed'in 30 yılda inşa ettiği bu zalim rejim kendisinden sonra oğlu **Beşşar Esed'e** kalmış, iktidarın devir sürecinin sorunsuz gerçekleşmesi için her türlü önlem bizzat baba Hafız Esed tarafından alınmıştır. Nitekim Beşşar'ın iktidara gelişine rejim içerisinde önemli bir meydan okuma olmamış, bilakis başta ordu ve istihbarat olmak üzere devletin kritik kurumları oğul Esed iktidarının güçlenmesini desteklemiştir.

Sünni bir Arap ile evli olan Beşşar Esed, Şam'daki Sünni sermaye çevrelerinin palazlanmasının önünü açmış, yine Sünni ağırlıklı Halep sermayesinin ülke ekonomisindeki başat rolünü koruyup geliştirmesine izin vermiştir. Beşşar Esed, Sünni din adamları çevreleriyle de ilişkilerini güçlendirmiş, Vakıflar Bakanlığı ve Cumhuriyet Müftülüğü'ne rejimin meşrulaştırılması noktasında önemli bir rol vermiştir. Tüm bu süreçlerde medya da üzerinde düşen görevi yapmış, rejimin kontrolü dışında özel medya teşebbüsüne izin verilmeyen ülkede gündem bizzat devletin kontrolünde şekillendirilmiştir.

Baba Hafız Esed'in ve babasını aratmayan Beşşar Esed'in iktidarlarını sağlamlaştırmak için işbirliği yaptıkları âlimleri tanıtmadan önce, yazımızın başlığındaki **"Belam"** kavramını açıklayalım:

Müfessirlerin çoğunluğuna göre Kur'ân-ı Kerîm'de ismi zikredilmeksizin, **"Onlara şu**

adamın kıssasını anlat: Ona âyetlerimiz hakkında bilgiler verdik ve o -bunlara önce uyduğu halde- daha sonra bunlardan tamamen sıyrılıp uzaklaştı; şeytan onu peşine taktı ve bu suretle azgınlardan biri haline geldi. Biz dileseydik o kişiyi âyetlerimizle yüceltirdik; fakat o dünyaya sınıksız sarıldı, ihtiraslarına uydu. - Allah'ın âyetleriyle bilgilendirdiği, fakat tabiatının kötülüğü yüzünden bu bilgileri daima dünya menfaatlerine âlet eden- bu adamın durumu, kovsan da kendi hafine bıraksan da dilini sarkıtıp durmadan soluyan köpeğin durumuna benzer. İşte âyetlerimizi yalanlayanların hali budur. Bu kıssayı anlat, belki düşünür, öğüt alırlar"⁵

ifadeleriyle kendisinden söz edilen kişi Bel'am b. Bâûrâ'dır. Tevrat'ta ismi Beor'un oğlu Balaam olarak geçmektedir⁶.

İslâmî kaynaklarda Bel'am b. Bâûrâ ile ilgili çeşitli rivayetler yer almaktadır. Bu rivayetlerden birine göre Hz. Musa'nın, Kur'ân-ı Kerîm'de "cebbar bir kavim" şeklinde nitelendirilen bir toplulukla savaşmak için hazırlanması üzerine Bel'am'ın kavmi ona durumu anlatarak Musa'nın etkisiz kılınması için dua etmesini isterler. Ancak Hz. Musa'nın peygamberliğine inanan ve iyi bir mü'min olan Bel'am bu isteği reddeder; Allah'ın kendisine Musa'ya beddua konusunda izin vermediğini belirterek öteki isteklerini de geri çevirirse de kavmi onu hediyelerle kandırıp beddua etmesini sağlarlar. Ancak Allah bu bedduayı onun kavmine çevirir; Bel'am'ın da Allah tarafından bir ceza olmak üzere dili göğsüne doğru sarkar. Artık dünya ve âhiretinin yıkıldığını düşünen Bel'am, hiç olmazsa kavmini kurtarmak için onlara Hz. Mûsâ ve İsrâiloğulları'na karşı kullanılmak üzere bir hile öğretir. Buna göre bu kavim kadınları süsleyerek Musa'nın sefer halinde olan askerleri arasına gönderecek ve bu kadınlar onları baştan çıkaracaktır. Gerçekten Şimeonîler'in reisi Zimri, Sur kızı Kozbi ile zina etmiş ve bu yüzden ilâhî bir ceza olmak üzere baş gösteren veba salgınında 70.000 kişi ölmüştür.⁷

Bir başka rivayete göre ise Bel'am Hz. Musa'ya beddua edemeyeceğini, çünkü aynı dine mensup olduklarını belirtmiş, çarmıha

5 el-A'râf 7/175-176

6 Sayılar, 22/5

7 Geniş Bilgi için bak: Fahrüddin Er-Râzi, Tefsir-i Kebir (Mefâtihi'l-Gayb), Cilt: 11, Sh: 146-147, Akçağ Yay., Ankara

bulunarak Allah'a ve Resulüne ihanet içerisinde olup da kendilerinin Ehl-i Sünnet olduğunu söyleyenler; Sünnî değil ancak Sunidirler.

gerilerek öldürölme tehdidi üzerine ise ism-i a'zam duasını okuyarak Hz. Musa'nın şehre girmemesi için dua etmiş, duası kabul olunmuş ve böylece İsrâiloğulları çölde kalmışlardır. Bunun üzerine Hz. Mûsâ, Bel'am'dan İsm-i a'zam ile imanının alınması için dua etmiş ve ilgili âyette belirtildiği gibi Bel'am'a verilen "âyetler" geri alınmıştır.⁸

İslâmî kaynaklar umumiyetle yukarıda meali verilmiş olan A'râf sûresinin 175 ve 176. âyetlerinde kastedilen kişinin Tevrat'ta da zikredilen Bel'am b. Bâûrâ olduğunu, söz konusu âyetlerden önce Hz. Mûsâ ve İsrâiloğulları'ndan bahsedilmesinin de bunu gösterdiğini belirtirler. Fakat bu kişinin **Ümeyye b. Ebû's-Salt es-Sekaffi** veya **Nu'mân b. Sayfî er-Râhib** olduğuna dair görüşler de vardır.⁹

Ancak bütün rivâyetlerdeki ortak yön, bir şahsı tariften çok, onun mâhiyetini ortaya koymaktır. Kıyâmete kadar "**Belâm**" tipli, bütün şahısların keyfiyetleri ortaya konulmaktadır. Buna göre; Belâm, dünyevî çıkar ve hesaplar için Allah (cc) dinini tahrîf eden bir ilim ve din adamını, küfür sistemlerine ve kâfir yöneticilere yaranmak maksadıyla Allah (cc)'ın hükümlerini

çığneyen ve asıl gayesinden saptıran kimseleri temsil etmektedir.¹⁰

Belâm, kâfirlerin iktidâr olması ve iktidârının devâm etmesinin en büyük destekçisidir. Küfürün ilkelerini Allah (cc)'ın dini adına muhâfaza ve müdâfaa eden bir mel'undur. Belâmlar, kâfirlerin uydurmuş oldukları kanunların, Allah (cc)'ın hükümlerine aykırı olmadığını iddiâ ederek halkı itaata mecbûr etmeye çalışırlar. Kısaca Belâmlar, Tağutî iktidârların devamını sağlayan güçtürler.¹¹

"Belam" kavramını bu şekilde izah ettikten sonra, Suriye'nin belam'laşan yani tabir-i caizse köpekleşen âlimleri ve misyonları hakkında bilgi verelim:

Suriye Vakıflar Bakanı Şeyh Muhammed Abdulsettar el Seyyid, Suriye Müftüsü Ahmed Bedreddin Hassun ve Emevi Camii İmam Hatibi Şeyh Muhammed Said Ramazan el Buti zâlim Esed rejiminin yanında yer alan âlimlerin en ünlüleridir.

1958 yılında Suriye'nin Tartus kentinde dünyaya gelen **Muhammed Abdulsettar el Seyyid**, 1980 yılında Şam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü'nde ilk lisans eğitimini, 1989'da Ezher Üniversitesi Tefsir Bölümü'nde ikinci lisans eğitimini tamamlamıştır. Muhammed El Seyyid, Tartus İl Müftülüğü ve Tartus İl Vakıflar Müdürlüğü görevini üstlenmiş, 25 Haziran 2006 yılında Vakıflar Bakan Yardımcılığı görevine getirilmiştir. 8 Aralık 2007'de ise Vakıflar Bakanı olarak atanan El Seyyid, 2007 yılından bu yana Suriye Yüksek Hac Kurulu Başkanlığı görevini de sürdürmektedir.¹²

Vakıflar Bakanı Muhammed el Seyyid, Suriye'de gösterilerin başlamasından bu yana Esed rejiminden yana tavır koymuştur. Camilerin

10 Yusuf Kerimoğlu, Kelimeler-Kavramlar, "Belâm" maddesi, Sh:61, İnkılab Yayınları, İstanbul,2004

11 Mustafa Çelik, Câhiliyye Düzeninin Ruh Haritası, Sh: 104, Ölçü Yayınları, İstanbul

12 Vuzerai'l evgaf," The Ministry of Awqaf, <http://mow.gov.sy/>. Suriyenin zulüm politikasına destek veren bu ve benzeri kişiler hakkında bakınız: Ufuk Ulutaş ve Selin M. Bölme editörlüğünde hazırlanan "Suriye'de Aktörler: Rejim, Muhalefet, Dini Yapı ve Medya", Şubat, 2012, Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı Yay.

8 Diyanet İslam Ansiklopedisi, Bel'am b. Bâûrâ Maddesi, Cilt:5,Sh: 389, İstanbul,1992

9 Muhammed b. Cerir et-Taberi, Taberi Tefsiri, Cilt:4, Sh: 149-153, Hisar Yayınevi

hoşgörü ve Allah'a çağırma evi olduğunu, ama göstericilerin camilerin sembolik değerine saldırıldığını öne süren el Seyyid, Suriyeli âlimlerin komplolara karşı halkın en bilinçli kesimi olarak tavır koyduklarını söylemiştir. Gösterileri "şer güçlerin komplosu" olarak değerlendiren el Seyyid, halkı bu komploya karşı tek safta karşı koymaya çağırmıştır. Muhammed el Seyyid, Suriyeli gençleri gösterileri katılmaya davet eden Yusuf el Karadavi'ye de tepki göstermiş, Karadavi'nin İslami ahlakın sınırları dışına çıktığını savunmuş ve Suriye'nin şeriata hizmet eden bir numaralı ülke olduğunu ileri sürmüştür.¹³

Ahmed Bedreddin

Hassun 1949 Halep doğumludur. Arap Edebiyatı üzeri lisans yapmıştır. El Ezher Üniversitesi'nde Şafii Fıkhi üzerine doktorasını tamamlamıştır. 2002'de Halep Genel Müftüsü olarak atanan Hassun, Suriye Yüksek Fetva

Konseyi üyeliğine getirilmiştir. Suriye Müftüsü Şeyh Ahmed Kuftaro'nun ölümü sonrası 2005 yılı Temmuz ayında Suriye Genel Müftülüğü makamına getirilmiştir. Hâlen bu görevdedir.¹⁴

Alman Parlamentosu'nda 2007 yılında gerçekleştirildiği konuşmada "laiklik din karşıtı bir şey değildir. Ben de laik bir Müslümanım" sözleri ile dikkatleri üzerine çeken¹⁵ Hassun, Suriye'de çıkan halk ayaklanmaları konusunda Suriye rejiminin "dış güçlerin komplosu" söylemini benimsemiştir. Hassun'un bu tavrı Uluslararası Müslüman Yusuf el Karadavi tarafından kınanmış, bu kınanmaya Hassun da Karadavi'yi hedef alan Suriye Âlimleri Açıklaması başlıklı yazı ile yanıt vermiştir. Hassun, 27 Haziran'da yaptığı konuşmada Suriye'deki gösterilere Mısır, Suudi Arabistan ve diğer ülkelerden gelen radikallerin katıldığını savunmuştur. Bu süreçte Hassun'un oğlu Sariye öldürülmüş, Suriye makamları bu suikasttan muhalifleri sorumlu tutmuştur.¹⁶

Muhammed Said Ramazan el Bûti

1929'da Türkiye'de, Şırnak'ın Cizre ilçesinde doğmuştur. Babası Molla Ramazan el Buti ile henüz dört yaşındayken Şam'a göç etmiştir. İslami ilimler konusunda ilk eğitimi babasından görmüştür.

Lise eğitimini İslami Yöneliş Enstitüsü'nde tamamlamıştır. 1955'te Ezher Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuş, 1965'te İslam Hukuku Metodolojisi alanında doktorasını tamamlamıştır. Yine 1965'te Şam Üniversitesi Şariat Fakültesi'nde öğretim görevlisi olmuştur.¹⁷

Yazdığı **Fıkhu's-Siyre** eseriyle Türkiye'de de tanınan el Bûti, Hafız Esed zamanından beri Esed ailesine yakın isimlerden birisidir. Nitekim Hafız Esed'in cenaze namazını bizzat kendisi kıldırılmıştır. Nitekim oğul Beşşar Esed ile de iyi ilişkiler kurmuştur. Bu yakınlığın neticesinde el Bûti, Suriye'de önemli bir dini paye olarak değerlendirilebilecek Emevi Camii İmamlığına getirilmiştir. Hutbelerinde veya duanın ortasında çoğunlukla hıçkırarak ağlama ve gözyaşlarıyla biten kendinden geçmeleriyle bilinen el Bûti bu yönüyle de Fethullah Gülen'le benzer özellikler taşımaktadır.

Hama olaylarında da Müslüman Kardeşlere karşı bir tavır almış olan el Bûti, söylemlerinde âlimleri siyasete girmemeye ve siyasetten uzak durmaya çağırmaktadır.¹⁸ El Bûti, Suriye'de çıkan son krizde de halk gösterilerine karşı çıkmış, halka "kendilerini sapkın yuvalara yöneltmek isteyenlerin peşine düşmemeleri" çağrısında bulunmuştur. Hatta Emevi Camiinde verdiği bir vaazda: **"Şayet Resulullah(s.a.v) a biat edip söz verdyseniz derhal Seyyidi Reis Beşşar Esed'e biat edin ona karşı gelmeyi bırakın"** diyerek zalimlerin safında olmayı tercih etmiştir.¹⁹

13 Vezir'ul evgaf: el Garadavi harece ani'l adabi'l İslamiyye," Şu li Ahbar, 28 Mayıs 2011, <http://www.whatsup-sy.com/news/?p=913>

14 "Es Siyretu'z zatiyye li Ahmed Bedreddin Hassun," Dr. Hassoun, <http://www.drhassoun.com/category.aspx?catid=9>

15 "Mufti Suriye el evvel: el İlmaniyyetu leyset zidda'd din ve ene muslimun ilmani," Deutsche Welle Arabic, 1 Kasım 2007

16 Patrick J. McDonnell, "Syria government blames 'terrorist

group' for killing mufti's son," Los Angeles Times, 3 Ekim 2011.

17 <http://www.ozgundurus.com/Haber/Haber-Analiz/09082011/Baas-Partisi-Cizgisinde-Bir-Muti-Ramazan-el-Buti.php>

18 "El Buti yutalibu'd duat biterki's siyase musteşhiden bi me'sati'l irhab bi'l Cezair," Champress, 10 Mayıs 2006, <http://www.champress.net/index.php?q=ar/Article/view/7116>

19 <http://www.ajans5.com/detay/2011/08/02/o-ogretmistibize-mazlumun-yaninda-yer-alin-diye.html>

Zalim baas rejiminin **"dış komplo"** söylemini benimseyen yukarıda isimlerini zikrettiğimiz saray âlimleri, halkı **"fitneye (!)karşı"** uyarılmış ve kontrollerindeki dini kurumlar ve takipçileri aracılığıyla muhalefetin etkisini kontrol altında tutmaya çalışmışlardır. Beşşar Esed'in, Hama'da katliamların yaşandığı 2011 yılının Ramazan ayında verdiği iftar yemeğine katılan Suriye'nin farklı illerinden gelen müftü ve imam-hatiplerden olan saray uleması, Esed'e bağlılıklarını bildirmişlerdir.

Suriye'de belam'laşan yani tabir-i caizse köpekleşen âlimleri ve misyonlarını bu şekilde izah ettikten sonra, rejim karşıtı tavırlarıyla öne çıkan **Rabbânî** âlimlerden de bahsedelim:

Suriye'de 1960'lı yıllardan beri Baas Partisi ve azınlık mezhebi Nusayrilerin zulümlerine karşı Suriye Müslüman Kardeşler teşkilâtının lideri olan Mustafa es-Sibâî, Şeyh Muhammed Hamid, Hasan Habenneke ve Saîd Havvâ²⁰ gibi âlimler, Sünni kitleyi yönlendirmiş, diri tutmuş ve onlara şer'î ve siyasi rehberlik yapmışlardır.

Günümüzde de mevcut rejimin meşruiyetini yitirdiğini savunan ve protestoları destekleyen, rejim karşıtı tavırlarıyla öne çıkan **Rabbânî**²¹ âlimler -Allah'a şükür- mevcuttur. Daha çok Şeyh Muhammed Ali es-Sâbunî²² başkanlığın-

20 Hayatı hakkında bak: [http://www.gençbirikim.net/?Syf=26&Syz=110359&/MUHAMMED-İMAMOĞLU-/-VEFÂTİNİN-23.-YILINDA-ÂLİM-İ-RABBÂNÎ-SAİD-HAVVÂ-\(Rh.a\)](http://www.gençbirikim.net/?Syf=26&Syz=110359&/MUHAMMED-İMAMOĞLU-/-VEFÂTİNİN-23.-YILINDA-ÂLİM-İ-RABBÂNÎ-SAİD-HAVVÂ-(Rh.a))

21 Kalbini ve fikrini Allah'a bağlamış ve sadece onunla meşgul olan anlamındaki Rabbânî kelimesi; Rabb'e bağlanarak O'na kulluk eden ve diğer insanları eğitip öğretebilecek yüksek seviyeli kimsedir. Buhârî'de İbn Abbas'dan gelen bir rivâyete göre: "Rabbânî, insanlar üzerinde ilim ile siyaset icra eder ve büyük bilgiden önce, küçük bilgilerle onları (kadem kadem) terbiye eden ilim ve velayet erbabıdır" (Buhârî, İlim, 10). Buradan da anlaşılacağı gibi rabbânî, yalnızca sahip olduğu ilim ile insanları eğitmekle kalmayıp, aynı zamanda onlar üzerinde velâyet (yönetme ve yönlendirme) işini yürütebilmektedir.

22 Şeyh Muhammed Ali El-Sâbunî 1930'da Halep'te doğmuştur. 1952'de El Ezher Üniversitesi İslam Hukuku

daki "Suriye Âlimler Birliği" adı altında örgütlenen Âlimler, halkın rejim karşıtı gösterilere katılmasını desteklemiş, Vakıflar Bakanlığı öncülüğünde bazı din adamlarının takındığı rejim yanlısı tavrı kınamıştır. Yayınladıkları bildiride göstericilerin amaçlarının meşru olduğu dile getirilmiş, Uluslararası Müslüman Âlimler Birliği Başkanı Şeyh Yusuf el Karadavi'nin gösterilerden yana olan tutumu savunulmuş, Suriye rejiminin bazı görevlilerinin göstericilerin taleplerini meşru saymasının yeterli olmayacağı, reformların hayata geçirilmesinin gerekli olduğuna vurgu yapılmıştır. Bu bildiriye Şam, Halep, Hums, Hama, Derâ, Kamışlı, İdlîb, el Cezire, Banyas, Deyri Zor ve Lazkiye'den toplam 53 âlim imzalamıştır.²³

Başkent Şam'daki halk hareketinin öncülüğünü ülkenin saygın âlimlerinden Rifai Mescidi'nin imamı Şeyh Usame Rifai yapmaktadır. Muâz el-Hâtîb, Ratîb en-Nablusî, İmâduddin Reşîd, Salah Abdulfettah Halidî ve Şeyh Adnan Arur Suriye'de İslami direnişin öncü âlimleri arasında zikredilmektedir.

Dünyanın farklı ülkelerinden İslam **âlimleri de Suriye'de yapılan zulümlere karşı** sessiz kalmamışlardır. Aralarında Muhammed Ali es-Sâbunî, Ahmed er-Raysunî, Mecd Ahmed Mekkî, Said el-Gâmidî, Ahmed b. Said Havva, Münir Muhammed Necîb Gadbân, Safvet Hicâzî gibi İslam dünyasından ve Ebubekir Sifil, M. Fatih Kaya, Hamdi Arslan, Halil İbrahim Kutlay, Nureddin Yıldız gibi Türkiye'den toplam 105 **âlim bir** bildirge yayımlamışlardır. Harfi harfine katıldığımız bu bildirge'den bir bölümü nakledelim:

"Aylardır bütün dünya gibi biz de Suriye'deki olayları yakından takip ediyoruz... Mevcut rejim ülkenin her tarafında Suriye halkına karşı barbarca cinayetler işlemektedir. Yalnızca, hürriyet ve onurlarını korumak, adaleti hâkim kılmak,

Fakültesi'nden mezun olan Sâbunî, Mekke'deki Ummul Kura Üniversitesi'nde ve Kral Abdulaziz Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde 28 yıl boyunca ders vermiştir. Şeyh Muhammed Ali es-Sâbunî, şer'î ilimlerin birçok alanında ve Kur'an ilimlerinde kendisini ispat etmiş yetkin bir ilmi şahsiyettir. Şeyh Sâbunî'nin Safvetü't-Tefâsîr, Min Kunûzi's-Sünne, Ravâ'î'u'l-Beyân fî Tefsiri Âyâtî'l-Ahkâm gibi Türkçeye de çevrilen eserleri vardır.

23 "Ulemai Suriye yueyyidune intifadati's şaab," Al Moslim, <http://almoslim.net/node/145055>

razı oldukları bir yönetici seçme hakkına kavuşmak istedikleri ve bütün halkı kucaklayan bir rejim talep ettikleri için masum halk hunharca katledilmektedir.

Suriye'deki Baas rejiminin işlediği bu cinayetler hem kemiyet ve hem de keyfiyet olarak sürekli artmaktadır. Suriye rejimi ve diktatör Beşşar Esed gün geçtikçe cinayetleri çoğaltmakta ve kendisinin koltuk hırsı artmaktadır... Katledilen, tutuklanan, yurtlarını terk etmek zorunda bırakılan, korku ve dehşet sebebiyle psikolojisi bozulan on binlerce insana rağmen, Suriye halkının geleceğini karartma, birliğini ve güvenliğini yok etme pahasına, ülkede yaşanan trajediyi durdurmak ve içinde bulunulan krizden çıkma çözümlerine yönelik bütün girişimler ve çabalara rağmen inadına ayak diretmekte kara sicillerinde ve aile tarihlerinde de görüldüğü üzere, olayları kan ve şiddetle bastırmayı tercih etmektedir.

Bu yüzden biz Uluslararası Ehl-i Sünnet Âlimleri Birliği, Suriyeli Âlimler Birliği, Haklar ve Islah İçin Şerî Heyet ve bu kurumlara üye olan âlimler olarak emanet ve sorumluluğumuzu bir yere kadar da olsa ifa adına ilan ediyoruz ki:

1- Suriye devlet başkanı Beşşar Esed ve yönetimi İslam şeriatı açısından, ülkeyi yönetme meşruiyetini ve salahiyetini kaybetmiştir. Buna binaen Suriye'de devlet başkanlığı makamının münhal²⁴ olduğunu ilan ediyoruz.

2- Kendisini hala Suriye devlet başkanı olarak kabul eden kişi, partisi ve yardımcıları şerî açıdan itaat zeminini kaybetmişlerdir. Çünkü mevcut yönetim ülkede korku, dehşet, ölüm, yıkım ve felaket üreten silahlı çetelere dönüşmüştür. Dolayısıyla onlara fıkhen, Harâbe ve yeryüzünde fesat çıkarma ahkâmının uygulanması gerekir. Böyle kimseler hakkında Allah Azze ve Celle, Şuarâ 151 ve 152. âyetlerde **"Sakın işi gücü yeryüzünde fesat çıkarıp nizamı bozmak olan, düzeltme için ise hiç bir gayretleri bulunmayan o haddi aşanlara itaat etmeyin."** âyet-i kerimeleri ve **"Allah'a isyan edene itaat edilmez"** hadis-i şerifi cârîdir.

3- Mevcut Suriye rejimine herhangi bir şekilde yardım etmek haramdır; günah, tecavüz ve haksız saldırı üzerine yardımlaşmak (teâvün ale'l-ism ve'l-udvân) haramdır. Husûsan Suriye rejiminin İran, Irak ve Lübnan gibi müttefikle-

ri haram işlemektedir. Biz bu mezkûr ülkelerin Beşşar Esed rejiminin işlediği cinayetlere ortak olduğuna hükmediyoruz. Herkese **"Ve asla zulmedenlerden yana eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur (cehennemde yatarsınız). Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra (O'ndan da) yardım görmezsiniz!"** (Hûd 113) âyet-i kerimesini hatırlatıyoruz.

4- Suriye'deki zalim ve diktatör rejimi destekleyen gösterilere katılmak zâlimlere zulümlerinde destek ve yardımcı olmak hükmündedir. Kim bunu yaparsa Allah indinde mesul ve günahkârdır.. Özgür Suriye halkına karşı yapılan savaşa ortak olmuş sayılır.²⁵

SON SÖZ: Bu yazının kaleme alındığı günlerde, Esed yönetimi, BM elçisi Annan'ın barış planını kabul ettiğini duyurdu. Ancak Suriye ordusunun aynı gün Lübnan'a girip muhaliflerle çatışması, Suriye rejimi ordusunun Hama, Humus ve Der'a kentlerinde askeri operasyonlarına devam etmesi zâlim Esed yönetiminin zaman kazanmaya çalıştığını gösteriyor.

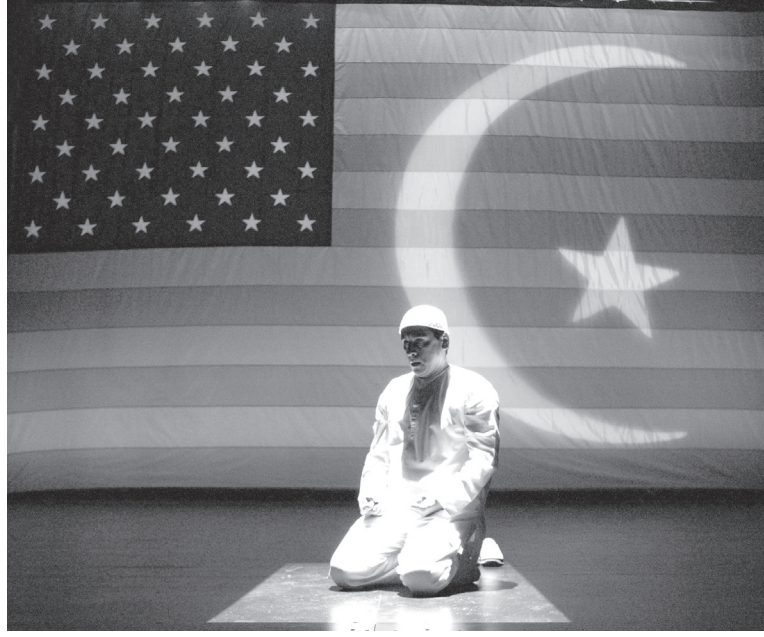
Tam bir yıldır acımasız bir cinayet sebekesinin vahşiliklerine ve uluslar arası kuruluşların ve güçlerin umursamazlığına Suriye halkı izetle direniyor. Baas rejiminin ve işbirlikçilerinin işlediği insanlık suçuna karşı tüm insanlığa özgürlük ve adalet için mücadelenin ve Mümin vakarıyla direnişin somut bir örnekliğini sunuyor. Buradan bir kere daha kardeşlerimizin bu güzel örnekliğiyle onur duyduğumuzu haykırıyor, ödedikleri bu ağır bedellere rağmen zaferin Allah'ın izniyle Suriye halkının olacağına inançımızı tekrar ediyoruz. Ve başta Müslümanlar olmak üzere tüm dünya halklarını Suriye'de yaşanan bu insanlık suçlarına karşı tavır almaya ve mazlumlarla dayanışmaya davet ediyoruz.

"Ey yerlerin ve göklerin Rabbi olan Yüce Allah'ım! Allah'ım kurtuluş ancak sendendir. Allah'ım Şam (Suriye) bölgesindeki kardeşlerimizden belaları def et! Allah'ım Suriye'deki kardeşlerime yardım et! Allah'ım akan kanı durdur! Allah'ım bunlar ne yaşlı, ne kadın ne de çocuk dinlediler! Allah'ım Suriyeli kardeşlerimi bunların şerlerinden koru! Allah'ım bunlar Müslüman kanı döktüler! Allah'ım gücünü onlara göster! Allah'ım zalimlerin üstesinden ancak sen gelirsın. (Allâhumme Âmin)

24 Boş, hükümsüz anlamında

25 Fetvanın tam metni ve imza verenlerin tam listesi için bakınız: <http://darulhikme.org.tr/darulhikme/tr/2012/02/16/uluslararasi-ehl-i-sunnet-alimleri-suriye-icin-devrede-2/>

İade-i İtibar mı Yeni Rejime Kan Pompalamak mı?

Erdal BAYRAKTAR

Dünya’da ve Türkiye’de büyük değişimler ve dönüşümler oluyor. İnsan nasıl çocukluktan gençliğe, gençlikten orta yaşa, orta yaştan yaşlılığa geçiştir ve tabiat mevsim geçişlerinde değişimler yaşıyorsa, toplumlarda her on, elli, yüz yıllık dönemlerde yeni kültürel, ekonomik, teknik vb. girdiler üzerinden değişim ve dönüşümler yaşamaktadır. İnsanın, tabiatın, toplumun yaşadığı bu süreçler ilahi fitri bir Sünnetin/Sünnetullah’ın gereğidir. Bu Allah’ın âdetidir, sünnetidir. Allah’ın Sünneti değişme kabul etmez.

Bu Sünnet’i kim kavrar ve takip ederse tarihe ve topluma o yön verir, tarihin ve toplumun değişim süreçlerine o müdahil olur. Çünkü varlık boşluk kabul etmez. Kim hayatta ise hayatın içinde ise hayatın ritmi onunla atar.

Müslümanlar uzun zamanlardan bu tarafa kış uykusundan uyanıp hayata dönemiyorlar. Hayatta olmadıklarının en büyük göstergesi olan-biten karşısında aktör değil, figüran olmalarıdır. Hayat size mutlaka bir rol verir, ya aktör olursunuz ya da figüran. İradesi olanlar aktör, olmayanlar ise irade sahipleri tarafından figüran olarak görevlendirilirler.

İslam Dünyası siyasal, ekonomik, fiziki bir kuşatma ve yer yer işgal altında yaşıyor. En büyük kuşatma ve iş-

gal ise zihinlerde ve ruhlarda yaşanandır. Siyasal kuşatma, işgal ve sömürüyü yarmak için önce zihinleri özgürleştirmemiz gerekiyor. Yerli zalimlerden kurtulmak için Küresel zalimlerden yardım talep etmek en büyük zihinsel kölelik belirtisidir.

İslam dünyasını garpзде elitler eliyle köleleştiren ve sömüren Batılı Güçler, dünyanın geldiği aşama gereği kullanım süresi dolan figüranlarını tasfiye edip, yerine kendileriyle ve toplumlarıyla uyumlu yeni figüran ortaklar ihdas etmeye çalışıyor ve bunun kültürel ve sosyal alt yapısını oluşturmaya çalışıyorlar. Bunu söylemek, İslam ülkelerindeki muhalefet hareketliliklerini yok saymak anlamına gelmiyor bilakis bahsettiğimiz işgali yaşatan güçlerin bu konudaki niyet ve tecrübesine dikkat çekmeye çalışıyoruz.

Mısır’ın işgali (1798–1801) ile başlayan ve Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışıyla sonuçlanan İslam dünyasının durdurulması, yıkılması süreci 1. Dünya Savaşı’nın bitimiyle fiili işgale dönüştü. Fiili işgal süreci Soğuk Savaş döneminde görece kaldırılarak zihinsel, kültürel, siyasal, ekonomik işgale dönüştürülmüştür. Soğuk Savaşın bitmesi ve Küreselleşme ile birlikte eski düzenin bu şekilde gitmeyeceği anlaşıncaya yeni dönemde yeni bir re-organizasyonla düzenin devamına dönük çalışmalar yapılmaktadır. Bu yeni düzenin

Müslümanlar uzun zamanlardan bu tarafa kış uykusundan uyanıp hayata dönemiyorlar. Hayatta olmadıklarının en büyük göstergesi olan-biten karşısında aktör değil, figüran olmalarıdır. Hayat size mutlaka bir rol verir, ya aktör olursunuz ya da figüran. İradesi olanlar aktör, olmayanlar ise irade sahipleri tarafından figüran olarak görevlendirilirler.

en önemli parametreleri demokrasi, ekonomik liberalizasyon ve kültürel anlamda dünyayla bütünleşmedir.

İslam Dünyası halklarına vaziyet eden liderler, halklarına ve dünya egemenlerine bu parametrelerle ifade edilen düzenin en büyük takipçisi ve uygulayıcısı olacaklarını deklare ediyorlar. Şu anda İslam dünyasındaki fikir, kanaat, toplum önderlerinin üzerinde mutabık kaldığı tek kavram "Demokrasi" olarak görülüyor.

Yeni Düzen'in nasıl tezahür ettiğini Türkiye örneği üzerinden takip edebiliriz.

1923'te kurulan rejim, Osmanlı İmparatorluğu üzerinden temsil edilen medeniyeti terk ederek kendine yeni bir medeniyet çerçevesi kabul etti ve yeni medeniyetin değerlerine uygun yeni bir kültür, toplum inşa etmeyi kendine amaç edindi. Yeni rejim o gününün galiplerini temsil eden Batı Medeniyeti'nin Seküler, Laik değerlerini kendine rehber kabul etti. Yeni amacına uygun olarak eskiyi, geriyi temsil eden Osmanlıdan tevarüs bütün dini, kültürel, sosyal, siyasal değerleri ve kurumları tasfiye ya da içini boşaltarak dönüştürme sürecine girişti. Bu süreç dünya konjonktürüne uygun olarak yeni şekiller alarak günümüze kadar devam etti ve etmeye devam ediyor. Konjonktür gereği şekiller ve kişiler değişse de değerler ve amaçlar hep aynı kaldı.

Hepimizin bildiği gibi tarihi galipler yazar/yapar/inşa eder. Bu bütün tarih boyunca böyle olmuştur.

Her iktidar kendini meşrulaştırmak için tarihe müdahale eder; bu müdahale ya yeni bir kurgu ya da bilinenin içini boşaltarak tersyüz etme şeklinde tezahür eder. Bu zulümden dolayı Rabbimiz Peygamber Kissaları üzerinden tarihin nasıl yazıldığını ve tersyüz edilerek nasıl içinin boşaltıldığını anlatır. Kur'an, tarihin müşrik galiplerinin peygamberlerin temsil ettiği Medenileşme/Medineleşme tarihinin nasıl tersyüz edilerek yeniden inşa edilmeye çalışıldığını İbrahim (a.s), Musa (a.s), Ashab-ı Kehf örneği üzerinden bizlere aktarır.

İbrahim (a.s)'ın Allah (c.c)'in emriyle inşa ettiği Beyt'ini, İbrahim (a.s)'ı yakmaya çalışanlar ve onların (inanç ve düşünce) varisleri eliyle Tevhid'in merkezi olmaktan çıkarılarak kazanç ve istismar kapısı haline getirildiğine, dini meşruiyet sağlamak için İbrahim' (a.s)'ın kendi ataları olduğu yarışına girdiğine şahit olmadık mı?

Musa (a.s) 'ın getirdiği din, İsrail oğullarının ırkçı din baronları elinde nasıl insanlığa zulüm üreten makineye dönüştüğüne hem geçmişte hem bu gün şahit olmuyor muyuz?

Ashab-ı Kehf ismiyle Kur'an'da kıssaları anlatılan o günün Müslüman yığıtleri, Roma müşriklerinin zulmünden mağaraya sığınmışlar, sonrasında, Roma muktedirleri kendi iktidarlarının devamı için, içini boşalttıkları dini nasıl yeni düzenlerine payanda yapmak istedikleri Kehf suresinde ve özellikle surenin 21. ayetinde bizlere anlatılır.

Yeniden Türkiye örneğine devam edecek olursak; Ulus-devlet temelinde seküler, laik, batıcı temeller üzerinde kurulan rejim, dayandığı Ulusçuluk ve Ulus-devlet mantığı üzerinden hayata ve tarihe müdahale etti. Ulusçuluk, ırk temelli homojen bir toplum yapısı oluşturmaya çalışır. Bunun için iktidarın emredici aygıtlarını kullanarak toplumu yukardan aşağı biçimlendirmek, yeni bir insan ve toplum "yaratmak" ister.

"Ulus-Devletler" insanlık tarihi göz önüne alındığında neseb-i gayri sahih türedi, köksüz yapılarıdır. Bu köksüzlüklerini gizlemek için tarihe ve tarihi şahsiyetlere, kültüre, topluma acımasızca ve hoyratça müdahale ederler. Tarih ve toplum, "Ulus-Devlet" muktedirleri eliyle adeta yeniden inşa edilmeye çalışılır. Malum geçmiş kötülenir, muhayyel bir tarih oluşturulmaya çalışılır. Bunun için ideolojik aygıtlarla birey ve toplum hafızasız hale getirilmeye çalışılır. Hafıza iptal edilerek veya yok saydıkları imal edilmiş mekanik bellek oluşturulmaya çalışılır. Hafızasını yitiren toplum, oluşturulmuş bellekle yaşamaya mecbur edilir. Kadim İnsanlık ve Ümmet gider yerine yapay ulus ve devlet gelir.

Cumhuriyet dönemi kültür ve eğitim hayatını takip ettiğimiz zaman ne dediğimiz daha net anlaşılabilir. Ama bütün bunlara rağmen yapay olan Kadim olanı hiçbir zaman istediği gibi alt edemez ve yok sayamaz. Kadim olan bir yolunu bulur ve fitri olan değerlerini topluma ulaştırır. İşte bu durumda, "Ulus-Devlet" ikinci planını devreye sokar; yok edemediği muhaliflerini tersyüz ederek içini boşaltır ve dirisine yaptığı zulmü ölüsüne de yapar.

Eski düzen bekası için tarihi görmezden gelerek kullandıysa, yeni düzen de muhalif tarihi güya sahiplenerek kullanmaya devam ediyor. Türkiye’de bu günlerde başlayan tarih tartışmalarını biraz da bu yönüyle okumakta yarar olduğuna inanıyoruz.

Laik, Batıcı Kemalist Ulus-devlet dil devrimi ile toplumun hafızasını yok etmeye çalışırken, Takrir-i Sükûn, İstiklal Mahkemeleri örneğinde olduğu gibi toplumu korku ve baskıyla sindirdi. Âlimlerini katlederek onları öndersiz bıraktı. Kültüründen ve önderlerinden mahrum kalan halk beka sorunundan dolayı farklı, ontolojisine aykırı arayışlara mahkûm edildi. Ulusçuluk ve Ulus-devlet Türkiye halkını İnsanlık ailesine karşı olan sorumluluklarından ve Ümmet bilincinden kopardı, kendine, insanlığa yabancılaştırdı. Müslümanları gerici ve mürteci, Kürtleri kart-kurt komedileriyle yok saydı, azınlıkları ise başkalarının kucağına iterek yaşadıkları topluma yabancılaştırdı ve zorla “hain” üretti.

Sindirilen, baskılanan halk toplulukları kendi özgün ve fitri hallerinden uzaklaşarak rejimin “meşru” gördüğü çizgiye uygun mecralara yöneldiler. Müslüman çoğunluk Materyalizm, Komünizm öcüsü gösterilerek Sağcılığa mahkûm edildiler. Kürtler insanlık dışı işkencelerle fitri ve toplumsal travmaya, yabancılaşmaya sürüklediler. Azınlıklar ülkeyi terk etti, sayıca zararsız hale gelenleri ise sessizliğe büründüler. Tek Parti dönemi homojenleştirme, muhalefetsizleştirme mücadelesiyle geçti.

Çok Partili dönemde ise dünyadaki değişime uygun olarak rejim farklı yöntemler oluşturdu veya oluşturmak zorunda kaldı. Bu dönemde Kemalist rejimin “kurucu babası” ve ideolojisi sorgulanmaksızın Sağ Kemalizm ve Sol Kemalizm adı altında rejim kendini yeni duruma uyarladı. Artık halk memnuniyetsizliklerini, güya muhalefetini bu iki kamptan birine dâhil olarak dillendirebilirdi. Çoğunluk Sünni Müslüman halk, Materyalizm ve Komünizm korkusuyla Sağ Kemalizm’e ikna edildiler. Osmanlı saray bakiyesi elit, bürokratik kesimler daha batıcı, seküler buldukları Sol Kemalizm’e yönlendirildiler. Sünni çoğunluktan ayrışmasını uygun gördükleri Alevi ve Gayr-i Müslim azınlıklar da Sol Kemalizm’e kitle ve beyin anlamında angaje edildiler. Sağ Kemalizm’i temsil eden parti ve kişiler baskılara uğrayınca halk bu lider ve yapıları kutsayarak mistisize etti ve dindar halk sağcı düşünce ve yapıların kitlesel destekçisi haline getirildi. Bu süreç Küreselleşme dönemine kadar devam etti.

Küreselleşme ile birlikte hâkim Ulus-devlet ideolojileri ve yapıları sorgulanır oldu ve tasfi-

ye sürecine geçildi. Teknoloji Devrimi ile birlikte Dünya Düzeni yeniden yapılandırılmaya mecbur bırakıldı. Teknolojide yaşanan devrim ve beraberinde oluşan yeni düzen, ekonominin küreselleşmesiyle birlikte Ulus-devleti kendine ayak bağı olarak görmeye başladı. Küresel düzenin merkezlerinde buna uygun yapılar harekete geçirilmeye başlandı. NAFTA, AB, İMF gibi örgütlenmelerle Ulus-devlet örgütlenmeleri Küreselleşme ideolojisine uygun küresel örgütlenmelere yetki ve sorumluluklarını devretmeye başladı. Küreselleşmenin merkezinde, süreç ekonomik hareketliliğe fazla zarar vermeden sancılı da olsa kendini devam ettiriyordu. Asıl sorun Küreselleşmenin periferisinde olan yapılarda görülüyordu. Bu ilkel, ayak bağı olan aşiretimsi, bürokratik Ulus-devlet yapılanmaları nasıl tasfiye edilecekti? İşte bu durumda Küresel Düzen muktedirleri sopayla ehlileştirildiği eski muhalifleri yeniden oyuna buyur etti. İşbirlikçisi olduğu eski elitler, bu süreç içerisinde, olmayan kitlesel desteklerini de kaybettiler ve ayrıca bunlar zihinsel olarak da yeni durumu kavramaktan acizdiler. Aciz oldukları gibi yıllardır oluşturdukları siyasal ve ekonomik iktidarlarını ne devretmek istiyorlar ne de paylaşıyorlardı. Bu durum Küresel Patronlar için ne rantabl ne de katlanılabilir bir durumdu. Tasfiye işini ancak mevcut durumdan rahatsız ve yeni Küresel Patronlarla menfaatleri örtüşen yeni sosyal, siyasal toplum kesimleri ve onların temsilcileri ile yapabiliyorlardı. İşte Demokrasi çerçevesinde kitlesel desteğe sahip, Batıyla uyumlu kesimler böylece siyasi arenaya buyur edildiler.

Türkiye örneğinde Müslüman kitleler baskı ve zulümle sindirilip, İslami dil ve önderlikten mahrum edilince bu günü İslami anlamda anlamak ve ona uygun muhalefeti geliştirmek mümkün olamazdı. İslami eğitim kurumlarından mahrum, Batılı formasyonla eğitilmiş yeni dindar elitler, ilk Batılılaşma dönemindeki elitler gibi, Batılı kavramlarla düşünüp, Batılı çözümler üretiyorlardı. Bu yeni elit zihinsel olarak Batılı, inanç anlamında Müslüman, bireysel hayatında dindardı. Mevcut Dünya Sistemi ile pek sorunu yoktu. Demokrasi en ideal rejimdi, Küresel Pazar Ekonomisi bir gerçektir ve ona dâhil olup pastadan en fazla payı almamız gerekiyordu. İnsan hakları ihlallerini ise AB müktesebatı çerçevesinde halletmemiz gerekiyordu. Kemalizm’in tek partili, jakoben yapısından ancak bu şekilde kurtulabilirdik. Böylece yeni bir Kemalizm’imiz daha oldu: Muhafazakâr Demokrat Kemalizm.

Kemalizm’in özü neydi: Muasır medeniyet hedefimiz Batı’da ete kemiğe bürünmüş olan Batı Medeniyetiydi. Bu değerler ve bu medeniyetin

amaçları bizim de amacımız olmalıydı. Bu medeniyet bir değer ve amaç olarak tartışılmazdır. Medeniyetin tezahür ve uygulamalarında sorun olursa onu da konjonktüre göre taraflardan birinin yanında yer alarak düzeltebilir-dik. Franko laiklikten Anglo-Sakson laikliğe geçmek gibi. Yeni Kemalizm'de topluma, kurumlara, ilişkilere tevarüs ettiği zihniyete uygun olarak konjonktürel ve pragmatist yaklaşıyordu. Yeni durum Küresel ortaklarımız açısından iyiydi ama bu hep böyle gidemezdi. Eski paradigma, kurucu ideoloji, kurucu babalar dokunulmazlık zırhı içerisinde kalmaya devam ettikçe, ilerde sorun çıkabilirdi. Yeni bir dünya kuruluyorsa buna uygun yeni bir paradigma, kurucu ideoloji ve kurucu babalar lazımdı.

Yeni Paradigma yine batı menşeli Küresel Liberal Demokrasi idi. Bu yeni düzen Demokrasi adı altında dünyaya sunuluyordu. Yerel Ulus-devletler ya buna uyum sağlayacak ya da tasfiye olacaktı. Uyum süreci yaşayanlar daha az kazayla, uyum sağlayamayanlar ise Arap baharı örneğinde olduğu gibi biraz daha sıkıntılı bir şekilde dönüştürülme sürecine girdiler.

İşte Türkiye'de bu yeni tarih ve iade-i itibar tartışmaları bunun üzerine başlatıldı. Genelde İslam Dünyası özelde Türkiye'deki kitleler yeni Liberal Kapitalist düzene şöyle ve böyle ikna edildiler. Bu uzun bir hikâye.

Bütün toplum kesimleri sağcısıyla, solcusuyla, dindarıyla, alevisiyle, sünnisiyle, Kürt'üyle, Türk'üyle bu yeni sistemde-demokrasi'de-uzlaştıktan sonra herkesi vicdanen ve zihnen rahatlatacak tarihsel meşruiyet gerekiyordu. Bu kitleler dünyaya demokrasiden sonra gelmiş de-giller. Demokrasi'den önce bu ülkede vardılar. Bu halka ikinci bir travma yaşatmanın anlamı yoktu. Nasıl olsa yapı-bozum gibi elimizde felsefi, bilimsel bir imkân vardı. Bu imkânla kitlelerin zihni tarihsel meşruiyete kavuşturulabilirdi. Yeter ki kurulmakta olan yeni düzenin paradigması sorgulanmasın. Menderes'i idam edip sonra itibarını iade eden Rejim, yeni rejime uyum sağlayan bir solculuğun idolu olan Nazım Hikmet'i törenle getirir ve itibarını da iade eder. Herkesin -gönüllü-Batı şapkası giydiği bir ülkede, Şapka Kanununa

Küreselleşme ile birlikte hâkim Ulus-devlet ideolojileri ve yapıları sorgulanır oldu ve tasfiye sürecine geçildi. Teknoloji Devrimi ile birlikte Dünya Düzeni yeniden yapılandırılmaya mecbur bırakıldı. Teknolojide yaşanan devrim ve beraberinde oluşan yeni düzen, ekonominin küreselleşmesiyle birlikte Ulus-devleti kendine ayak bağı olarak görmeye başladı.

muhalefet etmekten idam edilen İskilipli Atıf Hoca'ya itibarının iade edilmesinin ne mahsuru olabilir? İçi boşaltılarak folklorik bir çeşniye dönüşmüş Alevilerden özür dilemenin ne mahzuru olabilir? Laikleşmiş, ırkçılaştırmış, Batıyla uyumlu, Apo'yu önder kabul eden bir Kürt'e Şeyh Sait'i iade etmek, yeni düzen için ortak müşterekleri artırmaktan başka ne anlama gelir? Büyük Doğu ideali için mücadele verenler AB'nin en büyük savunucusu olduktan sonra, yeni rejimin bir gazetesinin Büyük Doğu dergilerinin tıpkıbasımlarını hediye etmesinin ne zararı olabilir? Nihai hedefleri AB ve Demokrasi olduğunu söy-

leyen, bunun için küresel çapta çaba gösteren Nurcu ekolün lideri Said Nursi'ye itibarının iade edilmesi mevcut kitlenin Demokrasi bağlılığını artırmaktan başka ne anlam ifade edebilir?

Demokrasiyi mutabakat zemini olarak kabul eden kitlelerin tarihleri de buna uygun hale getirilmeye çalışılıyor.

Eski rejim düne kadar muhalif olarak kabul edilen insanların kültürel varisleri tarafından Demokrasi lehine tasfiye ediliyor. Ne acıdır ki arazi temizleme işi eski muhaliflerin çocuklarına kaldığı gibi, yeni kurulan rejimin temel deşme ve inşa işi de onlara verildi. Artık temel kazarken dedelerinin buldukları kemiklerini güle oynaya tamirine ve inşasına çalıştıkları binanın harcında değerlendirirler. Araya gitmesin. Devir hesap devri. Ne ironi değil mi?

Zalim rejimler zulmettikleri mazlumların itibarını iade edemezler. İtibar iade etmek muteberlere düşer. Zalimler ancak özür ve af dileyebilirler. Zalimlerin mazumlara iade-i itibar yapması, önceden onlara yapılan zulümden daha büyük bir zulümdür.

Davalarından soyutlanıp içi boşaltılarak, yeni rejimin harcı haline getirilen bu mazlumların dirisine yapılan zulmün bir benzerini, belki de daha beterini ölüsüne de yapılmasına sessiz kalmak, zalimlerin yaptığından daha büyük bir zulümdür. Bunun dünyada da ahirette de hesabını veremeyiz.

Velhasıl, Tevhid, Nübüvvet, Ahiret temelli inancımıza sadık kalmadan yapılan her faaliyet, sonunda bizi bu ironilerle karşı karşıya bırakacaktır.

İşgallere Sessiz Kalmak İnsanlıkla, Şereflere Bağdaşmaz

Necdet YÜKSEL

Evrensel düzlem yeni siyasi depremlere açık. Sömürgeci batılı devletlerin doymak bilmeyen hırsı, tahakküm ediciliği ve de halkları çıkarlarına göre ayarlama çabası, söz konusu depremlerin kaynağıdır. Ülkelerin zenginliklerini insanî, vicdanî ve her nevi hukuku ihlâl ederek çalmak batılıların tarihi yöntemleridir de. Satın almak yerine talanı seçenler yeryüzündeki terörün asıl üreticileri değil midirler? Batının bu iç-renc siyaseti geride kalan yüzyıllar boyu değişmedi ve bundan sonra da iyice şeditleşerek ayakta tutulacaktır.

Dünyanın her yerinde kargaşa var. Doğudan batıya, kuzeyden güneye uzanan hat boyu, insanlık birbirini kırıyor; tutuşturulmuş savaş ateşini söndürmeye de güç yetiremeyen ya da isteseler de bunun yollarını tıkayanları aşamayan taraflar, şer odaklarca kullanılmaktalar. Çağdaş kolonist diktatörler kendi ülkelerini kalkındırmak, vatandaşlarının hayat kalitesini yükseltip boyunlarındaki kölelik prangalarını kaldırıp atamamış Afrikalı-

lar şimdilerde demokrasi, özgürlük, iktidarı ele geçirmek için birbirlerini parçalıyorlar. Batılılar bağımsızlık şuurunu kazanmayı deneyenlere hayatı zindan ediyor. Farklı renkler, dinler, ırklar, kabileler arasındaki çatışmalar tam anlamıyla bir imha operasyonuna dönüştürülmüştür. Ulus-

lar arası mihraklar ayrılıkları ve farklılıkları kolektif bir uyum içinde denetimleri altında tutma gayretindedir. ABD, AB ülkeleri ve özellikle de işgalci Siyonist rejimin ajanları Afrika ve Asya'nın derinliklerindeki bölgelerde dilediklerini yapmaktalar. Artık insanlık ezenler ve ezilenler şeklinde sınıflandırılmakta...

Materyalist temellere istinad eden beşeri yönetimler, bencil, dayatmacı ve daimi baskılamaya meyyaldirler. İnsanlık için en büyük bela ve sürekli tehditte olan materyalist zihin yapısı paylaşmak nedir bilmez. Hep kendine alır ama vermez. Birliğini koruma yolunun, başka toplumların hususen de, iliklerine varıncaya dek, emmenin hedefi bildikleri toplulukları, parçalamaktan geçtiğini öğrenmişler-

Sömürgecilerin birleşerek saldırımları elbette zayıf bırakılmış ve esarete mahkûm edilmiş milletlerce ibretle incelenecektir. Bu incelemelerin, çıkartılacak derslerin şeytanî hükümler devletlerden, küresel düzeyde, hesap sorabilecek bir akıl, bir bilek, bir yürek ve bir mücadele ittifakına yol açması yeryüzüne huzur havası getirecektir. Huzur, barış, adalet ve hürriyet hapsedildikleri yerlerden kurtarılacak, hâk ettikleri makamlara yerleştirilmelidirler. İşgallere, ambargolara sessiz tepkisiz kalmak insanlıkla şerefle bağdaşmaz.

dir. Batılı emperyalistlere has olmayan bu metot, dünya genelinde "yıldızları parlayan", gelişen, askeri açıdan güçlenen doğulu emperyalistlerin de tercihleridir. Böl, parçala, yönet, gerektiğinde de yok et esasına göre işletilen sistem, her dönemde, kullanıcılarını memnun da etmiştir. Uzun zamandır Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de vs. uygulandığı malum teknik, toplumların işgalcilerle savaşım dirençlerini ve ortak paydalarda buluşabilme duyarlılıklarını zayıflatmaktadır.

Küresel hegemonik devletler arasındaki nüfuz rekabeti şiddetlendikçe savaşların patlak verme riski de artmaktadır. Zira büyük devletler zaafa uğrayarak sözlerinin dinlenmediği zamanların, zeminlerin, toplulukların oluşmaması için bu hareket tarzını benimserler. ABD'nin Rusya ve Çin'e karşı sürdürdüğü varlığını kabullendirip saygı duyulur halde tutma olgusu, bu bakışın müşahhas örnekleriyle doludur. Hali hazırda bu azgın sapkın, merhametsiz yönetimler Ortadoğu merkezli yeni bir sıcak savaşın eşiğindedir. Peki, bunu neden yapıyorlar? Acaba, bölgedeki ülke halklarının "gelin bizim adımıza krizlere, barbarlıklara ve ortadan kaldırılması zor yeni sefaletlere imza atın" şeklinde bir davetleri mi olmuştur? Kapanmamış yüzlerce yaralar, sorunlar, anlaşmazlıklar halen sürerken dünya genelinde fitili tutuşturulacak her bir yeni savaş sadece zalimlere yarar sağlayacaktır. Bunlar savaşarak kâr ediyorlar kârlarını yükseltmek için de savaşıyorlar; savaşırsız var olamazlar.

Egemen devletler, büyük istila planlarının başarısını garanti altına alabilmede dayanışmacıdır. Değişen dünya şartları artık, her alanda daha etraflı, daha sağlam ve de daha çok ortaklı analizleri kaçınılmazlaştırmıştır. ABD'nin Irak ve Afganistan'daki melun kuşatmasını NATO destekli sürdürmesi bu vakanın en göze çarpıcı delillerindendir. Mazlum milletler yokluklara rağmen, topraklarını kirleten, kana boğan, bombalarla mahveden zorbalara karşı direnme noktasındalar. Sömürgecilerin birleşerek saldırımları elbette zayıf bırakılmış ve esarete mahkûm edilmiş milletlerce ibretle incelenmektedir. Bu incelemelerin, çıkartılacak dersle-

rin şeytanî hükümrân devletlerden, küresel düzeyde, hesap sorabilecek bir akıl, bir bilek, bir yürek ve bir mücadele ittifakına yol açması yeryüzüne huzur havası getirecektir. Huzur, barış, adalet ve hürriyet hapsedildikleri yerlerden kurtarılarak, hâk ettikleri makamlara yerleştirilmelidirler. İşgallere, ambargolara sessiz tepkisiz kalmak insanlıkla şerefle bağdaşmaz.

Batılılara asla güvenilmez. Her fiillerinin gerisinde kesinlikle menfaatçi bakışları, paketleri, uyutmaları aranılmalıdır. ABD'nin Irak'ı "Irak halkını Saddam'dan kurtarıp demokrasi sayesinde insanca" bir yaşantıya kavuşturma söylemiyle işgal ettiği unutulabilir mi! Iraklıların kahîr ekseriyetinin dar akıllılığı, siyaseti bilmemeleriye oyunun sahnelenmesini kolaylaştırmıştır... Zalim sömürgeciler kulağa hoş gelecek vaatlerde bulunurlar; toplumsal damakları özlemlerle tatlandırırlar ve sonrasında yakarlar, vururlar, köleleştirirler...

Katil Merah mı?

Alex LANTIER / globalresearch.com
Çev: İsmail CEYLAN

11 Mart ve 19 Mart tarihleri arasında Toulouse bölgesindeki seri cinayetleri işlediği iddia edilen Muhammed Merah hakkındaki detaylar ortaya çıktıkça, Fransız istihbaratı ve polisi arasındaki bağlantıyla ilgili ciddi şüpheler ortaya çıkıyor.

11 Mart'ta Toulouse'da bir askerin, 15 Mart'ta Montauban civarında iki askerin ve 19 Mart'ta Toulouse'da bir Yahudi okulunda bir yetişkin ve çocukların öldürülmesinden Merah sorumlu tutuluyor. Perşembe günü Merah, Toulouse'daki bir apartman dairesinde tepeden tırnağa silahlı polisler tarafından kuşatıldı ve balkondan düşerken bir keskin nişancı tarafından başından vuruldu.

Merah'a ait kişisel bilgiler polis ve istihbarat kayıtlarında yer alıyordu fakat buna rağmen bir hafta boyunca ona ulaşılabilmesi ve operasyonun Merah'ın ölümüyle sonuçlanmasını açıklama konusunda Fransız yetkililer epeyce bocalıyorlar.

Perşembe günü Europe1 radyosunda konuşan Dışişleri Bakanı Alain Juppe gerçeği kabul ederek; birilerinin bu işte bir bit yeniği olup olmadığını sormasını anlayabiliyorum. Fakat bu durumun nasıl açıklanabileceğini bilmiyorum, bu konunun üzerine daha çok ışık tutulması gerektiğini düşünüyorum, dedi.

Merah'ı öldüren polis timi ile rekabet halinde olan terörle mücadele timinin kurucusu ve yetkilisi olan Christian Prouteau dün operasyonu değerlendirirken, operasyonun Merah'ın

ölümüyle sonuçlanmasına çok şaşırdığını ifade etti. Prouteau "En eğitilmiş polis birimi yalnız bir adamı nasıl yakalayamaz? Neden göz yaşartıcı gaz kullanmak gibi basit yöntemler uygulanmadan direkt öldürmeye odaklanıldı."

Prouteau devam ediyor, "Küstahlık etmek istemem ama benim komutamda bu şekilde 64 operasyon yapıldı ve bir kişi dahi ölmedi. Neden, Merah'tan habersiz dışarıya pusu kurarak onun dışarıya çıkmasını bekleyip, canlı olarak ele geçirmeyi denemediler. (Bu yöntem geçmişte Bask gerillalarına ve mafyaya karşı sıkça kullanılmıştı.)

Bu trajediden kendine vazife çıkaran polisin bu operasyonda olağanüstü başarılı olduğunu iddia eden ve bu yolla gelecek ayki seçimler için oy kazanmaya çalışan Sarkozy de şüphe çeken isimler arasında.

Cinayetler sonrası yapılan seçim anketlerinde Sarkozy'nin ilk tur oylamalarda oy oranını %30 arttırdığı açıklandı. Rakibi, Sosyalist parti adayı François Hollande ise onun gerisinde kaldı. Fakat Hollande ikinci tur seçimleri kazanma konusunda umutlu.

Perşembe günü bir televizyon konuşmasında Sarkozy, terörizme karşı şiddetli cezalar verileceği, aşırı ideolojilere sahip kişilerin sıkı takip edilip hapse atılacağı vb. şovenist açıklamalarda bulundu. Bu tip öneriler gelecekte Fransa'da politik muhalefetin yok edileceği, serbest konuşma ve yolculuk gibi temel insani hakların göz ardı edileceği sinyali veriyor.

Sulh Yargıcları Birliği yetkilisi Marie-Blanche Regnier, Sarkozy'nin bu açıklamalarını politik bir manevra olarak görüyor. Regnier'e göre Sarkozy göçmenlik ve İslam karşıtı açıklamalarıyla Le Pen'in kitlesinden oy koparmaya çalışıyor.

Detaylar ortaya çıktıkça görülüyor ki eğer katil Merah ise bu cinayetleri işlemesi için Fransız polisinin ve istihbaratının kasıtlı bir ihmali gerekiyor.

Sarkozy'nin politik çıkarları hesaba katıldığında ise cinayetler ile yaklaşan seçimler arasında bir bağlantı olup olmadığı sorusu insanın aklına geliyor.

15 Mart'taki Montauban cinayetleri sonrası, yetkililer tüm "muhtemel şüphelileri" araştırdıklarını söylediler. Daily Liberation gazetesinin haberine göre "19 Mart'taki Toulouse cinayetlerinden sonra polis bölgedeki İslamcı "radikallerin" bir listesini çıkardı. Bu listede 6 kişi vardı ve Merah listenin başındaydı. Dolayısıyla Merah, bu cinayetler öncesinde de polis tarafından çok iyi tanınıyordu.

Montauban cinayetleri sonrasında (15 Mart), 11 Mart cinayetleri ile ilgili olarak annesinin IP adresi polisin elinde bulunmasına rağmen Merah'in adı pek anılmıyordu. (daha sonra bu IP adresi kullanılarak yerinin tespit edildiği söylendi.) Yine 19 Mart'taki Yahudi Okulu cinayetlerine kadar bu cinayetler İslamcılarla ilişkilendirilmişti.

Liberation'a konuşan savunma uzmanı Francois Heisborg " Afganistan'a gidip gelmiş sadece birkaç düzine Fransız vatandaşı var ve bunların büyük bir çoğunluğu Midi-Pyrennes bölgesinde yaşıyorlar.(Toulouse çevresi). Böyle olmasına rağmen neden kimse Merah'ı fark etmedi? Bu durumda polisin ve istihbaratın bazı şeyleri kasıtlı olarak görmezden geldiği akla geliyor."

Heisbourg, ayrıca "Paris ve Toulouse savcılarının, şüphelilerin adreslerinin ellerinde olmadığını söylemeleri de kafamı karıştırıyor. Çünkü geçen sonbaharda iç istihbarat merkezi Merah'ı sorgulamış ve tehlikeli olmadığı kanaatine varmış. Eğer adresini bilmiyorlarsa onu nasıl sorgulayabiliyorlar."

Yine Heisbourg, Merah'ın silah eğitimini - çoğu zamanını tamircilik yaparak geçirdiği- Afganistan ve Pakistan seyahatlerinde edindiği iddialarına da şüpheyle yaklaşıyor. Bu "yalnız kurt" nasıl oluyor da bu cinayetleri sıra dışı bir soğukkanlılıkla ve histeriye kapılmadan gerçekleştirebiliyor. Eğer bu cinayetleri işlediye ileri derecede eğitim almış olması gerek. Onu kim ve nasıl eğitti?

Ayrıca Merah'ın cinayetleri işleyen kişi olup olmadığı konusunda başka şüpheler de var. Görgü tanıklarına göre Montauban saldırısının failinin; şişman, vücudunda dövme ve sol genesinde bir yara izinin olduğu tarif ediliyor. Bunun aksine Merah, zayıf ve yüzünde hiç yara izi yok.

Dünyevîleşme

Fahri HOŞAB

Bismillâh ve'l-hamdulillâh ve's-salâtu âlâ Resûlillâh...

Çok kıymetli hâzirun, hepinizi hürmetle selâmlıyorum.

Bugün, maneviyatımız üzerinde derin tesirler bırakan ve ebedî hayatımızı ciddi şekilde alâkadar eden bir mevzu üzerinde, "dünyevîleşme" üzerinde duracağız.

Evet, çağını aşmış bir gönül insanının, Yunus Emre'nin mısralarıyla başlamak istiyorum konferansımıza.

"Bilirim seni yalan dünyasın,

Evliyaları alan dünyasın.

Kaçan kurtulmaz senin elinden,

Demir kafesler kuran dünyasın.

Sevdiğim aldın, beni ağlattın;

Dönüp gülerek bakan dünyasın.

Süleyman tahtın sen viran kıldın,

Masumlar boynun büken dünyasın."

Dünyevîleşme, kamuoyunda hakkında müzakereler yapılan, kalem oynatılan bir mesele. Evet, dünyevîleşme bir "mesele"... Çünkü dünyevîleşme, insanlık üzerinde, Müslümanlar üzerinde, fertlerde ve kitlelerde ciddi manevî hasarlar bırakmakta, dinî hayata müşküller üretmektedir.

"Dünya" kelimesi, lügatte "en yakın" ve "alçaklık, kötülük" mânâlarına gelmektedir. Kur'ân'da, "el-hayâtü'd-dünyâ" ifadesiyle "hayat" kelimesinin sıfatı olarak geçer. Kur'ân ve hadislerde, dünya hayatından sonra yaşanacak ebedî hayata, "âhiret"/"dâru'l-âhire" denir.

Bizleri yaratarak varlık nimetini, eşref mer-tebe olan insanlığı ve en büyük nimet olan imanı, hidayeti veren Yüce Allah, ayrıca dünya hayatını da istifademiz için sınırsız nimetleriyle donatmıştır. Kur'ân'daki şu ayetlerde bu hususlar yer almaktadır:

"Allah, dünyadaki şeylerin hepsini sizin için yarattı." (el-Bakara 2/29)

"Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı o güzel ve temiz nimetleri kendinize haram kılmayın... Allah'ın size rızık olmak üzere yarattığı şeylerden helâl ve temiz olarak yiyin." (el-Mâide 5/87-88)

"De ki: 'Allah'ın kulları için yaratıp ortaya çıkardığı ziyneti, temiz ve hoş rızıkları haram kılmak kimin haddine! De ki: 'Onlar, dünya hayatında iman etmeyenlerle birlikte iman edenlerindir. Kıyamet günü ise, yalnız Mü'minlere mahsustur...'" (el-A'râf 7/32)

Mutluluk, huzur, insanın fitraten arzulanı-ğı bir şeydir. Mutlu olmayan insanların sağlıklı bir hayat sürmesi, faydalı işler yapması ve kalıcı eserler ortaya koyması çok zordur. Fitrat dini olan İslâm'ın hedeflerinden birisi de insanı mutlu kılmaktır.

Kur'ân'da hem dünya hem âhiret mutluluğundan bahsedilmektedir:

"... Bazı kimseler, 'Ey Yüce Rabbimiz, bize vereceğini bu dünyada ver.' derler. Bunların ahirette nasipleri yoktur. Bazıları da, 'Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ve güzellik ver, âhirette de iyilikler ve güzellikler ver ve bizi cehennemden azabından koru.' derler. İşte bunlar, kazandıkları şeyin hayır ve bereketlerini fazlasıyla görürler."(el-Bakara 2/201)

Gerçek mutluluğu tadan, yaşayan kâmil iman sahipleridir/Müslümanlardır. Münkirlerin bu dünyadaki mutluluk görüntüsü kimseyi aldatmamalıdır. Kur'ân, inkârcıların bu dünyada da mutsuz olduklarını ifade eder:

"Kâfirler için dünyada ve ahirette şiddetli bir azap vardır." (Âli İmrân 3/56; el-Mâide 5/33)

Mü'minin dünyadaki mutluluğu, ahiretteki büyük mükâfata nispeten çok cüz'îdir. Kâfiri ise, ahirette çok daha şiddetli bir azap beklemektedir. Hadîs-i şerifte buyrulduğu gibi, bütün huzursuzluğuna rağmen, münkire bu dünyanın mutsuzluğu ahirete nispeten bir cennet gibi olacaktır:

"Dünya, mü'minin zindanı, kâfirin cennetidir." (Müslim, Zühd 1)

Dünya mutluluğunu elde edebilmek, ahiret hayatını esas gaye edinmekle mümkündür. İnsanları dünyada, ancak ahiret hayatını kazandıran Allah'a itaat mutlu kılmaktadır. Bu sebeple dünya hayatı, ahiret hayatının bir vesilesi, bir vasıtası olmalıdır. Kur'ân'da bu husus şöyle ifade edilir:

"Kadınlar, oğullar, yığın yığın biriktirmiş altın ve gümüş, güzel cins atlar, davarlar gibi nefsin hoşuna giden şeyler insanlara cazip gelmektedir. Bunlar dünya hayatının geçici metaından ibarettir. Asıl varılacak güzel yer ise, Allah'ın katındadır." (Âli İmrân 3/14)

Ayette geçen cazip dünya nimetleri, günümüzde ileri teknoloji, yüksek hayat standardı ve detaylı estetikle daha cazip bir hâl almıştır. Kur'ân, insanın dünya hayatının bu cazibesine kanmamasını, kalbini, yüzünü âhirete çevirmesini telkin etmektedir:

"Ahiret hayatı daha hayırlı ve daha kalıcıdır." (A'lâ 87/17)

"... Dünya hayatı, aldatıcı ve geçici bir zevkten başka bir şey değildir. Şu muhakkak ki, mallarınızla ve canlarınızla imtihana tabi tutulacaksınız..." (Âli İmrân 3/185-186)

"Dünya hayatı bir oyun ve oyalanmadan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise, fenalıklardan sakınanlar için daha hayırlıdır..." (el-En'âm 6/32)

"İyi bilin ki, dünya hayatı bir oyun, bir oyalanma, bir süstür, kendi aranızda karşılıklı övünme ve mal ve nesli çoğaltma yarışıdır. O yağmura benzer ki, bitirdiği ürün çiftçilerin hoşuna gider, ama sonra kurur. Sen onu sapsarı kurumuş görürsün. Sonra çerçöp hâline gelir. Ahirette ise, kâfirler için şiddetli bir azap, mü'minler için bir mağfiret ve rıza vardır. Evet, dünya hayatı aldanma metaından başka bir şey değildir." (el-Hadîd 57/20)

"Mal mülk ve çocuklar, dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak faydalı işler ise, Rabbinin katında mükâfat ve ümit bağlama yönünden daha hayırlıdır." (el-Kehf 18/46)

"Dünya hayatı şuna benzer: Gökten yağmur indiririz, derken insanların ve hayvanların yiyerek beslendiği bitkiler yetişir, ağ gibi etrafını sarar. Yeryüzü renk renk, çeşit çeşit meyve ve mahsullerle süslenir. Bahçe sahipleri tam bu ürünleri devşirmeye giriştikleri sırada, geceleyin veya gündüzün birden bir emir çıkarırız, bir afet gelir, söküp biçer. Sanki daha dünkü o şen manzara, orada hiç olmamış gibi olur. İşte biz bunları, düşünüp ibret alacak kimseler için böyle açıklarız." (Yûnus 10/24)

Hz. Peygamber (sav) de hadislerinde dünya hayatının geçiciliğini vurgulamıştır:

"... Dünya ile benim misâlim, bir ağacın altında gölgelenip sonra terk edip giden yolcunun misâli gibidir." (Tirmizî, Zühd 44)

Dünyevîleşme (hubbu'd-dünyâ), insanın, dünyanın cazibesine aldanması, dünya hayatını esas maksat yapması, insanlık tarihi ile başlar. Hz. Âdem'in çocuklarından Kâbil'in dünya menfaati için kardeşi Habil'i katletmesiyle başlayan dünyevîleşme, Cahiliye devri müddetince, asırlar ve nesiller boyu İslâm'ın zuhuruna kadar devam etmiş bir vetiredir. Dünyevîleşme, Hz. Peygamber'in (sav) dâr-ı bekâyâ irtihalinden sonra da yine Müslümanların ve insanlığın kronik bir meselesi olmaya devam etmiştir.

Dünyevîleşme, artık insanlığın üzerinde konuştığı bir mesele hâlini almıştır. Sekülerizm; Tanrıyı ve ahireti hesaba katmadan bir hayat sürdürme, Batı dünyasının da üzerinde çok konuştığı bir husustur.

Dindarın dünyevîleşmesi, aynı zamanda ahlâkî bir sapmayı ifade eder. Kur'ân'da bu durumu izah eden ayetlerden bazıları şöyledir:

"... (o inkârcılar) **sadece dünya hayatıyla sevinirler. Hâlbuki** dünya hayatı, ahiretin yanında geçici, değersiz bir metadan başka bir şey değildir." (er-Ra'd 13/26)

"... **Kendilerini bekleyen o çetin azaptan dolayı** **vay o inkârcıların hâline! Vay onlara ki, ahirete inanmalarına rağmen bile bile dünyayı ahirete tercih ederler.**" (İbrâhîm 14/3)

"Her şeyi bastıran o felaket geldiği zaman, insan neyin peşinde koştuğunu anlar, ama artık iş işten geçer. Cehennem her görene, apaçık görünür. Artık kim azdıysa, ahireti unutup dünya zevkini tercih ettiyse, onun varacağı yer cehennemdir." (en-Nâziât 79/34-39)

"... (onlar) kıyamet günü en şiddetli azaba itilirler. İşte onlar, ahireti dünyaya karşılık satmışlardır..." (el-Bakara 2/85-86)

"**İnsanları arkadan çekiştirenlerin, küçük düşürenlerin, kaş göz hareketiyle eğlenenlerin** **vay hâline.** Böylesi mal yığar ve onu sayar durur. Malının kendisini ebedi yaşatacağını sanır." (El-Hümeze 104/1-3)

Hz. Peygamber'in (sav) hadislerinde de Müslümanlar, dünyevîleşme mevzuunda ikaz edilirler:

"Sizin için korktuğum şeylerden biri, dünyanın süs ve güzelliklerinin sizlere açılmasıdır... Şüphesiz ki, bu mal hoştur, tatlıdır. Ondan fakire, yetime ve yolcuya veren Müslüman sahibi ne iyi kimsedir!.." (Buhârî, Zekât 47)

"Size çullanmak üzere, yabancı kavimlerin, tıpkı sofraya çağrışan yiyciler gibi, birbirlerini çağıracakları zaman yakındır. Siz o gün çok olacaksınız, ancak selin sürüklediği çer çöp hâline geleceksiniz ve Allah, düşmanlarınızın kalbinden heybetinizi silecek ve sizin kalplerinize vehn (dünya sevgisi ve ölümü sevmeme) koyacak..." (Ebû Dâvûd, melâhim 5)

"... Benden sonra sizin müşrik olmanızdan korkmuyorum. Korktuğum şey, sizin bu dünya için yarışmanızdır." (el-Mu'cemu'l-Kebîr VII, 278)

"Dünya sevgisi, bütün hataların başıdır." (Keşfu'l-hafâ, 1/496)

Şu hususu doğru anlamak gerek: Dünyanın faniliğinin şuurunda olma, cazibesine kapılma iradesi, bizi dünyayı kazanmaktan alıkoymamalı. Dünyanın sahipliğini dünyevîleşmiş kitlelere bırakmak, bu mevzunun doğru anlaşılmadığını gösterir. Dünyayı dünya hayatını esas maksat edinenlere bırakma, masumların, mazlumların, mü'minlerin dünyasını ve âhiretini tehlikeye atar. Şu Kur'ân ayetlerini dikkatle tahlil etmek gerektir:

"Allah'ın sizin için bir kıyam olarak yarattığı mallarınızı sefihlere vermeyin." (en-Nisâ 4/5)

Kıyam, ayağa kalkmak, ayakta kalmak, demektir. Demek ki Müslümanın ayakta kalması gerekir. Ayağa kalkma, ayakta kalma da dünyayı kazanmakla mümkündür.

"... Dünyaya salih kullarımız mirasçı olacaklardır. Dünya onlara kalacak..." (Enbiyâ 21/105)

"Allah'ın sana ihsan ettiği servetle ahiret yurdunu mamur etmeye gayret göster. Ama dünyadan da nasibini unutma (ihtiyacına yetecek kadar sakla). **Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de insanlara iyilik et. Sakın yeryüzünde nizamı bozma peşinde olma, çünkü Allah bozguncuları sevmez."** (el-Kasas 28/77)

Geçen ayetten de anlaşılacağı gibi, Müslümanın hem kendi hayatını idamesi, hem başkalarına iyiliği ulaştırması hem de dünyadaki nizamın, huzurun muhafazası, Müslüman'ın dünyayı kazanmasıyla mümkündür.

Hz. Peygamber (sav), bu mevzu ile ilgili olarak, ashaptan Abdullah b. Ömer, Ebu'd-Derdâ ve Osman b. Maz'ûn gibi, sürekli ibadetle meşgul olan, kendilerini ve ailelerini dünya nimetlerinden mahrum bırakanların bu davranışlarını hoş karşılamamıştır. (Buhârî, savm 56; nikâh 1) O, bir hadisinde de şöyle buyurur:

"Erdemli insan için temiz mal ne güzeldir!" (Müsned IV, 197)

Müslüman, zekâtını vermek, infakta bulunmak, İslâm'ın tebliğ ve neşrine hizmet etmek, yeryüzünde adaleti ve hukuku tesis etmek için çalışmalıdır. Onun dünya hayatını kazanmaya yönelik bu çalışması, ahiret hesabına geçer ve ibadet olur. Bu hususla ilgili şu gelen ayet dikkat çekicidir:

"Düşmanlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın. Savaş atları yetiştirin ki, bu hazırlıkla Allah'ın düşmanlarını, sizin düşmanlarınızı ve onların ötesinde sizin bilemeyip de, ancak Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutup yıldırasınız..." (el-Enfâl 8/60)

Hz. Peygamber'in (sav) şu hadisi de bize önemli bir ölçü vermektedir:

"Üstteki (veren) el, alttaki (alan) elden daha hayırlıdır..." (Müslim, zekât 94)

Ashab da bu meseleyle ilgili bize güzel örnekler bırakmıştır. Meselâ; Hz. Osman (ra)

Medine'ye hicret ettiğinde bütün servetini kaybetmişti. Tekrar çalışmış, servet edinmiş, bunu İslâm'ın neşri ve Müslümanların ihtiyacı için harcamıştı. Hicretten dokuz sene sonraki Tebuk seferinde, ordunun teçhizi için 300 deve vermiş ve 1000 dinar harcamıştı.

Dünyayı kazanmalıyız, sevmeliyiz, ama nasıl?

Birbiri içinde üç dünya var:

Birincisi: Allah'ın isimlerinin aynası olan. Yeryüzü ve üzerindeki yaşanan hayat Allah'ın fiillerine ve sanatına bir tecelligâhtır. Dünyanın bu yönünü sevmek gerekir.

İkincisi: Ahiretin tarlasıdır. Ahiretimiz adına bu yönünü de sevmek gerekir. Hadiste, *"Dünya, ahiretin tarlasıdır."* buyrulmaktadır. (Keşfu'l-hafâ 1/495)

Üçüncüsü: Dünyaperestlerin eğlence yeridir. Dünyanın bu yüzü nefreti hak etmektedir.

O hâlde Müslüman, dünyayı kesben değil kalben terk etmeli; dünyasını/dünyayı imar ederek ahireti kazanmalı/kazandırmalı; bu dünyada İslâm adına güçlü bir kültür ve medeniyet inşa etme gayretinde olmalıdır.

Beni sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyorum.

“Uluslararası Hasan El-Benna ve Müslüman Kardeşler Sempozyumu” 5-6 Mayıs’ta Ankara’da Yapılacak

Genç Birikim

50-60 yıl boyunca halkına zulmeden, ülkelerinin tüm imkânlarını gasp ederek tüy bitmemiş yetimlerin haklarını doymak bilmeden yiyen, halkları perişan durumda iken kendileri her türlü lüks ve sefa içerisinde yaşayan özellikle Kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerinin zalim diktatörleri son iki yıldır halkların kıyamıyla bir kısmı yıkıldı, İnşallah diğerleri de bir bir yıkılacaklar.

Halk ayaklanmalarının başladığı bu ülkelerin tamamına yakınında 63 yıl önce şehid edilen büyük dava adamı Hasan El-Benna’nın kurduğu Müslüman Kardeşler Cemiyeti’nin çok büyük bir etkisi bulunmaktadır.

Mustafa ÖZCAN 30 Mart 2012 tarihinde kaleme aldığı makalesinde şöyle demektedir: *"Cenab-ı Hakk mazlumlara adına imtihan gereği bir müddet sonra dahi olsa ihkak-ı hak'ta bulunmuştur. Mazlumun ahını almış ve yüzlerini güldürmüş ve zalime haddini bildirmiştir. Hasan el Benna'nın şehadeti 12 Şubat ve mezarında nasip olan zaferi ise 11 Şubat tarihlidir. (Mısır hareketinin başarıya ulaştığı ve Hüsnü (na) Mübarek'in yönetimi bırakıp kaçtığı tarihtir.) İbret alanlar için ölüm ve tarih en büyük ibret hazinesidir. Devran dönmüş ve Allah mazlumun ahını yerde koymamıştır."*

İşte tam da bu zamanda Müslüman Kardeşler ve Hasan El-Benna'yı tanıtmak, onların mücadelelerini hatırlatmak amacıyla Dünya’da ve Türkiye’de belki de şimdiye kadar en büyüğü yapılacak olan bir sempozyum gerçekleştirilecektir.

Bu sempozyum Genç Birikim Derneği ile Medeniyet Derneği’nin ortak organizasyonu ve daha birçok (Erdemliler Cemiyeti, İhsan-Der, Şefkatli Eller Cemiyeti ve İklim Der gibi) dernek ve cemiyetlerin katkısıyla Ankara Kocatepe Kültür Merkezinde yapılacaktır. 5-6 Mayıs 2012 Cumartesi ve Pazar günlerinde yapılacak sempozyuma birçok yerli ve yabancı ilim ve bilim adamları, akademisyenler, araştırmacı-yazarlar ve gazeteciler konuşmacı olarak katılacaklar. Sempozyumda yapılacak tebliğlerin yer aldığı sempozyum kitabı, sempozyumun ilk günü bütün katılımcı ve izleyicilere dağıtılacak ve ayrıca Arapçadan Türkçeye, Türkçeden Arapçaya simultane tercüme hizmeti de verilecektir. Sempozyumdaki konuşmacılar ve tebliğleri ise şu şekildedir:

Dr. Ahmet Emin Dağ	G.AFRİKA	İhvan Düşüncesine Muhalif Örgütlerin Ortaya Çıkışı
Ahmet Varol	İSTANBUL	İhvan'a Yöneltilen Eleştiriler
Ali Bulaç	İSTANBUL	Türkiye'de İslam'ın Anlaşılmasında İhvan'ın Katkısı
Ali Kaçar	ANKARA	Hasan elBenna Döneminde İhvan
Prof. Dr. Ali Karadağ	KATAR	İhvan'a Göre İhvan'ın Siyasi Kimliği
Dr. Eşref Abdulğaffar	ÜRDÜN	İhvan Hareketinin İslam Dünyası Dışındaki Etkileri ve Yankıları
Yrd Doç Dr. Fahri Hoşab	K.MARAŞ	Hasan El-Benna Döneminde İslam Dünyası
Prof. Dr. Hacı Duran	ADİYAMAN	Hareketin Şimdiki Durumu ve Geleceği
Prof. Dr. Hayrettin Karaman	İSTANBUL	Hasan El-Benna'nın Medeniyet ve Tecdid Projesinin Esasları
Dr. Hemmam Said	ÜRDÜN	Hareket Adamı Olarak Hasan El-Benna ve Mücadelesi
Kazım Sağlam	İSTANBUL	İhvan'ın Emperyalizmle Mücadelesi
Prof. Dr. M Abdulkadir Ebu Faris	ÜRDÜN	Hasan El-Benna'nın Hayatı ve Kişiliği
M Beşir Eryarsoy	İSTANBUL	Bazı İhvan Düşünürleri
Dr. Musa İbrahim El-İbrahimi	ÜRDÜN	İhvan'a Göre İhvan'ın Davetçi Kimliği
Prof. Dr. Mustafa Ağırman	ERZURUM	Nebevi Davet Işığında Hasan El-Benna'nın Daveti
Mustafa Özcan	İSTANBUL	Hudaybi Dönemi ve Sonrası İhvan
Prof. Dr. Münir Gadban	S.ARABİSTAN	İhvan'ın Yerel Sistemlere Karşı Siyasal Mücadelesi
Ömer Küçükağa	İSTANBUL	Cemiyet Hayatında İslam'ı Yeniden İnşa Mücadelesi
Raid Salah	FİLİSTİN	İhvan ve Filistin Cihadı
Prof. Dr. Tahsin Görgün	İSTANBUL	Hasan El-Benna'nın İslam Düşüncesindeki Yeri
Dr. Vahdettin Işık	İSTANBUL	İhvan'ı Doğuran Siyasi ve fikri Zemin
Prof. Dr. Vecdi Güneym	MALEZYA	Hasan El-Benna'nın İhvan Düşüncesi
Prof. Dr. Yasin Aktay	ANKARA	Mısır'ın Dışındaki İhvan Hareketi
Prof. Dr. Ahmet Zaid	MISIR	İhvanın İslam Dünyasındaki Etkileri
İbrahim Güşe	FİLİSTİN	İhvan'ın Filistin Cihadı
Dr. Mücahid El-Emiri	FAS	İhvan Hareketi ve Suriye'deki Etkileri
Şeyh A.Halik Abdulvehhab	MISIR	İhvan'ın Davetçi Kimliği
Salih Lütfi Ağbariyye	FİLİSTİN	Hasan El-Benna'nın Filistin Sorununu Fikri, Siyasi ve Akidevi Okuyuşu
Dr. Muhsin Salih	LÜBNAN	

Bu çok büyük ve çok önemli organizasyona tüm okurlarımızın ve halkımızın katılmasının hem bu büyük dava adamına hürmeten hem de O'nun ve Müslüman Kardeşler Hareketinden alacağımız dersler ve ibretler açısından son derece önemli olacağı düşüncesindeyiz.

HASAN EL-BENNA KİMDİR?¹

17 Ekim 1906'da Mısır'ın Mahmudiye kentinde doğan Hasan El-Benna dini ve ilmi yönden köklü bir aileye mensuptur. Babası hadis âlimi idi. Hadis konusunda bizzat kendisinin de yazdığı eserler vardır. İşte böyle ilmi bir yuvada büyüyen Benna ilim, takva ve zühd atmosferinde çok güzel yetişmiştir. Daha küçük yaşlarda üstün bir zekâyâ sahip olduğu gözleniyordu. Gece namazlarına ve pazartesi, perşembe günleri oruçlarına devam ediyordu. Küçük yaşta Kur'an-ı Kerim'i yarısına kadar ezberleyen Benna, 15 yaşında hafızlığını tamamladı.

Yüzünün hatlarında devamlı bir elem ve hüzn görünüyordu. Kalbinde Müslümanların dertlerine çareler arama aşkı vardı. Onun

bu hali zaman zaman bazı kötülükleri bizzat kendi eliyle değiştirmeye götürüyordu.

Nafile ibadetlere devam etmesiyle ruhu enginleşmiş ve nefsi daha da paklaşmıştı. Ayrıca daha talebelik yıllarındaki İslâmî çalışmalarından dolayı da genel kültürü oldukça gelişmişti. Okuduğu medresede "kötülüklerle karşı mücadele" adında bir teşkilat kurarak bazı önemli şahsiyetlere mektuplar gönderip, onlara nasihat etmeye ve onların dikkatlerini toplumdaki kötülüklerle çekmeye başlamıştı.

Liseden mezun olduğunda Mısır'daki tüm talebeler arasındaki sıralamada beşinci idi. Üniversiteyi ise "**Darul Ulûm**"da okumuştur. Üniversiteyi bitirme imtihanlarını verirken onsekizbin şiir beyti ve bir o kadar da nesir ezberlemişti. Darul Ulûm'u bitirdiğinde onun ayarında talebe yoktu. Çünkü birincilikle bitirmişti.

Üniversiteyi bitirdikten sonra Hasan el-Benna İsmailiye'deki okullardan birine tayin edildi. O zaman İngilizlerin tüm güçleri İsmailiye'de toplanmıştı. Okullarda Avrupa usulü eğitim yapılıyordu. İsmailiye bu haliyle sanki Londra'nın muhitlerinden birini andırıyordu.

1 Fethi Yeken

Halkın çoğu ise bir İngiliz şirketi olan "Süveyş"te işçiydiler. Hasan El-Benna İngilizlerin Mısır halkını ezdiğini ve onu zelil ettiğini görüyordu. Mısır halkı sanki onların kölesiydi. Her türlü fesat almış yürümüş ve haramlar mubahlaştırılmıştı. Özellikle 1924'de Atatürk tarafından hilafet yıkıldıktan sonra bu durum daha da artmıştı. Diğer taraftan Benna batılınların İslâm'ı ortadan kaldırmak için yaptığı çalışmaları gördükçe kalbi parçalanıyordu. İşte Benna o dönemleri anlatırken şöyle diyor: "Allah bilir nice geceleri ümmetin dertlerine çareler aramak için geçirdik. Ve ümmetin hallerini tahlil etmek, dertlerini ortadan kaldırmak için ne kadar düşündük. Bu hallerin tesirinden bazen ağlama durumuna gelirdik." Derken Hasan El-Benna kendilerinde hayır alâmetleri olan bazı kişilerle irtibata geçiyordu.

Kendisiyle birlikte altı kişi bir araya gelerek İslâmî çalışmaların çekirdeğini oluşturmak için anlaştılar. Benna bu kurduğu teşkilatına yeni bir isim almaması için "**Biz Müslüman Kardeşlerimiz**" dedi ve cemiyetin adı "İhvan-ı Müslimin" oldu.

Benna ilk davetine İsmailiye'de başlamıştı. Çalışmalarını bereketlendiren Allah Teâlâ onun elleriyle kahvelerde zamanlarını boşa geçiren insanlardan İslâm davası için mümtaz (seçkin) şahıslar yetiştirmişti. Bunlara örnek olarak İslâm davasının ilk öncülerinden Şeyh Muhammed Fergali İngiliz komutanının karşısına dikilmiş şöyle diyor: "Beni bu İsmailiye'den sadece bir kişinin emri çıkartabilir. O da Hasan el-Benna." Hasan el-Benna, İsmailiye'deki çalışmaları genişletince ve tüm gayretlerini İslâm için tahsis edince İsmailiye'den Mısır'ın başkenti olan Kahire'ye taşındı. İhvan-ı Müslimin'in merkezini orada kurdu.

Bütün gayretlerini İslâm'a davet ve onu tanıtmaya yolunda harcadı. Köyleri gezdi, şehirleri dolaştı. Gittiği her yere bir şube açıyordu. Öyle ki bir kaç sene içinde İhvanın hareketi Mısır'ın gözünü ve kulağını doldurmuştu. Her tarafta ona katılmalar oluyor ve Mısır'ın evlatları onun kanatları altına giriyordu. Bunu gören hükümet İhvanın yayılmasından korkarak onu kontrol etmek için her türlü çareye başvuruyordu.

Hasan El-Benna'yı gizli istihbarattan birçok kişi takip etmeye başlamıştı. O nereye giderse onlar da peşinden ayrılmıyorlardı. Derken 1947 senesinde Hasan El-Benna bazı mücahitlerini Filistin'e gönderiyordu. Filistin dağları ve köyleri daha önce görmedikleri ender mücahitler görmeye başlamışlardı. Evet, Filistin Yahudi'ye kuvvetli bir ders vermek ve onlara zilleti tattırmak için ölümü hayata tercih eden insanlara şahit olmuştu.

Bu arada Kral Faruk, bu büyük gelişmelerden dolayı meseleyi İngilizlerle beraber düşünmeye başladı. Özellikle Kral Faruk'un Mısır ordusuna dağıttığı silahların bozuk olduğunun anlaşılmasından ve Arapların hıyanetlerinin açığa çıkmasından sonra Kral Faruk için mesele iyice tehlikeliydi. Filistin'de cihad eden İhvan-ı Müslimin Mücahitlerinin Mısır'a gönderilmesinden korkan Faruk, Müslüman Kardeşleri tutuklatıp hapishanelere dolduruyordu. Dışarıda sadece Hasan El Benna kalmıştı. Kralın maksadı onu öldürtmekti. İşte bu esnada Mahmud Abdulmecid gizli istihbarattan beş kişiyi Benna'yı öldürmeleri için gönderdi. Ve Kahire'nin en büyük meydanında Müslüman Gençler Teşkilatının önünde 12 Şubat 1949 tarihinde Hasan El-Benna kurşunlandı. Tedavi için hastaneye kaldırıldı. Bu arada Benna'ya müdahale edilmemesi ve kan kaybından ölmesi sağlandı.

Böylece ömrünün sonuna kadar tebliğ için çalışan Hasan el-Benna ruhunu tertemiz olarak Allah Teâlâ'ya teslim ediyordu. Cenazesini bir yaşlı babayla birlikte dört kadın kabre götürmüştü. Bölgede elektrikler kesilmiş ve bu dört kadın dehşet verici bir ortamda tankların arasında Benna'yı götürüp defnetmişlerdi. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Müslümanlar Benna'nın cesedini çıkarıp ta gösteri yapmasınlar diye mezarının başında nöbet tutturuyordu.

Hasan El-Benna dünyayı terk etmiş Kral Faruk da Hasan El-Benna korkusundan rahata kavuşmuştu. O öldüğünde çocuklarına ihtiyaçlarını giderecek bir şey bırakmamıştı. Hatta ev kirasını bile verecek durumları yoktu.

Faruk, Hasan El-Benna'dan kurtulmuştu ama geriye bir problem kalmıştı. O da İhvan-ı Müslimin'in Filistin'de hâlâ cihada devam eden mücahit gruplarıydı. Bunlardan kurtulmak için Faruk, Mısır tanklarına ve askerlerine Filistin'e hareket emri verdi. Maksudı oradaki İhvan mensuplarını tutuklatmaktı. Ve tanklar kampların etrafındaki duvarları döverek mücahitleri ya teslim olmak ya da üzerlerine topların atılmasına razı olmak arasında seçim yapmaya zorladılar. Mücahitler de etrafın cehenneme çevrilmesini istemediklerinden teslim oldular. Oradan hapishaneye taşınan mücahitler böylece duvarlar arkasına terk ediliyordu.

Gerçek şu ki liderlikte büyüklüğün belli bir ölçüsü yoktur. Bazen olur ki büyüklük ilmi yünden olur. Bazen büyük bir fatih veya keşifçi, ya da bir ruhi terbiyecisi yahut da bir siyasi lider, büyük olabilir. Fakat kalıcılığı bakımından en büyük lider ümmeti yeniden inşa eden, yeni nesillerin yetişmesini sağlayan ve tarihin gidişatını değiştiren liderlerdir.

İşte Hasan El-Benna bu kalıcı liderlerden biri, belki de yirminci yüzyılda İslâm tarihinde en göze çarpanlardandı. Onun bu büyüklüğü sadece âlim oluşundan veya iyi bir hatipliğinden ya da siyaset adamı oluşundan değil, İslâm davasını bina eden yeni bir nesil yetiştirmesinden ve özelde Mısır'ın genelde de İslâm âleminin tarihini sarsmasındandır. Bu gün dahi onun şiddetli sarsmasından olaylar gidişatını değiştirmektedir.

Mısır'ın yeni tarihini yazmak isteyen herhangi bir tarihçi yahut Filistin meselesini yazmak isteyen birisinin Hasan El-Benna'yı yazmadan bu konuları yazamaması onun büyüklüğünü göstermeye kâfidir.

Tarihçilerin her ne kadar Hasan El Benna hakkında kendilerine özgü ayrı ayrı görüşleri olsa da, hepsi de olayların meydana gelişinde Hasan El-Benna'nın büyük tesirleri olduğunda ittifak etmektedirler.

Bu olaylar ki yarım asırdan günümüze kadar hâlâ tesirini devam ettirmektedir. İsterse günümüzdeki insanlar onun kıymetini bilmesinler ve isterlerse onun hayatında veya şehadetinden sonra da onu gereği gibi takdir etmemiş olsunlar. Bu durum bütün liderler için böyledir. İnsanların veya ileri gelenlerin onun kıymetini gereği gibi bilememeleri El-Benna'ya en ufak bir zarar veremez.

Gerçek şu ki, İslâm önderleri tarihte hiç bir zaman insanlar bilsinler ve takdir edip methetsinler diye, çalışmamışlardır. Bilakis İslâm onları öyle özel bir duruma getirmiştir ki, tarihte bizden başka milletler bu önderleri pek bilemezler. Çünkü İslâm onları ruhi terbiye ve büyük bir iman üzere yetiştirir. Öyle ki o ruhaniyet özel bir anlayış kazandırmış, hayatın gerçek yönlerini ve varlığın sırlarını öğretmiştir.

İslâm onları öyle yetiştirmiştir ki en üstün fedakârlıkları yaparlar ve insanlığa karşı çok büyük bir muhabbet beslerler. İşte İslâm önderlerini kendi aralarındaki bazı mizaç farklılıklarıyla birlikte onların genel durumu budur. Onlar Allah rızasından başka hiç bir şey de istemezler. Sadece Allah'ın hesabından korkar ve O'ndan sevap beklerler. Yalnız Allah'ın indinde itibarları olsun isterler. Hiç bir zaman kendileri için rahatlık ve huzuru talep etmezler, rahatlığı ancak Allah'a kavuşmakta ararlar. Onlarda şöhrat veya methedilmeyi isteme yahut makam hırsı veya haset bulunmaz. Onların dünya hayatı veya shevi arzuları için herhangi bir iş yapmaları mümkün değildir. Onlar insanlardan karanlıkları kaldırmak için gönderilmiş bir nurdurlar. Gökyüzünde devamlı olarak parıldarlar. Onlar yeryüzündeki

topraklara karışmayan ve en yüksek bina ile en küçüğüne dahi vuran bir güneş şubesi gibidirler.

Yeryüzündeki tüm şer güçler, sömürgeciler, krallar, partiler, Ezher Üniversitesi ve fesat ehli, Hasan El-Benna ile mücadele ettiler. O da bütün bunlara karşı savaştı. Halk bizzat kendi menfaattinden cahil kaldı. Hepsı de Hasan El-Benna'nın yolunu engellemek ve davasından alıkoymak için çalışmalarına rağmen o, yüce dağlar gibi, rüzgâra ve balyozlara aldırış etmeden yoluna devam etti. O, yolunu tutmak için belki sağa sola sallanmıştır ama bütün tehditlere rağmen hiç bir zaman kasırgalardan etkilenerek davasından geriye adım atmamıştır. Dünya onun etrafında kararmış olsa da, o hiç bir zaman zafere olan kuvvetli imanından en ufak bir zayıflık göstermemiştir. Karşı kuvvetler ne kadar çok olsa da ve ne kadar üzerine çullansalar da o, hiç bir zaman mücadelesinde yenilmemiştir.

Bütün bunlara rağmen, tıpkı arkadaşlarına olduğu gibi düşmanlarına bile gönlü açıktı. O, hiç bir zaman düşmanlarından birine karşı hasetlikten dolayı tiksiniyor. Çünkü büyük insanların kalbinde hasede yol yoktur. Fakat onun tiksinişi ve kerih görmesi, düşmanın bâtila sapmasından, fesadından ve iftiralırdandı. Eğer düşmanı kötülük ve şer yolunda gitmeye devam ediyorsa ve halkın menfaatlerine zarar veriyorsa onlardan nefret eder tiksiniyordu. Tıpkı hakka karşı inatlık eden basiretsizlik göstererek anlayışsızlık yapan ve ahlaki bakımdan davaya sıkıntı veren dostlarından nefret ettiği gibi.

Fakat Benna bütün bunlara rağmen Rasûlullah'ın Uhud günü yaralıyken ettiği şu duayı devamlı olarak ediyordu: **"Allah'ım sen benim kavmimi hidayete erdir. Çünkü onlar bilmiyorlar."** Düşmanları devamlı olarak ona karşı hile ve tuzakları sürdürürken o da düşmanlarına karşı sürekli şefkat ve nasihati devam ediyordu. Benna'nın bu hali, tâ onu her türlü kuvvetten, makamdan ve yardımcıdan yoksun bir halde tek başına karanlıkta vurarak öldürdükleri zamana kadar devam etti.

Evet, onu öldürdüler. Onlar kuvvetli, Benna ise zayıftı. Onlar hükümrân (iktidarda) Benna ise bir kenara itilmişti. Onlar silahlı, Benna ise eli boştu. Evet, Benna'yı öldürdüler, şimdi onlar kâtil ve mücrim, Benna ise mutlu ve saadet içinde.

Daha sonra onlar halkın merhametinden kovulurken, Benna Allah'ın rahmetiyle başı sağlandı. Onlar şimdi batı ülkelerinde dağılmış vaziyette. Benna ise istirahatgâhında.

Allah O'na ve tüm mücahitlere bol bol rahmet etsin. (Âmin.)

“Biz Hakka Teslim Oldukça Özgürleşenleriz Ne zulmederiz ne de Zulme Boyun Eğeriz.”

Raziye Nur ÖZKESE

Bismillahirrahmanirrahim

Suriye’de bir uzun zamandır yer gök hürriyet diye inliyor. Bir halk özgürlükleri uğruna tam bir yıldır her şeylerini feda ediyor. Kadın erkek, çocuk, yaşlı ayırt etmeden yapılan bir zulüm var ortada. Tüm dünyanın gözü önünde, her gün yüzlerce masum insan öldürülüyor, işkenceye uğruyor, kaçırılıyor.

Ve şimdi, Suriye’deki özgürlük çığlıklarına iki yürekli insanın da sesi ekleniyor.

Günlerdir nerede ve ne durumda olduklarından haber yok. Suriye halkının yaşadıklarını şimdi çok yakından biz de hissediyoruz.

Biz müslümanız. Ve asla bencil olamayız. Günlerdir artan dualarımızda sadece bu iki vicdanlı yürek, Adem Özköse ve Hamit Coşkun’u anarsak Rabbimiz’den utanırız.

Bu vesileyle en yakın zamanda, onlarla birlikte tüm mazlum insanların da kurtulması için dualar ediyoruz.

Allah’ın takdir ettiğinden başka hiçbir şeyin başımıza gelmeyeceğine inanıyoruz. Türkiye’de evlerinde olmaları, ya da Suriye’de tehlikeli bölgelerde olmaları, onların asla ecelini değiştiremez.

Zalimlerin zulümlerinde sınır tanımadığını da biliyoruz. Allah onların tuzaklarını boşa çıkarsın ve onlara asla fırsat vermesin.

İnsanız...

Endişeleniyoruz, üzülmüyoruz, tedirgin oluyoruz.

Ama şunu biliyoruz ki:

“Bütün insanlar bir araya gelseler, Allah’ın takdir ettiğinden başka hiçbir zarar veremezler. Yine bütün insanlar bir araya gelseler, Allah’ın takdir ettiğinden başka hiçbir yarar sağlayamazlar.” (Hadis-i Şerif)

Bununla beraber, herkesin üzerine düşeni yapmakla sorumlu olduğunu da biliyoruz.

Zaman geçiyor...

Ve ne iki kişiye dair, ne de Suriye halkına dair bir gelişme olmuyor.

Bu olay vesilesiyle tüm mazlum kardeşlerimizin de bir an önce kurtulmasını umut ediyoruz.

İki vicdanlı yüreğin dönüşü, bir halkın özgürlüğe giden yolunda umut ve başlangıç olur inşallah...

İnce Dokunuşlar - IV

Fatih PALA

Aydınlık bir hayata ulaşmak için, kapkaranlık zamanlardan geçmenin projeleri kurulmalıdır. Işıldayan yüreklerle yola revan olabilenler muvaffakiyet erlerindendir.

Bireyden topluma bir sevdâ kanatlanır, çağların ötelerinden fısıldayan bir çağrı ile. Nasip lenmek zor değildir, aklını ve kalbini hakka ayarlı tutanlar için.

Her gece karanlık yağar ya kâinat üzerine ve aydınlık sevdası düşünür ya hep; işte zillet de öylece kaplar tüm silik benlikleri/bencilikleri/dengesizlikleri.

An gelir sıkılır, daralır insan. Bir dost arkadaş arar kendine öylece düşünür kime gitsem, var-sam diye? Hâlbuki kendini hiç unutmıyan bırakmayan rabbi vardır, onun.

Yolları bitirmek için kolları yitirmek gerek. Dönüş sinyalleri çalmaya yüz tuttuğunda heyecan baş gösterir gayrı. Kırgın ve yorgun girizgâhlar yokuşa adımlanır.

Olabilirdi kollarını açabilmeli insan. Yüreğindeki ve zihnindeki tüm firaklara, bir son vermeli insan. Doğmalı esenliğe ve yeni filizlerle ayrılığı boğmalı!

Alında şafak emareleri belirenler, günleri en delişmen hissiyatla devirirler. Rabbin rızası yegâne hayat gâilesi olunca, Rasulün rotası olmazsa olmaz olur can'a.

Yılların ve yolların ardından, üzülmelerin ve sıkılmaların ardından yeni başlangıçlara kulaç açmanın yeri ve zamanıdır artık. Temiz ve nezih bir ruhla bismillah.

Bir gün olur da, ellerimiz hiç ayrılmamacasına sımsıkıca birleşirse, apak alınlarla toprağı şenlendirmek için secdelere kapanırsak... Ne muhteşem bir manzara!

Kelimelerin kifayet etmediği, zihinlerin törpülendiği, bakışların ölüme göz kırptığı, saatlerin zamanı aşındırdığı yakınların gittikçe uzaklaştığı bir andan geliyorum.

Yaratanın sınırlarını çizdiği bir görev alanı; hakkı, iyiyi, güzeli, doğruyu ve mükâfatı taşıyıcı benliğinde. Mü'minlerin üzerine düşen de bunu hakkıyla yaşamaktır.

Can, çok tatlıdır. En ufak bir rahatsızlık duymaya görsün, ten, çok tatlıdır. Hesapta olmayan sancılar hücum eder vücuda; esasen orada gizli bir imtihan saklıdır!

Bakar insan ve akar ırmaklarcasına. Bir düzelir bin bozulur. Gözleri yarenlerindedir. Onlar varsa o da vardır. Gitmeleri söz konusu olunca yitmesi de an meselesi.

Umudu ve sevdâyı kuşanarak kerim olan kitapla hayat bulmanın nirengi noktasında. Yeryüzünün en soylu direncini zihinlere ve gönüllere kazımanın vaktidir artık.

Derdi, kaygısı, hedefi Hakkı razı kılmak, Hakkın şahitliğini yapmak, mücadelecî bir tavır taşımak olanlar; sözleriyle eylemlerinin ne kadar benzeştiğine dikkat etmelidirler.

Allah'ın Resulü ne dediyse, ne yaptıysa ve ne yaşıyorsa; bizde onu diyeceğiz, onu yapacağız ve onu yaşayacağız inşaAllah. Onun mirası hayat kokuyor hem de mis gibi.

Basından Seçmeler

Aysel ARPACI

ADEM VE HAMİT HAYATTA

Suriye'ye Arap Baharı ile alâkalı olarak belgesel yapmak için giden gazeteci Adem Özköse ve Kameraman Hamit Coşkun'dan 9 Mart tarihinden bu yana haber alınamıyordu. Suriyeli rehber Bahaddin Şerm, kaybolan Türk gazetecilerden haber getirdi. Suriye'de kaybolan ve 20 gündür kendilerinden haber alınamayan "Gerçek Hayat" dergisi Ortadoğu temsilcisi Adem Özköse ve kameraman Hamit Coşkun'dan haber var. 2 Türk gazeteciye rehberlik yapan Suriyeli Bahaddin Şerm, "10 gün boyunca Adem Özköse ve Hamit Coşkun ile tutuklu kaldık. Adem ve Hamit iyi durumdalar" dedi. Şerm şunları söyledi: "Onları Türk oldukları için bırakmak istemediler, ben ise serbest bırakıldım. Bizi tutuklayanlar Suriye rejimine destek veren silahlı milislerdi. İdlib'in El-Fua köyünde alıkonulduk. Adem ve Hamit ailelerine selam gönderdi. Adem, bana çocuklarını anlattı ve onları özlediğini söyledi. Arkadaşlarının ailelerinin, onların sağlıklı ve hayatta olduklarını bilmelerini istiyorum."

30 Mart 2012 Haber Vaktim

AVUSTRALYA'DA PEÇE YASAĞI

Avustralya'nın en kalabalık eyaleti olan New South Wales'te kabul edilen yeni yasayla peçe takan Müslüman kadınlar, kimlik doğrulaması gereken resmi işlemler sırasında peçelerini çıkarmak zorunda kalacak.

Eyalet Meclisi tarafından kabul edilen yasaya göre peçeli kadınlara kimlik doğrulaması yapmayan yetkililer de para cezası ile cezalandırılacak.

5 Mart 2012 Pressmedya

İRAN, İSRAİL'E SÜRE BİÇTİ

İran Dışişleri Bakanı Ali Ekber Salihi, İsrail'in İran karşısında bir hafta dahi dayanamayacağını belirtti.

16 Mart 2012 Haber Editör

1,5 MİLYAR İNSAN

GÜNDE 1 DOLARLA YAŞIYOR

Dünyanın en fakir ülkelerinde yaşayan 1,5 milyar kişi günde 1 dolar 25 sentten az parayla

geçinmek zorunda. Dünya Bankası'nın küresel fakirlik araştırma grubunun başkanı Martin Ravallion fakir sayısının azalmakla birlikte hâlâ çok yüksek olduğunu söylüyor. "Kesin olarak, 2010 yılında günde 1 dolar 25 sent sınırının altında kalan fakirlerin sayısının 1990 yılına göre yarı yarıya azaldığını söyleyebiliriz."

16 Mart 2012 DW

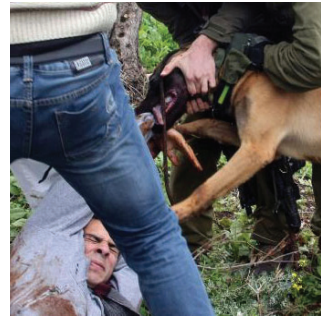
SİYONİSTLER ZEYTİN AĞAÇLARINI TELEF ETTİ

Filistin topraklarında her türlü vahşeti, barbarlığı, saldırganlığı sergilemeye devam eden Siyonist gaspçılar, dün akşam Batı Yaka'nın Nablus şehrinin güneyinde bulunan Duma köyünde onlarca zeytin ağacını telef etti. Batı Yaka'daki Siyonist yerleşkeler dosyasından sorumlu Filistinli yetkili Şassan Dağlas konuyla ilgili yaptığı açıklamada köyün batısında bulunan El-Lahf bölgesinde çoğu asırlık 220'den fazla zeytin ağacının Siyonist gaspçılar tarafından telef edildiğini ifade etti.

17 Mart 2012 Tevhid Haber

İNSANLIK BUNUN NERESİNDE!

Batı Şeria'da gösteri yapmak isteyen bir grup Filistinliye, İsrail askerlerinin tepkisi izleyenlerin karnını donduruyor. Slogan atan gruba müdahale eden askerler, köpeklerini bir gence saldırttı.

17 Mart 2012 Milliyet

ANKARA'DA SURİYE İNTİFADASI SELAMLANDI

Ankara Özgür-Der Girişimi ve Suriye Halkıyla Dayanışma Platformu Kızılay Güvenpark'ta Suriye İntifadasının 1. yıldönümü münasebetiyle saat 13.00'te bir protesto eylemi düzenledi. ÖZGÜR-DER Ankara Girişimi ve Suriye Halkıyla

Dayanışma Platformunun yanı sıra İLKAV, MAZ-LUMDER, ÖZGÜR EĞİTİM-SEN, Genç Birikim Dergisi, 16 Temmuz Gençlik Hareketi ve Köklü Değişim Dergisi'nin destek verdiği programın yönetimini Özgür-Der Ankara Girişimi'nden Halit Çağdaş ile Suriyeli Öğrenciler Birliği'nden Muhammed Mahli yaptı.

18 Mart 2012 Haksöz Haber

BAŞÖRTÜLÜYE BAKMAYAN DOKTORA SORUŞTURMA

Çapa Tıp Fakültesi'nde başörtülü olduğu için koridorda bekletilen Aynur Tezcan'ın ölümü sebebiyle doktorlar hakkında soruşturma açıldı. Nisan 2009'da Çapa Tıp Fakültesi'ne soğuk algınlığı ve ateş şikâyeti ile götürülen Aynur Tezcan, tesettürlü olduğu için ayrımcılığa uğramış, 7 saat koridorda bekletilmiş, yapılan yanlış müdahale sonucu bitkisel hayata girerek hayatını kaybetmişti. Savcılık, YÖK Kanununda öğretim görevlisi olanlar hakkında ilk soruşturmayı Rektörlük yapar gerekçesiyle yapılan suç duyurusunu Çapa Tıp Fakültesi'nin bağlı olduğu İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'ne göndermişti. Rektörlük sorumlu doktorlar hakkında savcılıkça soruşturma yapılması gerektiğine dair soruşturma iznini verdi.

27 Mart 2012 İslamigundem.com

TWİTTER'DAN İSLAM'A HAKARET ETTİ, TUTUKLANDI

Kuvvetli yetkililer, sosyal iletişim ağı Twitter'daki kişisel hesabından İslam dinine ve Hz. Muhammed'e (sav) hakaret ettiği gerekçesiyle bir kişiyi tutukladı.

Kuveyt İçişleri Bakanlığı'nın dün yayınladığı resmi bildiride, İslam'a, Allah'ın Resulü'ne, Resul'ün hanımlarına ve sahabelere (r.anhum) hakaret suçlamasıyla gözaltına alınan şahsın sorgulandıktan sonra mahkemeye sevk edildiği açıklandı.

29 Mart 2012 Pressmedya

KUDÜS YÜRÜYÜŞÇÜLERİ İSRAİL SINIRINDA

Dünyanın dört bir yanından Kudüs Yürüyüşü başlatarak bölgeye gelen Filistin dostları, bugün İsrail'in sınırlarına dayanacak. Türkiye ve Akdeniz üzerinden Lübnan'a ulaşan Asya Konvoyu yolcuları, Lübnan'ın Beyrut Limanı'nda saatlerce mağdur edildi. Sebepsiz yere 12 saat boyunca feribotta bekletilen Filistin dostlarının 12 saat gemiden indirilmesine izin verilmemesi büyük bir zulme dönüştü.

30 Mart 2012 Vahdet Haber

TEPKİLER GERİ TEPTİ 4+4+4 YASALAŞTI

4 günlük yoğun mesai ve müzakerelere sahne olan eğitimi kademeli ve zorunlu olarak 12 yıla çıkararak kanun teklifi, Meclis Genel Kurulu'nda 91 red oyuna karşın 295 kabul oyu ile yasalaştı. Meclis Genel Kurulu'nda Salı günü görüşülmeye başlanan teklif, geç saatlere kadar süren oturumlarda, zaman zaman çıkan gerginlikler arasında görüşüldü. 27 maddelik teklif, 91 ret oyuna karşılık, 295 kabul oyuyla Meclis'ten geçti.

30 Mart 2012 Vahdet Haber

AVRUPA'DA "CİHAD-KARŞITI" MİTİNG

Avrupalı aşırı sağ ve ırkçılar, Avrupa'daki Müslümanlara karşı yürüyüş yapmak için, Danimarka'nın ikinci büyük şehri Aarhus'ta bir araya geldi.

Fransa'da Muhammed Merah'ın öldürdüğü yedi kişiyi anmak için bir dakikalık saygı duruşu ile başlayan eylem, Danimarka Savunma Birliği tarafından düzenlendi.

“Cihad-karşıtı miting” diye adlandırılan yürüyüşe, İngiliz Savunma Birliği’nin de yüksek katılım gösterdiği belirtildi. Eyleme, İngiltere’nin yanı sıra Almanya, Polonya ve İsveç’ten de katılanlar oldu.

31 Mart 2012 Pressmedya

AFGAN KOMUTAN: TALİBAN, AFGAN ORDUSUNA SIZIYOR

Afgan ordusundan askeri bir yetkili, Taliban Hareketi'nin Afganistan Güvenlik Güçleri arasına sızmak için gelişmiş bir sistem kullandığını söyledi.

Afgan ordusunun Güney Bölge Komutanı General Abdulhamid, "Taliban, hazırladığı plan çerçevesinde ordunun içine çok iyi eğittiği sahte askerler yerleştirdi." dedi.

31 Mart 2012 Pressmedya

Şehadetle Diriliş: ÇANAKKALE

Mehmet Ali KULAT

"Allah yolunda ölenlere "ölüler" demeyin, bilakis onlar diridirler fakat siz farkında değilsiniz." (K.K. 2 Bakara 154)

Çanakkale Savaşı; insanlık tarihinin en ciddi savaşlarından biridir. Öyle ki Milli Şairimiz M. Akif'in dilinde "Bedr'in aslanları ancak bu kadar şanlı idi" ifadelerinde hakkı teslim edilen kahramanların savaşdır Çanakkale... (Gerçi kendisini Medine-i Münevvere'de dinleme fırsatı bulduğum merhum Ömer Kiraz hoca efendi Hayranı olduğu M. Akif'e bu ifadesi için nazire yazmıştı ama onun derdi de kendi ifadesiyle Çanakkale Şehitleri'nin kahramanlığına hürmetsizlik değil, belki Bedir Şehitleri'ne hürmetin ifadesiydi.)

Ebu'l Beşer Hz. Âdem'le (AS) başlayan insanlık macerası içinde şüphesiz çok kahramanlıklar vardır. Ama İslam'ın son karakolu Çanakkale'de verilen mücadele şüphesiz bu maceraların en dikkate şayan olanlarından biridir. Hakkında binlerce kitap, makale, şiir yazılan bu eşsiz destanı elbette bir köşe yazısında özetlemek çok zor ama biz de birkaç anekdotla Çanakkale Savaşı'nın seneyi devriyesinde gözleri ve gönülleri o güne çevirmek isteriz.

Şimdi Çanakkale Savaşından çok sonralara 1980'li yılların ilk yarısına gidelim: Türkiye Cumhuriyeti Devleti Milli Eğitim Bakanı Sayın Vehbi Dinçerler mevkidaşı Japonya Milli Eğitim Bakanı'yla bir heyetler arası resmi görüşme sonrası yemektedir... Vehbi Bey bir sohbet, bir sıcak diyalog olsun diye, Japon bakana hitaben:

"- Sayın Bakan sizler 2. dünya savaşında pek çok şehri yerle bir olan, alt ve üst yapısı, ekonomisi vs. tarumar olan bir ülkeydiniz, emperyalist güçler ülkenize o güne kadar bilinmeyen atom bombaları atarak sizi teslim zorladı. Böyle bir felaket sonrası siz kimsenin tahmin bile edemeyeceği bir hamleyle yeniden ayağa kalktınız ve çok zor olan karakter sistemli alfabenizi dahi değiştirmeden, her alanda olduğu gibi eğitim hamlelerinizle de dünyanın en süper güçlerinden biri oldunuz. Bu kadar sürede bu kadar önemli bir başarıyı elde etmenizde en önemli faktörler nedir?" şeklinde bir soru sorar. Maksat aslında diyaloga vesile olacak bir sohbet.

Ancak, Japon Bakan bambaşka bir şey söyler: "Haklısınız, özellikle Hiroşima ve Nagasaki'ye atılan Atom bombalarıyla biz teslim zorlandık hatta kısmen de olsa teslim olduk, der Japon Bakan... Sonra şöyle bir süreç başladı bizde: Anladık ki Emperyalist güçleri alt etmenin tek yolu en az onlar kadar güçlü donanımlı olmakla mümkün. Ve biz atom bombası atılan şehirlerimizin "halen ot bitmeyen, hayvanların 2-3 nesil sonra bile özürü doğum yaptığı o şehirlerin bombalardan en çok etkilenen yerlerini açık hava müzesi yaptık. Bir de bu iki şehre 3 boyutlu film seyredilebilen sinemalar yaptık ki bu sinemalarda tek film hatta tek sahne var, o bombanın atılışı ve yaptığı yıkım ve acısı... Sonraki yıllarda her okula başlayan, evet o çok zor olan karakter sistemli alfabeyi öğrenmek durumunda olacak olan çocuğumuzu okula başlarken iki şey yapıyoruz, çocuğu önce bu her karesinde acı ve ıstırap damlayan sahaya

götürüp gezdiriyoruz. Sonrasında da ses hızını aşan tren, robot ve teknoloji müzelerimizden birilerine götürüyoruz. İlk ziyarette ruh dünyası paramparça olan çocuk ikinci ziyaretle müthiş bir öz güven kazanıyor. İşte tam bu noktada o çocukların öğretmeni "yavrum eğer okumazsanız, kendinizi geliştirmezseniz, kendini geliştirmiş olanlar gelir ve işte ülkenizi ilk ziyaret ettiğimiz yere yaptıkları gibi yaparlar" diyerek motive ediyorlar ve bu motivasyon Japonya'da her ferdin yüreğinde ilk önceliğe sahip diyor."

Japon Bakanın bu ifadesi heyette ciddi etki bırakırken Vehbi Dincerler Japon Meslektaşına diyor ki " Sayın Bakan ben biraz önceki soruyu aslında; biz nasıl bir yol takip edelim de Japonya'nın başarısı benzeri bir hamle yapalım? Maksatlı soruştum. Hâlbuki bizim ne Hiroşima'mız var ne de ses hızını yakalayan tren, robot ya da teknoloji müzelerimiz var," diyor.

O ana kadar klasik uzak doğu nezaketiyle çok mülayim bir dil kullanan Japon Bakan sesini yükselterek;

"-Vehbi Bey, sizin Çanakkale'niz yok mu der. Üstelik size tek millet de değil, yedi düvel en gelişmiş teknolojileriyle geldiler ve siz ölüm pahasına teslim de olmadınız..." diyor.

Bir Japon bakanın gördüğünü göremeyen rical-i devlete arz olunur...

Çanakkale savaşının nesini mi anlatalım? Her halde bilinene ilave olarak sadece şu üç beş not:

Havada mermilerin çarpıştığı ve bugün bir birlerini parçalamış mermilerin yüzlercesinin sergilenebildiği tek savaş, desek...

100 yıl sonra Çanakkale boğazında hem de her hangi bir noktada deniz dibindeki herhangi bir kayanın taş kütesinin hâlâ önemli bir kısmının o güne ait mermilerden oluştuğunu...

Ya da Çanakkale savaşının yapıldığı yıllarda Anadolu'da pek çok lisenin mezun veremediğini çünkü tüm lise son sınıf talebelerinin Çanakkale'de şehit düştüğünü...

Kınalı Kuzuları...

Kanlı Sırtı...

250 kiloluk bombayı sırtlayan Seyit Onbaşı'yı...

57. Alayı ve Komutanı Ahvadı olmakla şeref kazandığım Elbistanlı Yarbay Şevki Beyi..

Bu vesileyle din-i mübin-i İslam adına şehadet şerbeti içen bütün şehitlerimizi ve hassaten

Çanakkale şehidlerimizi Fatihalarla yâd ederken, şehitlik ruhunun neslimizin kutlu dirilişine vesile olmasını Rabb-i Rahim'imden dilerim.

Anlatmam gerekirse bir gün gelir, olurda, Bak neler anlatacak? Dikkat kesilip dur da, Bütün dünya bir olmuş saldırmışlar bu yurda,

Çanakkale şereftir, onurdur, diriliştir. Çanakkale tarifi imkânsız bir iştir..

Düşmanların elinde en gelişmiş... Her silah, Ölüm yağıdır hep kurşun yüklü her sabah, Dillerde zikir tesbih, her daim Allah Allah,

Çanakkale imanla, yeniden diriliştir. Çanakkale tarifi imkânsız büyük iştir.

Analar yavrusunu yolladı kınalayıp, Sevgililer ayrıldı vatani namus sayıp, Kanlı sırtta yaşanan acayip mi acayip,

Çanakkale: son kale, ölürken diriliştir. Çanakkale tarifi imkânsız büyük iştir.

Bak mezar taşlarına... Türk, Kürt, Laz, Çerkez, Arap...

Ensar-Muhacir gibi ne kardeşlik bu Ya Rab! Yanar Anafartalar kurşunla, kanla harap,

Çanakkale şehitlik: Kur'an'la diriliştir. Çanakkale tarifi imkânsız bir iştir.

Çocuklar mekteplerde şehadete koşular, Seyit Onbaşı gibi dağ yüklenip koşular, Kadınlar kağnılarla dere tepe aşılar,

Çanakkale yokluktan varlığa diriliştir, Çanakkale tarifi imkânsız bir iştir.

Ölüm kusan gemiler geliyor yavaş yavaş, Havada mermilerin çarpıştığı tek savaş, Vatan millet uğruna kesilen gövde ve baş,

Çanakkale Geçilmez! Tarihte diriliştir. Çanakkale tarifi imkânsız bir iştir.

Ölmeyi emretmişti komutanı askere, Şehadet DİLDAR idi, yok kimseye tezkere, Orada yaşananlar destan oldu kaç kere,

Çanakkale gönülden yürekten diriliştir.. Çanakkale tarifi imkânsız bir iştir..

Kur'an'ın Kitap Haline Getirilişi

Mustafa DAĞLIOĞLU

Vahiy Nedir?

“Vahiy” Arapçada işaret etmek anlamına gelir. Bir başka anlamı “birinin kalbine bir şey ilham etmek, gizli bir meseleyi anlatmak veya mesaj vermek”tir. Sözlük anlamı “gizli işaret”tir. Yani öyle bir işaret ki bunu sadece gören kişi anlar diğerleri bunu anlayamaz. Kavram olarak “hidayet veya doğru yolu göstermek” demektir. Günümüzde ise “Vahiy” kelimesi sadece Peygamberlere Cenab-ı Hak’tan gelen kelimeler için kullanılıyor.¹

Kur'an'da ise vahiy “doğru yolu gösterici, hidayete erdirici ve Hakk ile batıl ayırt edici” olarak adlandırılmıştır. Zira Kur'an-ı Kerim’in Bakara Suresi’nde şöyle denmiştir:

“(O Kur'an) insanları hidayete erdirmek, doğru yolu ve Hakk ile batılı ayırt eden hükümleri açıklamak üzere inmiştir.”²

Yani vahiy olgusunu anlamak için yalnızca Hz. Peygamber (s.a.s) ve O’nu görmüş güvenilir kimselerden öğrenilen sahih bilgilere güvenmeliyiz. Sınırlı bilgi birikimine sahip kimselerden yararlanılır ancak onların tam olarak anlayamayacağı birçok olay vardır. Mesela; kör bir adama bir manzarayı anlatırsanız onun bir kısmını anlar ve bir kısmını da hayal dünyasında canlandırır. Ama gören bir insanın bildiği ve gördüğü manzarayı tam olarak anlamaz.³

Vahiy de böyledir, onun ne olduğunu anlamak için bizzat onu Peygambere sormak gerekir. Çünkü hiçbir aciz kul vahyin ne olduğunu bir Peygamber kadar iyi anlayamaz ve bilemez.

Bazı âlimlere göre vahiy öyle ağır bir yükü ki uzun bir sürede inmesi şarttı. Yoksa insanlar bu yükün altında ezilirlerdi. Bu yüzdendir ki Kur'an 610-622 yılları arasında durumlara bağlı olarak 23 yılda inmiştir.

İbn-i Abbas der ki:

“Kur'an önce bir gecede tamamen⁴ dünya semasına (Beytü'l-İzze) indirildi ve oradan da ihtiyaçlara göre parça parça dünyaya indirildi.”⁵ demektedir.

Kur'an'ın da kendisinden sürekli kitap olarak bahsetmesi İbn-i Abbas'ı hükümler niteliktedir.

Peki, nedir bu kitap?

Kim tarafından gönderildi?

Kim tarafından yazıldı?

Kim tarafından yazdırıldı?

Yazılmasını kim istedi?

Yazılmasa olmaz mıydı?

Şimdi ise bu sorulara cevap olacağını düşündüğüm “Kur'an Tarihi” adlı konuya yönelelim.

1 Mevdudi, Tevhid Mücadelesi, Vahiy'in Anlamı, Sayfa 59

2 Bakara Suresi, 185. Ayet

3 Muhammed Mustafa A'zami, Kur'an Tarihi, Vahiyleri Alma, s. 80

4 Buradaki “tamamen” den kasıt iki kabak arasında yani kitap olarak olabilir.

5 Suyuti, el-itkan, I, 117

İlk Vahyin Gelişi

Vahiy ilk olarak Peygamber (s.a.s)'in sadık (iyi) rüyalar görmesi ile başladı. Resulullah (s.a.s) bu rüyaları apaçık bir gerçek olarak görüyordu. Resulullah (s.a.s) bu rüyalarından sonra yalnızlığı sevmeye başladı ve Hira Mağarası'nda günlerce tahanan (taabbud) için kalırdı. Tahanan; Resulullah (s.a.s)'in peygamber olmadan önce yaptığı bir ibadettir.

Resulullah (s.a.s) bir gün Hira mağarasında iken ilk vahiy şöyle nazil oldu: Baş melek Cebrail Peygamber (s.a.s)'e okumasını emreder. Hz. Aişe (R.anha) Peygamber (s.a.s)'den şöyle rivayet eder: "Ben okumuş değilim, dedim. Bunun üzerine melek beni tutarak sıktı. O kadar şiddetli idi ki tahammül edemiyordum. Sonra bıraktı ve tekrar "oku" dedi. Ben tekrar "okumuş değilim" dedim. Beni tekrar o kadar şiddetli sıktı ki tahammül edemedim. Sonra bıraktı ve tekrar "oku" dedi. Ben tekrar "okumuş değilim" dedim. Beni üçüncü defa o kadar kuvvetli sıktı ki, tahammülüm kalmadı. Sonra beni bıraktı ve "Yaratan Rabb'inin adıyla oku" dedi. İlk vahiy Alak Suresinin ilk beş ayeti idi. Resulullah (s.a.s) hemen eve geldi ve Hz. Hatice (R.anha)'ya "beni örtün" dedi.⁶

6 Mevdudi, Tefhimul Kur'an, Cilt VII, Alak Suresi Giriş Kısmı

Buradan da anlaşılacağı gibi Resulullah (s.a.s) çok korkmuştu ve korkusu geçinceye kadar ne olduğunu anlamamıştı. Yani korkusu geçip, kendisine gelenin vahiy olduğunu anlayınca kadar, Resul olarak seçileceğini kendisi de bilmiyordu. Peki okuma yazması olmayan (ümme) bir kişi Cebrail (a.s)'den gelen bu vahiyleri nasıl muhafaza edecekti?

Ya tamamını ezberleyecekti ya da tamamını yazdıracaktı.

Peygamber (s.a.s) ümmi olduğu için önce surelerin tamamını hızlı bir şekilde ezberlemeye çalıştı ama hemen ayet ile uyarıldı:

"Onu (ezberlemeyi) çabuklaştırmak için dilini O'nunla kıpırdatma! Çünkü onu (kalbinde) toplamak ve okutmak bize düşer. O halde Biz onu (Cebrail aracılığı ile) okuttuğumuz zaman sen, onun okumasına uy. Sonra onu açıklamak ta hiç şüphesiz bize düşer."⁷

Bu ayet bize Allah (c.c)'in Kur'an'ın koruyucusu olarak kendisini gösteriyordu. Bu Allah (c.c)'in peygamberine verdiği bir güvencedir. Allah Resulü de bu ayet nazil olduktan sonra rahatlıyor. Çünkü Kur'an "yalanlanır mı?" "arasına başka sözler katılır mı?" gibi endişelerini

7 Kiyamet Suresi, 16-19. Ayetler

Allah (c.c) bu ayetle ortadan kaldırıyor. Ve Peygamber (s.a.s)'in hafızasını sürekli taze tutmak için Allah (c.c)'in izniyle Cebrail o ana kadar inen Kur'an ayetlerini Resullullah'a bir kez daha okutuyordu ve Cebrail okumayı bitirdikten sonra Resullullah da bir kez Cebrail'e okuyordu ta ki ölümüne kadar:

Hiz. Fatıma şöyle rivayet etmiştir: "Peygamber (s.a.s) bana gizlice dedi ki; "Cebrail her yıl bana geliyor ve birbirimize karşılıklı Kur'an okuyorduk ama bu yıl benimle bütün Kur'an'ı iki kez okudu. Ölümümün yaklaştığını düşünüyorum." demiştir."⁸

İbn-i Abbas şöyle rivayet etmiştir:

"Peygamber her yıl Ramazan ayında bu ayın sonuna kadar her gece Cebrail ile görüşüyor ve birbirlerine Kur'an okuyorlardı."⁹

Peki, Peygamber Kur'an'ı yazdırmayı hiç düşünmedi mi?

Bazı âlimlere göre Kur'an'ı şu anki evimizde olan Mushaf'ı bizzat Peygamberimiz hayatta iken kendisi tarafından yazdırılmıştır.

"Bütün surelerin tertibi, şimdiki haliyle, bizzat Peygamber (s.a.s)'in kendisinden işitilmiştir."¹⁰

Bu konuyu daha iyi anlamak için Peygamberimiz (s.a.s)'in hayatını iki bölümde incelememiz gerekir. Bunlar; Mekke dönemi ve Medine dönemidir.

Mekke Dönemi

Kur'an'ın çoğu Mekke'de vahyedildi ve Mekke'deki çocuklara kadar yayıldı. Bu yaygınlaşma mazlum Müslüman halkın peygamberle bağlantı kurma ihtiyacını doğurdu ve peygamber de dinini tebliğ için daha çok insanla bir araya geldi ve onlara Kur'an öğretme sansı buldu. Bunlara bazı örnekler verebiliriz;

Peygamber (s.a.s)'in ailesinden sonra İslam'ı ilk benimseyen Hz. Ebu Bekir'dir. Peygamber (s.a.s) Kur'an'dan bazı ayetleri okuyarak onu İslam'a davet etti. (O'da davete icabet etti)¹¹

Sonra Hz. Ebu Bekir aralarında Osman b. Affan, Abdurrahman b. Avf, Zübeyir b. Avvam ve Sad b. Ebu Vakkas'ın bulunduğu bir kısım arkadaşlarını Peygamber (s.a.s)'e getirdi ve yine Peygamber (s.a.s) onlara Kur'an okudu onların tamamı da İslam'ı kabul etti.¹²

Ebu Ubeyde, Ebu Seleme, Abdullah b. Erkam ve Osman b. Mazun Peygamber (s.a.s)'i ziyaret edip İslam'ı sordular. Peygamber (s.a.s) de onlara İslam'ı anlattı ve Kur'an okudu. Onların hepsi İslam'ı kabul etti.¹³

İbn-i Ummu Mektum, Peygamber (s.a.s)'e gelerek O'ndan Kur'an okumasını istedi.¹⁴

Resullullah (s.a.s)'in Mekke'deki Çalışmalarının Sonucu

Peygamber (s.a.s)'in Mekke'deki bu eğitim coşkusu insanları o kadar etkilemişti ki; yapılan bütün ambargo, baskı, işkence ve zulümlere rağmen Müslümanlar Allah'ın kitabından taviz vermediler. Bu sağlam duruşları Allah'ın kitabına olan bağlılıkları ve inançlarından kaynaklanıyordu. Ashab sadece Mekke ile yetinmiyor, Mekke vadisinin öte yanındaki kabilelere de ayetleri okuyor ve onları İslam'a davet ediyordu. Mesela;

Peygamber (s.a.s) Medine'ye hicret ettiğinden O'na Zeyd bin Sabit takdim edildi. Zeyd 16 süre ezberlemiş 11 yaşında bir erkek çocuktur.¹⁵

Peygamber (s.a.s) Medine'ye gelmeden önce Bera, Kaf suresinden Kur'an'ın sonuna kadar vakıf olduğunu söylemiştir.¹⁶

Medine Dönemi

Peygamberimiz (s.a.s)'in ashabin Kur'an ve okuma-yazma öğrenmesi için Medine'de gösterdiği çabayı şu maddelerden anlayabiliriz:

Peygamberimiz (s.a.s) Medine'ye geldiğinde sahabeye uyuyacak yer ve yemek temin ettikten sonra sahabeye okuma yazma öğretmek için "Suffe"yi kurdu. Bu imkândan 900 sahabe faydalandı. Peygamberimiz (s.a.s) Kur'an'ı tebliğ ederken Abdullah b. Said b. As, Ubade b. Samit ve Ubeyy b. Ka'b sahabelere okuma yazma öğretiyordu.¹⁷

8 Buhari, Sahih, Fedailu'l-Kur'an, 7

9 Buhari, Sahih, Savm, 7

10 Suyuti, el-İtkan, cilt I, sayfa 176-177; Ebu Davud, Sünen, no:786

11 İbn İshak, es-Siyer ve'l-Megazi, Sayfa 139

12 İbn İshak, es-Siyer ve'l-Megazi, sayfa 140

13 İbn İshak, es-Siyer ve'l-Megazi, Sayfa 143

14 İbn Hişam, Sire, cilt 1-2, Sayfa 369

15 Hakim, Müstedrek, Cilt III, Sayfa 476

16 İbn Sa'd, Tabakat, Cilt IV, Sayfa 82

17 Beyhaki, Sünen, Cilt VI, Sayfa 125-126

Peygamberimiz (s.a.s) Ubeyd b. Ka'b, Abdullah b. Selam, Hişam b. Hakim, Ömer b. Hattab ve İbn-i Mesud gibi sahabelere bizzat Kur'an okurdu.¹⁸

Peygamberimiz (s.a.s) bir vahiy alır almaz son ayetleri O'nu ashabın bütün erkeklerine okumayı ve sonra da başka bir toplantıda kadınlara okumayı adet edinmişti.¹⁹

Osman bin Affan düzenli olarak Peygamber (s.a.s)'den Kur'an öğrenmeye çalışırdı ve O'nu bulamazsa Ebu Bekir'e giderdi.²⁰

Peygamberimiz (s.a.s)'in Kullandığı Lehçeler

Mekke'de iken Müslümanların çoğu aynı kabilelerden idiler. Ama İslam tüm Arabistan'ı kuşattığı zaman tamamen farklı lehçeler birbirleri ile ilişkiye girdiler. Bu kabilelere de Kur'an öğretilmeliydi. Ama onlardan (çoğunlukla yaşlı olanlardan) kendi lehçelerini bırakıp Kureys lehçesini istemek çok zor olabilirdi. Ama peygamberimiz insanlara daha kolay olsun diye onlara Kur'an'ı kendi lehçelerinde öğretti.

Bunun iyi yanı insanlar Kur'an öğrenmek zorlanmadılar. Kötü yanı ise peygamberimiz vefat ettikten sonra kabileler arasında Kur'an'ı doğru okuma-yanlış okuma tartışmaları başladı.

Sahabelerin Kur'an Öğretimindeki Roller

Ubade b. Samit Peygamberimiz (s.a.s) hayatı iken Kur'an öğretiyordu.

Ubey de Peygamberimiz (s.a.s)'in sağlığında Kur'an öğretiyordu. Hatta Kör bir adama Kur'an öğretmek için düzenli olarak evine gidiyordu.

Arap soylu biri Medine'ye göçtüğü zaman Peygamber (s.a.s) sahabeden birini ona İslam anlatsın diye görevlendirir ve o kişiden sorumlu kılardı.

Muaz bin Cebel Yemen'e gönderildi.

Ebu Ubeyde, Necran'a gönderildi.

Bu büyük okuma-yazma ve Kur'an eğitiminin meyvesi olarak çok sayıda hafızlar meydana çıktı ve bu hafızlar hızla çoğalmaya başladı. Çok sayıda hafız Yemame ve Bi'r-i Maune'de şehit edildiğinden hafızların isimleri tam olarak kayıtlara geçmemiştir. Savaşlarda hayatta

kalan sahabelerin isimleri ise günümüze kadar ulaşmıştır. Bunlardan bazıları şunlardır:

İbn-i Mesud, Ebu Eyyub, Ebu Bekir es-Siddik, Ebu'd-Derda, Ebu Zeyd, Ebu Musa el-Eşari, Ebu Hureyre, Ubey b. Ka'b, Ümmü Seleme, Tamim ed-Dari, Huzeyfe, Hafsa, Zeyd bin Sabit, Huzeyfe'nin azatlı kölesi Salim, Sa'd bin Ubade, Sa'd bin Ubeyde el-Kari, Sa'd bin Munzir, Şihab el-Kuraşi, Talha, Aişe, Ubade bin Samit, Abdullah bin Saib, İbn-i Abbas, Abdullah bin Ömer, Abdullah bin Amr, Osman bin Affan, Ata bin Merkeyud (Yemen'de yaşayan bir İranlı), Ukbe bin Amir, Ali bin Ebu Talib, Ömer bin Hattab, Amr bin el-As, Fudala bin Ubeyd, Kays bin Ebu Sa'saa, Mucemna bin Cariye, Mesleme bin Mahled, Muaz bin Cebel, Muaz Ebu Halime, Ummu Verkah bt. Abdullah bin el-Haris, Abdulvahid.²¹

Kur'an'ın Yazımı ve Tertibi

Mekke Dönemi

Sözlü olarak vahyedilmesine rağmen Kur'an sürekli kendisinden kitap olarak bahsediyor ve iki kapak arasına konulması konusunda ısrar ediyor. Bununla ilgili onlarca ayet vardır. Bunlardan bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

"Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için de kılavuz olan bir kitaptır."²²

"Öyle ki içinizde kendinizden size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir peygamber gönderdik."²³

"Bu, Allah'ın Kitabı şüphesiz hak olarak indirmesindendir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler."²⁴

"O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. ..."²⁵

"Sana Kitabı indiren O'dur. Ondan, kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri de benzeşen (müteşabih) lerdir. ..."²⁶

Bunlar sadece "Bakara" ve "Ali İmran" Surelerinde geçen bazı ayetlerdir Kur'an-ı Kerim'de

18 Tebarani, Tefsir, Cilt I, Sayfa 24

19 İbn İshak, es-Siyer ve'l-Megazi, sayfa 147

20 Bakillani, el-İntisar(Muhtasar), sayfa 69

21 Muhammed Mustafa A'zami, Kur'an Tarihi, Sayfa 102-103

22 Bakara Suresi, 2.Ayet

23 Bakara Suresi, 151.Ayet

24 Bakara Suresi, 176.Ayet

25 Ali İmran Suresi, 3.Ayet

26 Ali İmran Suresi, 7. Ayet

bu ve benzeri onlarca ayet vardır. Sadece ayetler değil Kur'an'ın yazılı bir belge olduğunu gösteren olaylar da vardır. Mesela Hz. Ömer'in Müslüman olma olayında:

"Hz. Ömer kız kardeşi Fatıma ve eniştesinin Müslüman olduğunu öğrenince kız kardeşinin evine gider. O sırada eniştesini kız kardeşine Taha suresini okurken görür."

Yani bütün bunlar gösteriyor ki Kur'an Peygamber (s.a.s) hayatta iken yazılı bir belge olarak saklanıyor ve çoğaltılıp ashaba dağıtılıyordu.

Nitekim İbn Abbas 'a göre;

"Mekke'de vahyedilen bütün ayetler Mekke'de kaydedildi."²⁷

Peygamberimiz (s.a.s)'in Mekke dönemi kâtiplerinden en çok dikkat çeken ise Halid b. Said b. el-As'tır. Halid b. Said b. el-As:

"Bismillahirrahmanirrahim'i yazan ilk bendim."²⁸ demiştir.

Medine Dönemi

Peygamberimiz (s.a.s)'in Medine döneminde tam 65 sahabenin Peygamberimiz (s.a.s)'e kâtiplik yaptığını biliyoruz. Ben bunların içinden 2 tanesinin üzerinde durmak istiyorum. Bunlar Ubeyy b. Ka'b, Zeyd b. Sabit'tir.

Ubeyy b. Ka'b: Peygamberimiz (s.a.s) Medine'ye ilk geldiğinde sahabeye okuma yazma öğretmek amacı ile kurduğu "Suffe" isimli medresede ashaba okuma yazma öğreten kişidir.

Zeyd b. Sabit: Peygamberimiz (s.a.s) Medine'ye ilk geldiğinde kendisine sunulan 16 sure ezbere bilen 11 yaşındaki erkek çocuktur. Ve aynı zamanda bugün evimizde olan Kur'an'ı derleyen, düzenleyen ve kitap haline getiren kişidir.

Zeyd b. Sabit'in evi Peygamberimiz (s.a.s)'in mescidine yakın olduğundan vahiy indiğinde sıklıkla Zeyd'i çağırır ve yeni vahiyleri yazdırırdı. Sadece Zeyd değil biraz önce dediğimiz

Peygamber (s.a.s) efendimiz hayatta olduğu müddetçe vahiy nazil olmaya devam ettiğinden, Kur'an metni kitap haline getirilemezdi. Böyle yapılmış olsaydı sık sık değişiklik yapmak, araya girecek bir kaç ayeti yerleştirmek için, sürekli daha önceden yazılmış olan çok sayıda Mushafları imha etmek gerekecekti.

gibi Peygamberimiz (s.a.s)'in tam 65 tane kâtibî vardı. Sadece kâtipler de değil okuma yazma bilen çoğu sahabe Kur'an'ın bazı bölümleri kendisine yazıyordu. Ashab arasında Kur'an'ı yazan o kadar çok kişi vardı ki Peygamberimiz:

"Kim benden Kur'an dışında bir şey yazmışsa onu yok etsin." diye emretmek zorunda bıraktı.²⁹

Kâtiplerin toplam sayısı ve Peygamberimiz (s.a.s)'in yeni vahiy geldiğinde onu hemen kâtiplerine hangi surenin hangi ayetinin ardından yazılması gerektiğini söylemesi Kur'an'ın Peygamberimiz

(s.a.s) hayatta iken tamamen yazıldığını gösterir. Ayetlerin surelerdeki yerini ve ayetlerin derlenişini bize şu ayet açıklar:

"Şüphesiz O'nu (Senin Kalbinde) toplamak bize aittir ve sonra sen okuyabilirsin (ve derleyebilirsin)."³⁰

Burada şöyle bir soru sorulabilir:

Peki, bütün ayetler Peygamber (s.a.s) hayatta iken yazdırıldı ise neden Peygamber (s.a.s) tarafından ayetler kitap haline getirilmedi?

Peygamber (s.a.s) efendimiz hayatta olduğu müddetçe vahiy nazil olmaya devam ettiğinden, Kur'an metni kitap haline getirilemezdi. Böyle yapılmış olsaydı sık sık değişiklik yapmak, araya girecek bir kaç ayeti yerleştirmek için, sürekli daha önceden yazılmış olan çok sayıda Mushafları imha etmek gerekecekti. Ama gevşek sayfa biçimi (geniş yüzeyli tahtalar ve geniş yüzeyli taşlar) yeni ayet ve surelerin eklenmesini büyük ölçüde kolaylaştırdı. Çünkü Peygamberimiz (s.a.s)'in ölümüne az bir zaman kalıncaya kadar vahiy inmeye devam ediyordu. Peygamberimiz (s.a.s) vefat ettikten sonra vahiy ebediyen son buldu. Kur'an'ın kitap haline getirilmesi için her şey hazır ve Kur'an kitap haline getirildi.

²⁷ İbn Dureys, Fedailu'l-Kur'an, sayfa 33

²⁸ Suyuti, ed-Dürrü'l-Mensur, Cilt I, Sayfa 11

²⁹ Müslim, Sahih, Zühd: 72; İbn Ebu Davud, el-Mesahif, S 4

³⁰ Kıyamet Suresi, 17. Ayet

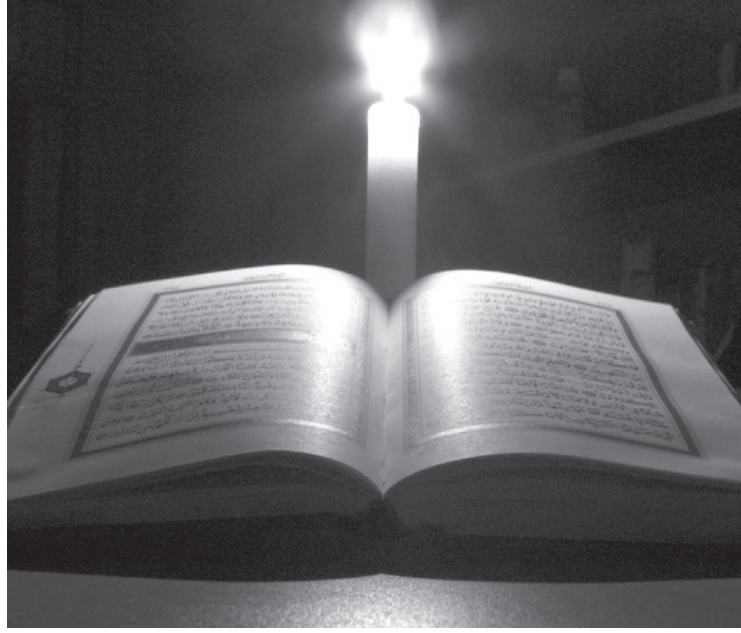
Bir diğer konu ise Peygamberimiz (s.a.s) zamanında yazı yazılacak malzeme bulmak kolay değildi. Peygamberimiz döneminde Kur'an, parşömen (rakk, cild), ince geniş beyaz taşlar, hurma yaprakları, soyulan hurma dalının geniş kısmı, develerin kürek kemikleri, kurutulmuş deve ve koyunların baldır kemikleri, deri parçacıkları, geniş yüzeyli tahtalar, bal mumlanmış ipek muşamba, kâğıt ve bez parçacıkları, papirüs (Kırtas) gibi malzemelere yazılıyordu. Bu da hem yazmayı zorlaştırıyor hem de maliyeti artırıyordu.

Hz. Ebu Bekir Döneminde Kur'an'ın Yazılı Derlenmesi

Hz. Ebu Bekir Kur'an'ı derlemek fikrini ilk Hz. Ömer'den aldı ve iş için Zeyd bin Sabit'i görevlendirdi. Bu olayı Zeyd bin Sabit şöyle anlatır:

"Ebu Bekir, çok sayıda sahabenin şehid düştüğü Yemame Savaşının olduğu bir zamanda beni çağırdı. Gittiğimde Ömer bin Hattab da onunla birlikteydi. Ebu Bekir söze şöyle başladı: "Ömer az önce geldi ve şöyle dedi: "Yemame Savaşları pek çok hafızın ölümüne yol açtı ve başka savaş alanlarında da savaşan aynı çoklukta hafızın ölümüyle sonuçlanmasından korkuyorum. Sonuçta Kur'an ın çoğu zayi olacak. Ben bundan dolayı Kur'an'ın toplanmasını emretmen gerektiği kanaatindeyim." Ebu Bekir devam etti: "Ömer'e "Peygamber (s.a.s)'in yapmadığını biz nasıl yaparız dedim?" Ömer, ne olursa olsun hayırlı bir iş dedi ve O, Allah bu mesuliyeti üstlenmem için beni kani kılıncaya dek, vicdanıma yanıt vermeyi kesmedi; Ben de onun düşüncesine katıldım. Zeyd sen genç ve zekisin, Peygamber (s.a.s)'in vahiylerini kaydederdin, senin saygınlığına halel getirecek bir şey bilmiyoruz. Bu yüzden sen Kur'an'ın izini sür ve tamamını bir araya getir." Vallahi bir dağı taşımamı isteselerdi, şimdi benden istediklerinden daha ağır gelmezdi. Onlara Peygamber (s.a.s)'in hiç yapmadığını nasıl yapacaklarını sordum, fakat Ebu Bekir ve Ömer bunun iyi ve uygun bir iş olduğunda ısrar ettiler. Allah bu mesuliyeti almam için Ebu Bekir'i ve Ömer'i razı ettiği yola beni de kani kılıncaya dek onlar vicdanıma yanıt vermekten geri durmadılar."³¹

31 Buhari, Sahih, Cemu'l-Kur'an, Hadis No: 4986; İbn Ebu Davud, el-Mesahif, Sayfa 6-9

-Peki, neden Zeyd bin Sabit?

Zeyd henüz yirmili yaşların başlarında, Peygamber (s.a.s)'e komşuluk yapması ve en çok göze çarpan kâtiplerden biri olarak hizmet görmesi sayesinde yeterince ayrıcalığa sahip olmuştu. O ayrıca hafızlar arasındaydı ve güvenilir geçmişi bu görev için onu gözde seçenек yapmıştı.

Nasıl güvenilir olmasın?

Bir insan on bir yaşından itibaren Peygamber (s.a.s)'in evinde yaşamaya ve yirmi'li yaşlarında Peygamber (s.a.s)'e komşuluk yapma şerefine erişsin, aynı zamanda hafız olsun, aynı zamanda okuma-yazma bilsin ve Peygamber (s.a.s)'in en çok kâtipliğini yapmış saygın kişilerden olsun ve güvenilir olmasın! Bu mümkün değil.

Hz. Ebu Bekir Zeyd'in vasıflarını şöyle sıralamaktadır:

Zeyd'in gençliği (canlılığını ve enerjisini göstermektedir).

Mükemmel ahlakı. Hz. Ebu Bekir özellikle, "la nettehimmuke": "Seni hiçbir yanlışlıkla suçlamıyoruz." demiştir.

Onun zekâsı (gerekli beceri ve ayıklığını göstermektedir).

Vahyin yazılmasında öncelikli deneyimi.³²

Zeyd'in güvenilirliğini ispatlı yan deliller sadece bunlar değil, bunların yanında:

Zeyd, Hz. Peygamber (s.a.s)'in Ramazan'da Cebrail ile yaptığı arza katılan çok az sayıdaki sahabelerden biriydi.³³

32 Buhari, Sahih, Cemu'l-Kur'an, Hadis No: 4986; İbn Ebu Davud, el-Mesahif, Sayfa 8

33 Tahir el-Cezairi, et-Tibyan, Sayfa126; A. Jefferey, el-

Hız. Peygamber (s.a.s)'in azatlı kölesi olması ve azat edilmesine rağmen Peygamber (s.a.s)'den ayrılmamış ve mescide yakın bir evde yaşamını devam ettirerek Peygamberimiz (s.a.s)'e komşu olmuştu.

Bakara Suresi'nin son iki ayetini kendisi ve Sahabe arkadaşları çok iyi bildikleri halde, bu iki ayeti yazılı olarak buluncaya kadar metne eklememiştir. Çünkü Hz. Ebu Bekir sadece parşömenlerde mevcut olanların metne eklenmesini emretmişti.

Hız. Ebu Bekir'in Zeyd bin Sabit'e Talimatları

Hız. Ebu Bekir, Hz. Ömer ve Zeyd'e şöyle demiştir:

"Hız. Peygamber (s.a.s)'in mescidinin girişine oturun. Biri size Allah'ın kitabından bir ayeti iki şahit ile birlikte getirdiği takdirde O'nu kaydedin."³⁴

"Bilal bin Rebah Hz. Peygamber (s.a.s)'in bizzat kendisinin yazdırıldığı ayetlere sahip olan Ashab'ın gelmesi için Medine'nin caddelerini adım adım dolaştı."³⁵

Hız. Ebu Bekir bir yazılı kaynak ve Hız. Peygamber (s.a.s)'in huzurunda yazdığına dair iki yeminli şahid konusunda neden ısrar etti?

Bunu en güzel şekilde Bakara Suresinin 282. Ayeti açıklamaktadır:

"Ey iman edenler belli bir süre içinde birbirinize borçlandığınız vakit onu yazın. Bir kâtip de onu adaletlice yazsın, kâtip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan sakınmasın, yazsın. Erkeklerinizden de iki şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamaz ise; şahitlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ile iki kadın olsun ki kadınlardan biri unuttuğunda diğeri ona hatırlatsın. Çağırdıkları vakit şahitler gelmezlik etmesin. Bu Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam ve şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Allah size ilim öğretiyor ve Allah her şeyi bilir."

Bir borçla ilgili konuda dahi Ayeti Kerime "bir yazılı kaynak ve iki yeminli şahit" şartı koşuyor-

sa; Hz. Ebu Bekir'in Kur'an'ın kitap haline getirilmesi gibi çok zor ve meşakkatli bir konuda bu kadar titiz olması çok doğal ve haklı bir tavidır.

"Bu şahitlik hükmü Kur'an'ın derlenmesinde aktif bir rol oynadı ve Hz. Hz. Ebu Bekir'in Zeyd'e verdiği talimatların tam özünü oluşturdu."³⁶

İbn Hacer Hz. Ebu Bekir'in iki şahitle neyi kastetmiş olabileceğini şöyle izah etmektedir:

"İki tanıktan murat yazılı sözler (le desteklenmiş) ezberlemedir. Veya ayetin kelimesi kelimesine Hz. Peygamber (s.a.s)'in huzurunda yazıldığına şahitlik eden iki şahittir. Ya da kastedilen Kur'an'ın vahyedildiği biçimlerden olduğuna tanıklık etmeleridir. Maksat, yalnızca Hz. Peygamber (s.a.s)'in huzurunda yazılmış olanları kabul etmek, hiç kimsenin tek başına hafızasına güvenmemektir."³⁷

Zeyd bin Sabit'in Yazılı Malzemeleri Değerlendirmesi:

Zeyd bin Sabit'in Kur'an'ı toplamada izlediği yolu şu üç madde ile açıklayabiliriz:

Ana Nüshalarla karşılaştırılarak katipler tarafından onaylanmış olan Nüshalar, bu nitelikten yoksun olan Nüshalardan daha üstündür.

Asıl mevcutsa bundan yazılmış tüm Nüshalar önemini kaybeder.

Daha eski olanlar daha yeni olanlara göre daha güvenilirdir.

Bu maddeler yazarların eski kitapları araştırma kriterlerinin önemli üç maddesidir. Zeyd bin Sabit bu üç maddeyi bundan 14 yüzyıl önce kendisine kriter edinmiş ve Kur'an-ı Kerim'i toplarken eline geçen yazılı kaynakları bu kriterlere göre derlemiştir.

Hız. Ebu Bekir, Hz. Ömer ve Zeyd bin Sabit'in yalnızca (böyle olduğunu ispatlayan iki şahitle beraber) birici el malzeme üzerinde ısrarları "eşit konumu" amaçlamak ve sağlamak içindir.

Halife Hz. Ebu Bekir güvenilir olan herkesin Kur'an'ın toplanması işine katılmaları için bir davetiye çıkarmıştır (buna fermanda diyebiliriz). Proje, herkesin toplanma yeri olan peygamberin mescidinde yapılmıştır. Hz. Ömer mescidin kapısında durdu ve Hz. Peygamber (s.a.s) tarafından yazdırılmış ayetlere sahip olanların bunları getirmelerini ilan etmiştir. Hz.

Mebani, Sayfa 25.

34 İbn Ebu Davut, el-Mesahif, Sayfa 6; İbn Hacer, Fethu'l Bari, Cilt IX, Sayfa 14.

35 Şefki Dayf, Kitap es-Sab'a of Ibn Mühahid, Giriş Kısmı, Sayfa 6

36 Muhammed Mustafa A'zami, Kur'an Tarihi, Sayfa 120

37 İbn Hacer, Fethu'l Bari, Cilt IX, Sayfa 14-15.

Bilal aynı şeyi Medine caddeleri boyunca ilan etmiştir.

Zeyd bin Sabit'in Sözlü Kaynakları Kullanımı:

Hem yazılı hem de ezberlenmiş ayetin kabulü için aynı sıkı şartlar ileri sürülmek suretiyle eşit statü korunmuştur. Zeyd bin Sabit her halükarda insanların hafızasını kastederek şöyle demiştir:

"Böylece çeşitli yazılar, kemik parçaları ve insanların hafızalarından Kur'an'ı topladım."

İbn Hacer Zeyd bin Sabit'in şu ifadesine hususi bir ihtimam gösterir:

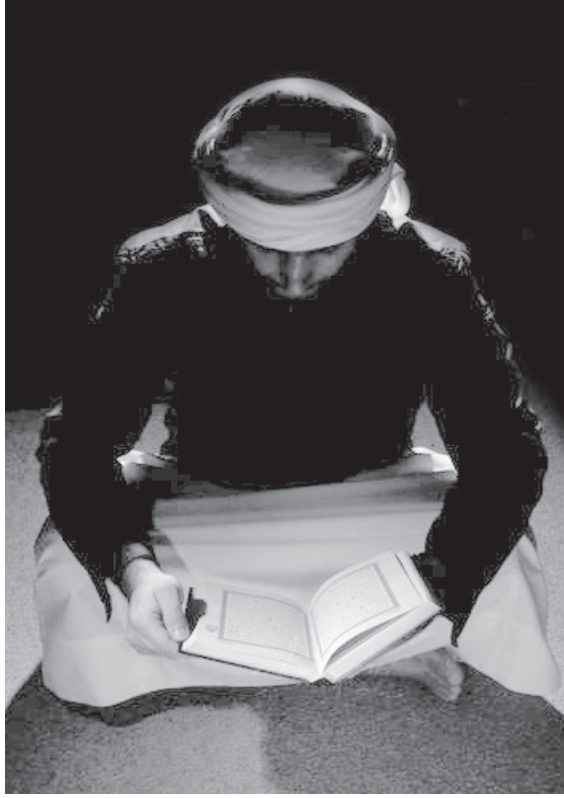
"Bakara Süresi'nin son iki ayetini Ebu Huzeyme el-Ensari'de buldum."

İbn Hacer'e göre bu ifade Zeyd bin Sabit'in kendi yazı ve ezberinin yeterli görülmediğini göstermektedir. Bu tek başına Zeyd bin Sabit'in bile şahitliğinin yeterli görülmediğinin delilidir. Ebu Huzeyme el-Ensari'nin de şahitlik yapmasından sonra şahitlerin sayısı ikiye çıkınca (Zeyd bin Sabit ve Ebu Huzeyme el-Ensari) Bakara Süresi'nin son iki ayeti metne eklenmiştir.³⁸

Suhuf'un Devlet Arşivine Kaldırılması:

Derleme işi bitince Kur'an, Hz. Ebu Bekir gözetiminde "Devlet Arşivi'ne" yerleştirildi.³⁹

Özetle; Hz. Ebu Bekir'in katkısı, Medine'ye dağılmış durumdaki birinci el Kur'an paçalarını toplama ve bunları tek bir ana Nüsha haline getirmektir. Bu derlemeye "Suhuf" adı verildi. Suhuf kelimesi sahife kelimesinin çoğuludur ve kâğıt yaprakları anlamına gelir. Tekil olan "Mushaf" ise yazılı olan bir Kur'an nüshası anlamına gelir. Zeyd bin Sabit'in çabaları sonucunda bütün sure ve ayetler uygun şekilde düzenlendi ve büyük ihtimalle Medine'de hâkim olan yazı ve imla kuralları (*Resmu'l-Hatti-l-Medeni*) kullanılarak yazılmıştır. Çünkü Zeyd bin Sabit doğma

büyüme Medinelidir. Bu nüshanın oluşturulmasında farklı boyutta yapraklar kullanılmıştır. Bu nedenle metne çoğul olan "Suhuf" ismi verilmiştir. Bundan yalnızca 15 yıl sonra, Halife Hz. Osman, nüshaları genişleyen Müslüman bölgelerin uzak köşelerine göndermek istediğinde, askeri fetihlerden elde edilen gelirler kaliteli kâğıt ulaşımını artırmıştır ve Hz. Osman eşit ebatlarda sayfalardan oluşan nüshalar hazırlatmıştır. Bu nüshalar eşit ebatlarda ve tek tip kâğıtlardan oluşturulduğu için bunlara tekil olan "Mushaf" ismi verilmiştir.

Sonuç:

Hz. Ebu Bekir (Allah O'ndan Razı Olsun) sahihliği tesis için Kur'an'ın iki şahide başvurma emrine tutunmak*** ve bizzat Kur'an'ın derlenmesine de bu kuralı uygulamak suretiyle Kur'an'a hizmeti hayranlık uyandıran bir tarzda alınının aklıyla tamamlamıştır. Her ne kadar farklı ebatta sayfalar üzerine yazılmış olsa da Allah'ın Kelamı'nı korumak için mümkün olduğu ölçüde samimi bir çaba sarf edilmiştir.

Hz. Osman zamanında ise; tek tip ve eşit ebatlarda kâğıtlara yazılan "Mushaflar" oluşturulmuştur ve bu Mushaflar günümüze kadar korunarak gelmiştir.

Yararlanılan Kaynaklar:

Kur'an Tarihi, Muhammed Mustafa el-A'zami, İz Yayınları

Tefhimu'l Kur'an, Cilt I, Ebu'l-A'la Mevdudi, İnsan Yayınları

Tevhid Mücadelesi, Ebu'l-A'la Mevdudi, Pınar Yayınları

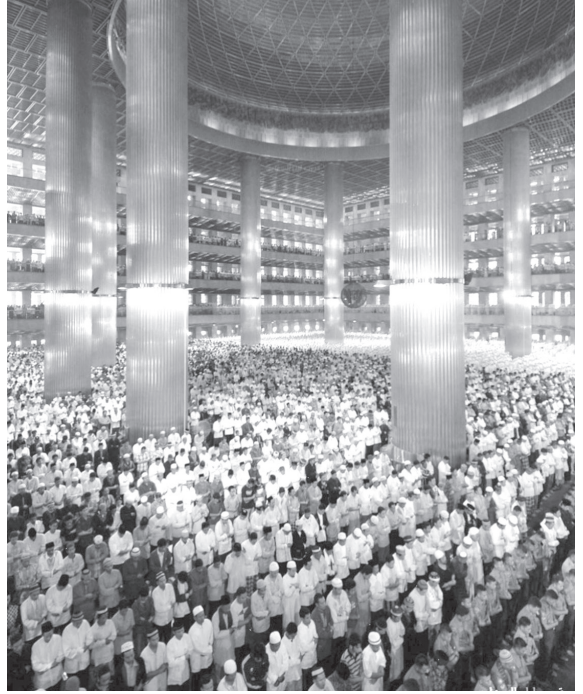
Kur'an-ı Kerim İlmine Giriş, Suat Yıldırım, Ensar Yayınları

İslam Peygamberi, Muhammed Hamidullah, Beyan Yayınları

38 İbn Hacer, Fethu'l Bari, Cilt IX, Sayfa 13.

39 Buhari, Sahih, Fedailu'l-Kur'an, 3; Ebu Ubeyd, Fedail, Sayfa 281; Tirmizi, Sünen, Hadis No:3102.

Namaz

Ömer Faruk ÇAKICI

Namaz'ın Anlamı

Farsçada; "tazim için eğilmek, kulluk, ibadet" anlamına gelen namaz, sözlükte; "dua etmek, ibadet etmek, başışlanma dileme, yalvarmak" anlamlarına gelmektedir. Arapçadan Türkçeye "salât" kelimesinin karşılığı olarak geçmiştir.

Terim olarak; tekbirle başlayıp, selamla son bulan, belirli hareket ve sözlerden oluşan, bedeni ibadeti ifade eder.⁽¹⁾

Namazın Önemi

İslam'ın beş şartından biri olan namaz, mü'min için son derece hassasiyet göstermesi gereken ibadetlerden biridir. Namazın insana ve topluma birçok faydası bulunmakla birlikte, terkinde ise insanın dolayısıyla toplumun bozulmasına yol açmaktadır.

Allah Teâlâ namazın önemi ile ilgili şöyle buyurmaktadır: "Şüphesiz namaz hayâsızlıktan ve kötülükten men eder."⁽²⁾ Peygamberimiz (sav)'de beş vakit namazın iki namaz arasındaki günahlara kefareti olduğunu⁽³⁾, güzel bir şekilde abdest alıp beş vakit namazını vaktinde kılan; rüku, secde ve huşuunu tam olarak yerine getiren kimseyi Allah'ın affedeceğini⁽⁴⁾ buyurmuştur. Peygamberimiz (sav) namazı "gözümün nuru"⁽⁵⁾ olarak nitelendirmiştir. Peygamberimiz (sav): "Ne dersiniz, sizden birinizin kapısının önünde bir nehir olsa da, o kimse bu nehirde gün beş defa yıkansa üzerinde kirden bir şey kalır mı? Oradaki sahabeler: O kimsenin kirden bir şey kalmaz, dediler. Bunun üzerine Peygamber (sav): İşte beş vakit namaz da bunun gibidir. Al-

lah beş vakit namazla bütün günahları silip yok eder."⁽⁶⁾ buyurarak beş vakit namazın önemini vurgulamıştır. "Namaz dinin direğidir."⁽⁷⁾ "İmandan sonra en faziletli amel namaz kılmaktır."⁽⁸⁾

Tüm bu ayet ve hadislerden anlaşılacağı üzere namazın dinimizdeki yeri ve önemi büyüktür ve terkine asla müsaade edilmemektedir.*

NAMAZIN FAYDALARI

Namazın kişiye ve topluma birçok faydası bulunmaktadır. Bunları şu şekilde açıklamak mümkündür:

1-Namaz kişiyi Allah'a yaklaştırır

Namaz kılan mü'min Allah'a daima yakındır. Zira mü'minin Allah'a en yakın olduğu an secde anıdır. Namazda mü'min Allah'ın kelamını okur. O'na tesbih eder. Secde ve rükularla O'na boyun eğer. Dua ve niyazla O'ndan başışlanma diler. Bu vesileyle Allah'a yaklaşmış olur.

2- Namaz kişiyi günahlardan alıkoyar

Namaz kılan mü'min daima günahlardan uzak durmaya çabalar. Zira beş vakit namaz kılan bir mü'min; iki namaz arasında günaha yönelmesi zordur. Çünkü az önce Allah'ın huzuruna çıkmış, tevbe etmiş ve Allah'la buluşmuş; biraz sonra da Allah'ın karşısına çıkacak ve O'na boyun eğecektir. Bu sebeple günaha yaklaşamayacak ve kendini kontrol etmiş olacaktır.

Mü'min namaz kıldığı süre içerisinde ibadetle meşgul olacak ve haramları düşünemeyecek bile. Zira namaza kalben bağlandığında şeytani duygulara yer kalmayacaktır. Allah (cc)'in buyur-

duğu gibi: "Şüphesiz namaz hayasızlıktan ve kötülükten men eder."⁽⁹⁾

3- Namaz kişiyi mutlu eder

Namaz kılana Allah (cc) yardım eder. O'na her sıkıntıdan bir çıkış yolu gösterir. O'nu şeytana karşı başarılı kılar.

Kişi nasıl sevdiği biri ile görüştüğünde mutlu oluyorsa, mü'min de Allah (cc) ile buluştuğunda mutlu olur. Sıkıntısı gider. Kendini huzur içinde hisseder.

4- Namaz kişide sorumluluk bilincini artırır

Namazların belli vakitleri vardır. O zaman içinde eda edilmesi gerekmektedir. Bu zamanlamaya uyduğu takdirde Müslüman'daki disiplin şuuru artar. Sorumluluk bilinci yükselir. Öğrencilikte olsun, iş hayatında olsun her zaman planlı olmasını sağlar. Biz Müslümanların gerçekten zamanı değerlendirmek konusunda sıkıntılarımız var. Zamanımızı boşa geçirerek işlerimizi erteliyoruz. Ve bundan dolayı zarara uğruyoruz. Namaz kişideki bu eksikliği giderir ve hayatını düzene sokmasında ona yardımcı olur.

5- Namaz kişiye düzenli olmayı öğretir

Cemaatle namaz kılarken aynı safta duruyoruz. Dümdüz bir şekilde düzen alınıyor. Kimse tek başına kılmıyor, herkes cemaate katılıyor. Ezan okunduğunda herkes camiye toplanıyor ve kamet getirildiğinde hemen saf tutuluyor. Aynı hareketler aynı anda yapılıyor. Böylece düzenli bir görüntü ortaya çıkıyor.

Tüm bu düzen içinde yapılan hareketler, insana düzenli olmayı öğretiyor. Askeri hayatta ise nizami Müslümanlara öğretiyor.

6- Namaz birliğimizi ve kardeşliğimizi bize öğretir

Namazın faziletlisi cemaatle kılınanıdır. Bu sebeple namazlarımızı cemaatle kılmaya özen göstermeliyiz. Cemaatle namaz insanları birbiriyle tanışmasına, buluşmasına; dertlerini sıkıntılarını paylaşmasına zemin hazırlar. Namaz aracılığıyla bir araya gelirler ve problemlere çözüm üretirler. Namazda aynı safta, omuz omuza yer alırlar. Namazda hiçbir ayrımcılığa yer yoktur. Kişinin ırkına, makamına, mevkisine hiç bakılmaz. Herkes Allah'ın huzurunda eşittir.

Namazın faziletlisi cemaatle kılınanıdır. Bu sebeple namazlarımızı cemaatle kılmaya özen göstermeliyiz. Cemaatle namaz insanları birbiriyle tanışmasına, buluşmasına; dertlerini sıkıntılarını paylaşmasına zemin hazırlar. Namaz aracılığıyla bir araya gelirler ve problemlere çözüm üretirler.

Bu sebeple Müslümanlar arasında husumetleri, kinleri ve ayrımcılıkları namaz yok eder. Ayrıca cemaati terk eden kimse felaha eremez. Süründen ayrılanı kurt kapacağı için Müslümanın asla cemaatten ayrılmaması gerekir.

7- Namaz itaati öğretir

En başta namaz Allah'a itaat etmeyi öğretir. O'na düzenli bir şekilde kulluk etme bilincini yerleştirir. Namazda imama uyarız ve o ne yapıyorsa biz de onu yapmış sayılırız. Bu ise emre itaat, lidere itaat, başkana itaat şuuru yerleştirir. Okul hayatında olsun, iş hayatında olsun, aile içinde olsun yöneticiye itaat etmek gerektiğini öğretir. Peygamberimiz (sav): "Üç kişi yolculuğa çıktığınız vakit, aranızdan birini başkan seçiniz." Buyurarak başıboş bir hayat sürdürmeyi yasak-

lamıştır. Namaz başıboşluğu yok eder. İmam toplumun en faziletlisi, ahlaklısı, âlimi olanıdır. Lider de budur zaten. Dolayısıyla bir toplumun imamı o toplumun lideri, başkanı durumundadır aynı zamanda.

8- Namaz toplumu ayakta tutar

Namaz kılmayan toplumda fuhşiyat ve azgınlıklar artar. Kötülüklerin artması da o toplumu helak eder. Bu sebeple namaz toplumun ahlakını, imanını, birliğini ve kardeşliğini koruyarak o toplumu ayakta tutmaktadır.

9- Namaz uluhiyyeti tasdik eder

Ulûhiyet; Allah'tan başkasına boyun eğme, yalnız onun hükmüne razı olma, ibadeti O'na has kılma demektir. Namazda biz Allah'a secde ediyor, O'nun önünde rûkua varıyoruz. Boyun büküp teslim oluyoruz. Bu durum şu manaya gelmektedir: "Allah'ım! Yalnız senin önünde bel büküyor ve secdeye kapanıyorum. Senden başkasının hükmüne razı olmam. Senden başkasının egemenliğine girmem ve yalnızca senden korkarım. Senin emrine uyar, senin yasaklarını terk eder ve yalnız senden yardım dilerim. Senden başka ilah tanımam. Kendini senin yerine koyanlara karşı durur ve onlarla mücadele ederim. Senin adını yüceltmek için çalışır ve senin dinini başa getiririm."

NAMAZI TERKETMENİN ZARARLARI

Müslümanların namazı terk etmelerinin hem kendilerine hem de topluma zararı vardır.

1- İmanı zayıflatır

Peygamberimiz (sav): "Namaz dinin direğidir. Kim namazı terk ederse dinini yıkmış olur." Buyurmaktadır. Namaz basit bir ibadet olarak

görülmemeli. Terk edildiğinde dinimizin ayaklarından, temellerinden biri yıkılmış olur. İmanımızı tehlikeye atmış oluruz. Allah'a imandan sonra Müslümanın yapması gereken ilk amel namaz kılmaktır. Bir Müslüman bunu terk ederse, namaz kılmakta tembellik ederse günahkâr olur. Ve bu günahında devamlı olursa günahlar içinde boğulur. Bu günahlar kalbi öldürür. Hakikati görmesini önler. Ve kişinin helakine sebep olur.

2- Kalbi öldürür

Namaz kılmayan kimse merhametten yoksun kalır. Kalbi hiçbir zaman memnun kalmaz. Daima kötülüklerle boğuşur. Çevresinde her zaman fesada sürükleyen kişiler olur. Camiden, cemaatten uzaklaşır. Müslümanların arasına karışmaz. Nefsi kabarır ve Allah'a nankörlük eder. Bu ise kalbi öldürür.

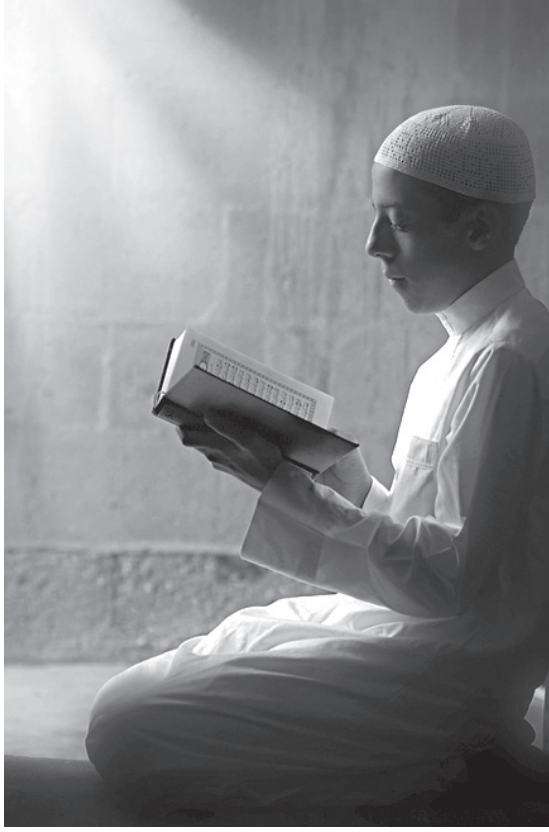
3- Müslüman toplumunu parçalar

Namazın kılınmadığı toplumda birlik yoktur. İnsanlar hep kötü emelleri için bir araya gelirler. Ve kötü filler işlerler. Herkes birbirinden bîhaber bir hayat sürer. Peygamberimiz (sav): "Allah'ın yardımı cemaatle beraberdir." buyurmaktadır. Namaz kılınmayan toplumda cemaat olmayaacağı için Allah'ın yardımı da olmaz. O topluma musibet geldiği zaman ona sabretmezler. Zulüm gördüklerinde sebat etmezler. Kötülüklerle karşı koyamazlar.

4- Günahkârlığı artırır

Namaz kılınmadığı takdirde kişi her türlü günaha yönelebilir. Hayırla uğraşmayı şer meşgul edeceği için; namaz kılmayı, ibadet etmeyi de şeytan ve onun tuzakları meşgul eder. O kimse günahlara dalar. Ve yüzünü bir an bile Hakka çeviremez.

OKU

ALİ GÜVENDİ

Varlık âleminde bir sözün ürünüsün sen
Aklını kalbine kardeş yap da oku
Akıbetini düşün de dünyaya bak ahiretten
Dön tekrar dünyaya, ahiretin için oku

Bir bütünlük içerisinde yalnız değilsin ki sen
En şerefli elbiseni giyerek oku
Sorumluluk bilinci içerisinde seçmişsen
Seçilmişlik ahlakını yaşatarak oku

Bakmasını bilersen seni gösterir göz
Sana gelen sende hayat bulsun diye oku!
Kılavuz da var rehber de başka yoktur ki bir söz
Amellerine bedel ödemek için oku!

Nefisleri için yaşayanlardan kaldı mı hiç bir iz?
Üretilene değil, iletilene uymak için oku!
Şah damarından daha yakın bir yardımcı tanıdınız mı siz?
Seni şerefli kılana secde et de oku!

Bu yolun şifrelerindendir istikrar ve sabır
Topuklarının üzerinde dönmemek için oku!
Başlangıcı belli, bitişi belli, yolun sonu kabir
Sevgilinin sevgisine layık olmak için oku!

Tevbe İle Öze Dönüş

Betül Güler BULUT

Kavgasız zamanların geçmediği şu asırda sükûnete kapı aralar olduk. Umut taşıyan heybelerde umutsuzluk kol geziyor artık. Çağdan ümidini kesen insanlık, çocuklarından da el etek çekince gençliğin gidişatı daha vahim bir hâl alır oldu.

Geçmişin yaralarını kapatamayan gönüller, farkında olmadan yaslarını zürriyetlerine yansıtıkları için geleceğe yeşeren gözlerle bakacak evlat sahibi olamıyorlar.

Ya da 'biz yaşadık, onlar yaşamasın' tahayyülünde yardımcı olmayı abartarak sorumluluklarının farkındalığına mani oluyorlar. Babalar çok küçük yaşlarda çocuklarına geleceği temin edebilme yarışına girmiş. Hayat şartları gün geçtikçe zorlanmasına rağmen çoğu babalar gelecek kurtarma yarışından kendilerini alıkoymıyorlar.

Müslümanlar elbette edindikleri maddiyatla Karun'u değil Hz. Süleyman(as)'ı örnek edinmeliler. Velâkin vahyî emrin tercihiinde bile zorlanıyorken acaba zenginliğin şükrünü eda edebilecek şahsiyete bürünebilmiş midir muhatabımız?

Her hangi bir alışveriş merkezinin önünden geçtiğinizde bir zamanlar belli bir kesim dışında ayak basılmayan yerler şimdi muhafazakârların neredeyse sık periyotlarla yokladığı yerler haline geldi.

Eğlenmeyeceğiz demiyoruz hakeza hayatın sınırlarını belirleyen Kur'an-Sünnet olması gerektiğini düşünüyoruz. Tevbe zırhının bir an

dalgınlığa maruz kalmadan akıldan çıkarılması gerektiğini, kulun her düşüşünde arzuhalini kendisini tüm yönüyle bilen yaratıcıya arz etmesini umuyoruz.

Tefekkür ettiğim bir zaman diliminde kısa bir yolculuğa çıkmıştım ki...

Bu yolculuk esnasında iki gencin konuşmalarına şahit oldum. Bir şans oyunundan kazandığı çok cüzi bir miktarı babasının elinden almasından dem vuruyordu. Babasına 'peder' diyordu. Sonra tazminat davası açtığı bir şahsa dair dava akabinde alacağı parayı boş işlerde kullanacağını vaadinde bulunuyordu. Bazı argo cümlelerini anlayamamıştım.

Derken o gençlerle aynı vasıtaya bindik. Şöfor namaza giderken dolmuşun kapısının açılıp kapanmasını sağlayan kumandayı gençlerden birisine verdi. İnsanlar geldikçe açıyor sonra kapatıyordu. Bir ara iki çocuklu bir bayan ve arkadaşısı bindiler. Çocuk kapıya her yaklaştığında kapıyı açıyor uzaklaşınca kapatıyordu. Kadınlar kendi aralarında 'görüyor musun adam otomatik kapı yaptırmış helal olsun' dediklerinde gülümsedim. Genç çocukta duymuştu, amacı da buydu zaten; insanlarla eğlenmek.

Şöyle bir baktığımız zaman çokta önemsenmeyecek bir şaka olarak görünse de insanları ti'ye alarak yaşanan bir hayat öyle bir noktada muhatabını es geçebilirdi. Bu takmayışlar bir gün insanın kaybı olur.

Gençler sözlerine dikkat etmeden yaşıyorlar. Ağızlarından çıkan sözlerin hatta yeminlerin bile

mahiyetini anlamıyorlar bazen. Belki nasihat edecek bir anne-baba veya kulaklarını çekecek bir büyük yoktu etraflarında. Şimdi ne oldu da hâlâ aynı seyirde devam ediyor insanlık?

Neden çocuklar hâlâ hedefsiz yaşamaktalar?

Neden ahiret bilinci verilmiyor çocuklara?

Neden teslimiyeti ilk önce aile fertleri yaşamıyor?

Neden iman nameleri damarlarda dolaşırken kardeşine düşmanlık besleyecek melodiler barınıyor yüreklerde?

Neden günde beş kere af dilerken bizler affedici olamıyoruz?

Neden geçmişteki acıları sanki yeni yaşamışçasına ısıtıp duruyoruz?

Neden hayata bakış ölçümüzü Kur'an-Sünnet doğrultusunda yapamıyoruz?

Allah tevbe edip temizlenenleri sever şiarını unutup neden temizliğe azmeylediğimiz yüreklerimizi defaatle kirletiyoruz?

Neden bir zamanlar güvenle, sevgiyle, ita'atle kurulu aile düzenlerimiz şimdi yıkılmaya mahkûm edilmiş?

Neden başıboş yaşıyoruz?

Neden ahireti unutuyoruz?

Niçin tevbe ettikten sonra ısrarla aynı hataya dönüyoruz? Sonra yeniden tevbeye sarılıyoruz?

Her şey bitmiş değil, vakit geç değil. Allah kötülükleri iyiliklere çevireceğini vaad ederken

gelin günaha bulanmış ömrümüzün kalan demelerini umutlar yeşerterek geçirmeye söz verelim.

Şeytanın oyuncağı olmayacağımıza söz verelim.

Kendimizdeki tüm kötü huyları, beğenilmeyen yanları önce nefsi tüm ihtirasları bırakacağımıza söz verelim.

Sonra yeni bir tevbe ile yeniden doğalım bu fani dünyaya temiz bir ruhla.

"Tevbe ve iman edip iyi işler yapanlar başka. Çünkü bunların kötülüklerini Allah iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir. Her kim tevbe edip iyi bir şekilde çalışırsa muhakkak o Allah'a makbul biri olarak döner. Onlar yalana şahit olmazlar, boş şeylere rast geldikleri zaman vakar içinde gelip geçerler.'Onlar Rablerinin ayetleriyle nasihat edildikleri zaman ona karşı kör ve sağır tavır takınmazlar. Onlar 'Ey Rabbimiz lütfünle bizlere eşlerimizden, zürriyetlerimizden gözler aydınlığı ihsan eyle ve bizi Allah'tan korkanlara rehber yap derler.'" (Furkan 70-74)

Hayat; sınanan âdemoğluna en acı kıymıkları batıra dursun, yürekler dağlansa da dirilme adına var gücümüzle Allah'a teslim olmaya gayret edelim.

Vaad edilenler, dünyada asla elde edilemeyecek bir vasıf belki. Sadece iman ederek bu vasıflara nail olmak istemez misiniz?

Haydi, hep birlikte tevbe edelim. Rabbim bizleri duası kabul edilenlerden eylesin.(Âmin)

Beyazıd Meydanı

R. Bülent ERTÜKEL

Türkiyeli Müslümanların bir kısmı yaklaşık yirmi beş yıldır gerek Türkiye’de gerekse dış dünyada meydana gelen ve genelde İslam coğrafyasındaki meseleleri, özelde ise insani hassasiyetleri ilgilendiren hemen her hadise karşısında, yalnızca yazılı ve sözlü basın, sanal ortamlarda görüş beyan ederek değil, kitleler halinde meydanlara çıkarak da tüm dünyaya sözlerini söyleyip tavırlarını ortaya koymuşlardır...

Bu anlamlı ve onurlu tavrı sergileme yeri çoğu zaman İstanbul Beyazıt Meydanı olmakla birlikte bazen Sultanahmet Meydanı bazen Taksim Meydanı ve muhtelif cami önleri ile gündemi teşkil eden sair mekânlar da olageldi.

Bu meydanlar zaman zaman öfke, bazen sevinç, bazı zamanlarda ise hüzne şahitlik ettiler. Kalabalıklar için gece-gündüz, havanın çok soğuk veya sıcak olması hiç fark etmedi...

Beyazıt Meydanı ise, genelde Cuma namazı sonrası, İslam coğrafyasında yaşanan zulüm, işgal ve baskılara karşı Türkiyeli Müslümanların onurlu ve dik duruşunun sembolü haline geldi.

Çeyrek asırdan beri Türkiyeli Müslümanların kendilerini ifade etmeye çalıştığı bir platform vazifesini üstlenerek; Filistin, Bosna, Çeçenistan, Irak, Afganistan, Keşmir, Gazze, Doğu Türkistan, Cezayir ve başörtüsü meselesinden, Mavi Marmara gemisine kadar birçok hassasiyetin ele alındığı eylemlerle tarihe tanıklık etmiştir...

Meydanlar yalnızca üzerinde program ve gösteri yapılan mekânlar değildirler. Meydanları boş bırakırsanız sessizliğin çığlığı olurlar!

İnsanları meydanlara taşırsınız, meydanlar insanlara bir şeyler anlatırlar... Adeta insanı uyandıran ve eğiten mekânlardır. İnsanları hareketli ve diri tutarlar, sadece insanları değil, sahibi olunan hareketleri de ayakta tutan süreçlerdir...

Bu sebeple de Beyaz meydan, Müslüman kitleler üzerinde bir mektep olma yolunda epey gayret sarf etti denilebilir...

18 Mart 2012 Pazar günü de Suriye intifadasının birinci yıldönümü dolayısı ile Türkiye’nin yaklaşık otuz şehri ile beraber İstanbul Beyazıt Meydanında da binlerce Müslüman Suriye’deki kardeşlerinin zalim dikta rejimine karşı sürdürdüğü haklı mücadeleyi coşkuyla selamladı...

O gün, o meydanda toplananlar kendileri için değil de; İdlib’de, Dera’da, Hama ve Humus’da can veren, yaralanan, aç bırakılıp tecavüze uğrayan, yaşadıkları yurtlarını terke zorlanan mazlum kardeşlerinin yanında olduklarını tüm dünyaya haykırmak için orada idiler...

Çağrıya uyarak katılanlara ve mazereti olup yüreğini gönderenlere gönülden teşekkür ediyoruz.

Bu vesile ile içerisinde bulunduğumuz fotoğrafa da dikkatlice göz atıp, biraz özeleştiride yapmamız faydamıza olabilir:

On senelik AKP iktidarının Beyazıt meydanındaki heyecanlı kitleyi olumsuz yönde, dolaylı bir şekilde etkilediğini söylemek haksız ve yerinde olmayan bir tespit olmayacaktır... İkimizden bazıları sanki bütün işlerini, geçmişte bir kısmı kendi içlerinden çıkan bu yetkili makam sahiplerine

havale etmiş, kendileri dünyalık işleri ile meşgul bir havadalar.

Tabiri caizse; bu tür işleri farz-ı kifâye kabilinden görüp, birileri nasıl olsa yapar-yapıyor herhalde deyip geçiştiriveriyoruz...

Koşuşturma telaşımız hiç bitmeyecek mi? Boş vaktimiz ne zaman olacak? Önceliklerimizi hangi kriterlere göre belirleyeceğiz? Ve bu tip onlarca sorunun cevabını herkesin ve her kesimin kendince ama mü'min bir akliselim ile vermesi gerekiyor.

Sadece bir gün önce İstanbul'un bir stadında elli bini aşkın bir kalabalık, evlerinde kahvehanelerde ise milyonlar bir futbol müsabakası için toplanabiliyor. İçerisinde yaşadığımız hastalıklı toplum yapısını tedavi etme sorumluluğundaki insanlarımızın, benzer etkileşimler göstererek duyarsızlaşması ciddi kaygı vericidir.

Çıplak üç-beş kadın, yok hükmündeki idealleri uğruna, Ayasofya caminin önünde eylem yapıyorlarken; yanı başındaki bir coğrafyada, günde ortalama yetmiş kişinin kesildiği bir katliama karşı tepkisiz kalabilmek ve tüm çağrılara rağmen yirmi milyonluk koca bir şehirden beş bin kişiyi meydanlara göndermek maalesef yakışık almamıştır.

Unutmayalım; tepki düzeyi düşük bir toplum olmamız ve tavrımızı sistemin öngördüğü standartlarda ortaya koymamız isteniyor...

Allah'ım senden başka kimsemiz yok!

Diye haykıran bu insanlara, inanan kardeşleri olarak yardım etme sorumluluğumuz var. En azından dualarımızla, nakdi ve ayni her türlü yardımlarımız ile davet edildiğimiz zaman, yanlarında olduğumuzu tüm dünya görsün diye

meydanlara koşarak ve de olabildiğince gündem oluşturarak onlara yardım etmeliyiz...

Suriye'de yaşananlar konusunda dünya egemenleri, ülke içerisindeki rejimin devamından yana görünüyorlar. Her ne kadar kısır ve kaypak sesler çıkarsalar da Esed sonrasından emin olmadıkları için net tavır takınmıyorlar. Halkın katledilmesi de umurlarında bile değil!

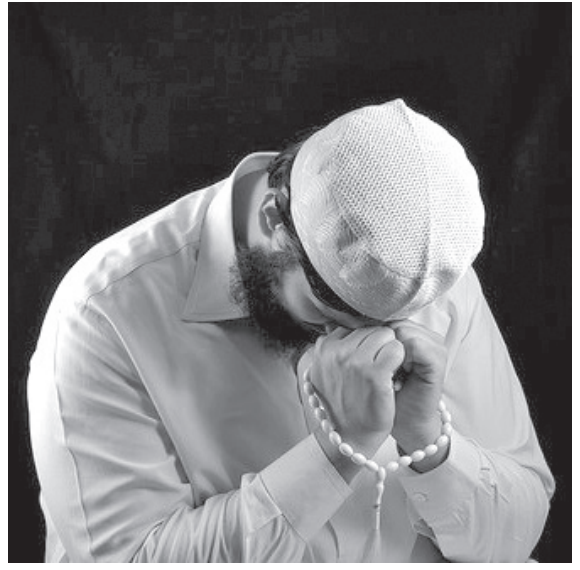
Tunus ile başlayıp Mısır, Libya, Yemen ve diğer ülkelerle devam eden, pek çoğumuzca "Arap baharı" olarak adlandırılan süreçte henüz yaz gelmedi. Ama işin başından itibaren bu sürecin emperyalist dünya egemenlerinin bir planı olduğunu düşünmek, en hafifinden basit bir komplo kurgusu ve de özgürlükleri pahasına her şeylerini ortaya koyan o insanlara karşı büyük bir haksızlık olacaktır.

İran'ın Baas rejimine tam destek olması ise üzüntü vermesinin yanında gerçek yüzünü de göstermesi bakımından dikkate alınmalıdır. Suriye'deki halk hareketi İran için bir turnusol kâğıdı olmuştur... İsrail'e karşı tek kurşun atmamış ama Sünni halkın üzerine top mermisi yağdıran alçak ve zalim rejimi İsrail karşıtlığı masallarıyla savunmak izahı olmayan bir politikadır.

Türkiye'deki bazı kesimlerin de İran'ın bu siyaseti yüzünden meseleye sessiz kalmaları ve hatta yanında yer almaları ise en hafifinden tam bir akıl tutulmasıdır.

Görmemiz lazım, Suriye intifadası bir yerleri sallıyor... Ama yeryüzünde kendilerini egemen olarak görenler de, yandaşları da istemeseler de Beşşar Esed bir gün gidecek! İbrahim Kaş'ın dillerimize doladığı gibi gidecek: "yalla irhal ya Beşşar!" **Ama bu gidiş onun için pek uygun adım olmayacak!..** 21 Mart 2012

Sabır Azığı

İdris GÖKALP

Sabır kavramı sözlük anlamı itibariyle, acıya, üzüntüye ve sıkıntıya katlanma; zorluk, güçlük ve musibetlere dayanma; haksızlıklar karşısında nefsi tepkilerden alıkoyma, elde edilemeyen şeyler için kendini zapt etme, tahammül, sebat gösterme gibi anlamlara gelmektedir. Terim anlamı olarak, İslâm'ın emir ve yasaklarını tatbik ederken, imtihan özelliği olan musibetler karşısında yılgınlık göstermeyip direnmek ve cesaret ve dayanıklılık göstermek demektir. Sabır, hak yolda yaşamının bedeli olan zorluklara göğüs germek, hedefe ulaşmak konusunda direnç, ahlâkî disiplin ve nefsi kontrol altında tutmaktır.

Sabır, ümmetin icmâsıyla farz olup, imanın yarısıdır, İmanın diğer yarısı da şükürdür. Sabır, etkileyici, üzücü bir olay karşısında kendisine hâkim olmak, kızgın davranışlara girmemek, dili şikâyetten, uzuvları yanlış hareketten korumaktır. Sabır, nefsi mekruh/çirkin sayılan davranışlar karşısında boyun eğmekten sakındırmaktır. Sabır, nefsi, sonucu kestirilemeyen gizli sıkıntılar konusunda şikâyet etmekten sakındırmaktır.

Sabır ruhun bir melekesidir, güzel bir huydur. Tahammülü zor ve nefse ağır gelen şeylere katlanmak ancak sabır ile olur. Allah'ın emirlerini yerine getirmek, aklın ve dinin hoş görmediği ve nefsin meşru olmayan istek ve arzularına mukavemet edebilmek, hayatta elde olmadan başa gelen ve insana büyük elem ve keder veren bela ve musibetlere karşı koyabilmek ve bunların üstesinden gelebilmek için sabırlı olmak ve sabretmeye alışmak lazımdır.

Bütün faziletlerin anası, hayatta muvaffak olmanın ve kemale ermenin sırrı bu güzel özelliktir. Her türlü rezaletin sebebi sabırsızlık veya gerektiği kadar sabır gösterememektir. Sabır her faziletin üstünde bir değer taşır. "Şüphesiz Allah Teâlâ sabredenlerle beraberdir" (el-Bakara, 2/153, 155).

Sabrın sonu selamettir, başarıdır. Sabır acıdır. Fakat sonucu tatlıdır. Hz. Peygamber (s.a.s); "Sabreden başarıya ulaşır"; "Sabır başarının anahtarıdır"; "Sabır bir ışıktır"; "Sabır cennet hazinelerinden bir hazinedir"; "Sana sıkıntı veren şeylere karşı sabretmende birçok hayır vardır" buyurarak sabrın faziletini anlatmıştır.

Hz. Peygamber (s.a.s); "Sabır, acı bir olayın yaptığı sarsıntıya karşı ilk anda gösterilen tahammüldür" (Buhârî, Cenâiz, 32) sözüyle bir felaketle ilk karşılaştığı zamandaki sabrın önemini vurgulamıştır. İnsanın kendi gücü ve iradesiyle üstesinden gelebileceği kötülöklere katlanması ya da karşılayabileceği ihtiyaçları karşısında gevşemesi sabır değil, acizlik ve tembelliktir. Resulullah (s.a.s); Ya Rabbi! Acizlikten ve tembellikten sana sığınırım" (Buhari, Cihad, 25) diye dua etmiştir.

Bazı sıkıntılar vardır ki, kulun irade ve gücünü aşar. Böyle felaketler başa geldiği zaman heyecana kapılmadan ve şikâyet etmeden takdir-i ilâhiye razı olup sabretmek mü'minlerin özelliklerindendir. Nitekim Cenab-ı Allah Kuran-ı Kerim'de sabr-ı cemili (güzel sabır) emretmektedir. (Yusuf, 12/18). Rasulullah (s.a.s) "Sabr-ı

H.z. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyuruyor:
 “Mü'minin işi hayrete şayandır.
 Zira işinin hepsi onun için hayırlıdır.
 Bu özellik yalnız mü'mine özgüdür.
 Zira sevinirse şükreder.
 Bu ise onun için hayırlıdır.
 Başına belâ gelirse sabreder.
 Bu da onun için hayırlıdır.”

cemil, şikâyet edilmeyen sabırdır” buyurmuştur. Aslında elden bir şey geldiği zamanlarda sabırsızlık gelmediği zamanlarda sabırsızlık göstermenin bir faydası yoktur ve lüzumsuz bir harekettir.

Peygamberler sabrın en büyük örnekleridir. Çünkü onlar bütün güçlükleri sabırla karşılamışlardır. Dileğimiz Allah (c.c.)'ın bizi, “belâlarına çok sabreden ve nimetlerine çok şükreden” kullarından eylemesi olmalıdır.(İbrahim, 14/5)

Sabrın sonu selâmettir. Sabır, iman ve ibadetin, ilim ve hikmetin, kısaca bütün faziletlerin başıdır. Sabırlı insan iyi insandır. İyi işler yapıp birbirine hakkı ve sabrı tavsiye edenlerin kurtuluşu ereceklerini Allah Teâlâ haber vermiştir. Sabır zafere giden yoldur (el-Asr, 103/1-3).

Peygamber Efendimiz (s.a.s.); “Sabır ve tahammül gösteren kimseyi Cenab-ı Hakk sabırlı kılar. Sabırdan daha hayırlı ve geniş bir nimet hiç bir kimseye verilmemiştir” (Tirmizi, Birr, 76). Yine Hz. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyuruyor: “Mü'minin işi hayrete şayandır. Zira işinin hepsi onun için hayırlıdır. Bu özellik yalnız mü'mine özgüdür. Zira sevinirse şükreder. Bu ise onun için hayırlıdır. Başına belâ gelirse sabreder. Bu da onun için hayırlıdır.” (Riyâzüs-Sâlihîn, 1, 54).

Sabır aynı zamanda bir direniştir. Zorluğa, güçlüklerle, imkânsızlıklara, darlıklara, felâketlere, sınanmalara, Allah yolunda çekilen çile ve sıkıntılara, amellerin getirdiği yüklere, nefsinin arzularına karşı bir direniştir. Sabır, pasif bir durgunluk, sessiz bir şekilde bekleme, hele hele her şeye katlanma, zillete boyun eğip râzı olma hiç değildir. Sabır aktif bir direnmedir. Mü'min, meselâ felâket karşısında eli kolu bağlı bir vaziyette beklemeyi ve bu beklemenin adını da ‘sabır’ koymaz. Aksine o, felâketi en az bir zararla veya zararsız bir şekilde atlarmaya, felâketin getirdiği mahrumiyeti yenmeye çalışır.

Sabır, iyilikte ve takvâda ısrar, Allah’a itaat ve ibadette kararlılık demektir. Sabır, İslâm’ı kişisel ve toplumsal hayata hâkim kılma gayreti karşısında karşılaşılan zorluklara dayanma ve direnme demektir. Sabır, Cennetin bedeli olarak dünyamızın cennete benzer hale getirilmesi için iç ve dış düşmanlarımıza karşı verilen mücadelenin gerektirdiği zorluklara direnmektir. İslâm’ın içimizde ve dışımızda hâkim olması için gayretlerimiz karşılığında gelecek zorluklara tahammül etme, direnme demektir sabır.

H.z. Ali (a.s) diyor ki; “İman dört direk üzerine oturur. Bunlardan biri sabırdır. Sabrın da dört şubesi vardır: Arzu, korku, zühd ve gözet-

me. Cenneti arzulayan şehvetlerini sınırlasın. Ateşten korkan haramlardan yüz çevirsin. Zühd sahibi olana musibetler kolay ve hafif gelir. Ölüm gözeten de hayır yapmakta acele eder.”

Nefsin boyunduruğundan ve esaretinden kurtulup özgür olmanın sonuçlarından ve meyvelerinden biri de sabırlı olmaktır. Bu anlamda ‘sabır’, hürriyeti elde etmede en önemli etkenidir. Kişi sabrı sayesinde kötü şartlara, nefsin insanı zillile düşüren isteklerine direnir ve özgürlüğünü kazanır. Cafer Sadık’ın (r.a.) şöyle dediği rivayet edilmektedir: “Özgür kişi her haliyle özgürdür. Başına musibet gelirse sabreder, musibetler üstüne sel gibi aksa yine de onu yenilgiye uğratamaz. Ama sabretmezse, kahrılı olur ve kolaylıklar güçlüğü dönüşür.

Allah’a iman ve O’nun yolunda mücadele etmek, insanı sabredenler arasına dâhil eder. Sabır, dinimize ve kendimize karşı gelişen tüm olaylara karşı direnmek, böylece rûhen ve bedenlen huzur bulmaktır. Dünyada en çok sabra ihtiyacı olan ise, mücadele içerisinde olan İslâmî hareketin neferleridir. Allah, kendi yolunda mücadele edip sabredenleri ödüllendirir, toplumda önder ve rehber kılar. “Sabrettikleri ve âyetlerimize kesinlikle iman ettikleri zaman, onların içinden, emrimizle doğru yola ileten imamlar/önderler kıldık.” (32/Secde, 24)

Toplumsal değişimin gerçekleşmesi için mücadele etmek, her Müslüman’ın görevidir. Bunun içinse sabır ve azim gereklidir. Allah, sabretmeleri ve mücadeleyi sürdürmelerinin neticesi olarak mücadeleciler insanlarının içinden topluma önder ve örneklik yapabilecek İslâmî mücadeleyi sürdürecektir imamlar çıkarır. Mücadele etmek, aynı zamanda sabretmektir; mücadelesizlik ise sabırsızlığa teslim olmaktır. Mücadele etmek, peygamberlerin yolunu devam ettirmek ve onların başına gelen belâ ve musibetlere tâlip olmaktır. Evinde rahat içerisinde çocuklarıyla ve ferdî ibadetleriyle meşgul olup, ibadetlerin toplumsal yanını bir kenara bırakıp belâ ve musibetlerden kaçmak ise, bu yolun dışına çıkmaktır.

Sabrın en güzel belirti ve etkisi, insanı darbelere karşı yenilgi ve teslimiyet psikozuna itmemesi ve sürekli mücadele azmi vermesidir. Bir dâvâ erinin, gereğince inanmış olarak, azimle ve başarmak için girişmediği bir mücadele, yolun ortasında zorluklardan kurtuluş için kaçma fikrini zihinlerde üretebilir.

Sabır, İslâmî mücadelede üstlenilen bir tavırdır. Toplu halde sürdürülen mücadelede gösterilen devamlılık ve kararlılıktır. Müslümanların içinde bulundukları mücadele safhasının gereklerini yerine getirmeleri, sinme, korkma, dağılma ve ümitsizliğe kapılma gibi şeytanın aldatmalarına karşı uyanık olmalarıdır. Bu safhaların her birinde tecrübe edilen sabır, Müslüman’ı daha ciddi bir direnişe, daha üst safhanın güçlüklerine dayanmaya hazırlar. Müslüman, “Her güçlükle beraber bir kolaylık vardır.” (94/İnşirâh, 5-6) gerçeğiyle mücadele süreci içinde karşılaştıkça ve tecrübe yaşadıkça bu güçlükler ona daha fazla sabır/direnme gücü ve moral verir. Sabır onun için hem bir imtihan, hem moral kaynağı ve hem de dünya imtihanını kazandıracak bir azıktır.

Sabır, İslam’a davet yolunun azığıdır. Çünkü bu yol uzundur, zordur, dar geçit ve dikenlerle doludur. Bu yolda pek çok şeye sabretmek gerekir. Nefsin şehvet ve arzularına, çıkar ve tamahına, zaaf ve kusurlarına, bıkkınlık ve aceleciliğine sabretmek gerekir.

Aynı zamanda insanların zaaf, noksanlık, cehalet, kötü niyet, bencillik, gurur, kaypaklık ve aceleciliğine karşı sabır... Bâtılın azmasına, tağutun kibrine, şerrin büyümesine, şehvetin galebesine, kibir ve gurur gösterilerine karşı sabır... Yardımcıların azlığına, taraftarların zayıflığına, yolun uzunluğuna ve şeytanın en dar ve üzüntülü anlardaki vesveselerine karşı sabır... Zorlu cihada karşı sabır... Farklı etki ve tepkilerden doğan acı, çile, öfke, sıkıntı, daralma, bıkkınlık ve zaman zaman da umutsuzluğa karşı sabır...

Bizim için mutlaka hayırlı olduğuna inandığımız sabır, bütün peygamberlerin ortak sıfatıdır. Allah’ın dinini tebliğ ederken hepsi çeşitli sıkıntılara uğramış, kendilerine eziyet edilmiş, yurtlarından çıkarılmış. Hükümdarlar tarafından zindana atılmış ama onlar daima sabretmişlerdi. Kur’an-ı Kerim’de peygamberlerin sabrını dile getiren pek çok ayet-i kerime vardır. Resulullah’ın hayatı ise baştan sona en güzel sabır örnekleri ile doludur. Bu sebeple her Müslüman’a düşen görev, kurtuluşun sabırda olduğunu düşünerek, Allah’tan sabır dilemek ve sabırlı olmaktır.

“Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Bize cesaret ver ki tutunalım. Kâfir kavme karşı bize yardım et!” (2/Bakara, 250)

Zalimler Devrilirken Suriye

Rüveyda GÖKALP

*Zulme yanaşma ey Müslüman, ateş sana da dokunur.
Allah'ın kanunu bu, zulüm ile abad mı olunur?
La ilahe illallah ile devrilirken bir bir zalimler
İslam dünyasındaki zulümlere sessiz kalmak olur mu?
Mısır, Libya, Tunus ve Suriye'deki zalimler
Lal oldu diller, yıkılacak tüm tağuti düzenler
Ey üzerine ölü toprağı serpilmiş, kalk kendine gel.
Rabbimin vaadi haktır, bundan haberin yok mu?*

*Devrilirken zalimler "Allahu Ekber" nidası ile,
Emperyalist ve Siyonist uşaklar şaşkırdılar bu işe.
Vahşetin en alçakcası yaşanırken Suriye'de
Rab'lık taslayan zalimlerin akıbeti hüsrarla dolu.
İnşallah İslam'ın adaleti kaplar tüm cihanı
La ilahe illallah'tır her dem Müslüman'ın şiarı
İlelebet kalamaz arzı ifsad eden şeytanın uşakları
Rabbe güvenen muvahhidin zalimi devirmesi zor mu?
Krallık, şeyhlik ve diktatörlük ile yönetilen mustazaf halklar,
En sonunda dayanamadı, kalktı ve direndi mazlumlar
Neden küçümsenir bu kıyamlar, dil uzatanların insafı yok mu?*

*Suriye acıtıyor ve dağlıyor mü'minin yüreğini
Unutmak mümkün değil bunca acıyı ve zulmü
Rabbim korusun Hama, Humus, Şam ve İdlib'i
İnsafsız baas'çı güruhta hiç iman ve merhamet olur mu?
Ya Rabbi sen yardım et Suriye'deki mazlum kardeşlerimize
Ey yüce Rabbim, sen fetihler nasip et Muhammed ümmetine*

Basın Açıklaması

"Suriye silahlı kuvvetlerine ait birimlerce bir yılı aşkın bir süredir "muhalif" olarak tanımlanan BAAS rejimi karşıtı Suriye yurttaşlarına saldırılar düzenlenmekte ve bu süre zarfında sayıları binlerle ifade edilen sivilin öldürüldüğü gerek yerel kaynaklar tarafından, gerekse uluslararası insan hakları örgütlerince belirtilmektedir.

Suriye'de yaşanan olayları kamuoyuna doğru aktarabilmek için dünyanın pek çok yerinden pek çok gazeteci Suriye'de gazetecilik faaliyeti yapmakta ve çalıştığı haber kanalı, gazete ve ajanslara haber geçmeye çalışmaktadır.

7 Mart 2012 de Milat Gazetesi ve Gerçek Hayat dergisi yazarı ve Ortadoğu temsilcisi Adem ÖZKÖSE ve kameraman, belgesel yapımcısı Hamit COŞKUN Hatay üzerinden Suriye'ye geçiş yapmış ve ardından da kendileriyle irtibat kesilmiştir.

İki gazeteci İdlib yakınlarında çekim yapmakta iken kaçırılmış ve bilinmeyen bir yere götürülmüştür.

Ankara'da faaliyette bulunan ve metnin sonunda isimleri zikredilecek Sivil Toplum Ku-

ruluşları olarak 17 gündür kendilerinden haber alınamayan gazeteci kardeşlerimizin hayatlarından endişe etmekteyiz.

Suriye rejimine; ülkede sürdürdüğü baskı ve şiddet politikalarından vazgeçmeye, halkın iradesine saygı duymaya, ve kaçırılan Gazetecileri Türkiye'ye iade etmeye davet ediyoruz

Türkiye'deki yetkili makamlara; Suriye makamları nezdinde gerekli girişimleri daha ciddi ve sonuca varacak şekilde sürdürerek iki gazetecinin Türkiye'ye iade edilmeleri hususunda gerekli çalışmalara hızlandırmalarını, konuya daha hassasiyet göstermelerini talep ediyoruz."

Basın metnini onaylayan kuruluşlar:

Ankara İnanç Özgürlüğü Platformu, İLKDER, İHH Ankara, MAZLUMDER Ankara, VAHDET VAKFI, VAHDET VAKFI, Araştırma Kültür Vakfı, Başkent Kadın Platformu, Özgür Eğitim-Sen, 16 Temmuz Gençlik Hareketi, MEKDAV, Adalet Gönüllüleri Derneği, Bosna Dayanışma Grubu ve Ankara Gençlik Eğitim Merkezi Derneği, ASDER, ÇATIDER, Ahde Vefa Platformu, Bem Bir Sen, Toç Bir Sen, Genç Birikim Dergisi